

Procopienii

*Revista elevilor și profesorilor
de la Liceul „Ștefan Procopiu” - Vaslui*

Anul III, Nr. 7 / iunie 2013

*„Progresul se face pe seama celor
perseverenți”
(Ștefan Procopiu)*

ÎN ATENȚIA COLABORATORILOR REVISTEI

Colaboratorii revistei (elevi și profesori) trebuie să respecte următoarele cerințe:

- articolele să fie trimise în format electronic, scrise cu fontul TIMES NEW ROMAN, dimensiunea literei 12, **cu DIACRITICE**;
- spațierea la un rând, format A4;
- articolul poate fi însoțit de fotografii;
- notele să fie redactate la sfârșitul articolului (manual, nu prin inserare notă de subsol);
- articolul să fie corect redactat din punct de vedere tehnic și gramatical;
- **articolul nu trebuie paginat**;
- materialul să fie însoțit de numele și prenumele autorului;

Articolele se pot referi la: parteneriate europene, proiecte educative locale, județene sau naționale, concursuri, activități curriculare și extracurriculare, creații ale profesorilor și elevilor (poezie, proză, eseu, puncte de vedere, mesaje, gânduri, reportaje, interviuri), articole cu caracter științific etc. Pentru numărul 8 al revistei (din ianuarie 2014), articolele pot fi trimise până la data de 20 decembrie 2013. Articolele vor fi trimise pe următoarea adresă de email:

revistaprocopienii@yahoo.com

În ianuarie 2013, a fost lansat site-ul revistei "Procopienii":

<http://procopienii.webnode.com>

Colectivul de redacție:

Prof. Ionela Busuioc

Prof. Cristiana Botan

Prof. Doina Mazga

Prof. Diana Loghin

Prof. Diana Luca

Prof. Daniela Luca

Prof. Mandrea Teodora

Ec. Mihaela Soroceanu

Ing. Cristian Loghin

Anton Laura (clasa a XI-a C)

Ichim Simona (clasa a XI-a C)

Burcianu Mihaela (clasa a XI-a C)

Ungurașu Giorgia (clasa a XI-a C)

Teodorescu Ada (clasa a XI-a C)

Coman Diana Ionela (clasa a XI-a I)

Alexa Ana Maria (clasa a XII-a C)

Munteanu Oana (clasa a XII-a C)

Coordonator:

Prof. Daniela Ramona Hobjilă

ISSN 2248-0692
ISSN-L = 2248-0692

CUPRINS

I. PULSUL ȘCOLII

Instantanee extracurriculare (p. 5)

Made For Europe (p. 22)

Certificatul „Școală Europeană” (p. 24)

Cooperare europeană: „Car Service in Europe” (p. 25)

Cooperare europeană: „Everybody can do it!” (p. 26)

II. CONDEIUL PROCOPIENILOR

Stories (p. 31)

Once Upon a Time (p. 40)

III. PAGINA DIRIGINȚILOR

Motivația pentru învățare a elevilor (p. 52)

IV. ABORDĂRI DIDACTICE

Dicționar de logică (p. 55)

V. UNIVERSUL CUNOAȘTERII

Contribuții la dezvoltarea gândirii economice românești (p. 62)

Constantin Noica și semnificația filozofică a întrebării (p. 69)

Tradiții și Obiceiuri de Paști în România și în Franța (p. 71)

Memoria Holocaustului (p. 73)

În jurul Războiului Crimeii (p. 86)

Curiozități din natură (p. 92)

Știați că ...? (p. 97)

Verificați-vă cunoștințele (p. 99)

VI. PROFESIE ȘI CARIERĂ

Metode didactice specifice școlii germane utilizate de profesori pentru dezvoltarea competențelor tehnice în rândul elevilor (p. 100)

Inovația pedagogică în cursul orei de limba franceză (p. 109)

VII. ORIZONTURI LOCALE

Nicolae Milescu Spătarul – „un Marco Polo al secolului al XVII-lea (p. 111)

Dimitrie Cantemir – „Cărturar vasluian de talie europeană” (p. 114)

VIII. CĂRȚI, EVENIMENTE, FILME, TIMP LIBER

Procopienii vă recomandă (p. 117)

Să râdem cu oameni celebri! (p. 124)

IX. GALERIA DE ONOARE (p. 135)

Șefa de promoție de la Liceul „Ștefan Procopiu” (p. 125)

Grupul Toleranța (p. 126)

Gala Premianților (p. 127)

XIV. CARTEA NOASTRĂ DE VIZITĂ (p. 128)

“IUBITE CETITORIU,

Multe prostii ai fi citit de când ești. Cetește, rogu-te, și aste și, unde-i vede că nu-ți vine la socoteală, ie pana în mână și dă tu altceva mai bun la ivală, căci eu cu atâta m-am priceput și atâta am făcut.”

(Ion Creangă)

*Responsabilitatea pentru conținutul articolelor
publicate aparține în exclusivitate autorilor.*

Instantanee extraCurriculare

Concursul „Mihai Eminescu – poet național”

În ziua de 18 ianuarie 2013, la Clubul Elevilor din cadrul liceului nostru a avut loc activitatea prilejuită de aniversarea a 163 de ani de la nașterea poetului Mihai Eminescu.

Momente din desfășurarea acestei activități educative: prezentarea de către profesorii catedrei de limba și literatura română a unui soft educațional important pentru studierea operei eminesciene, susținerea unui moment artistic de către eleva Soponari Simona (clasa a IX-a B), prezentarea de către elevul Trifan Mircea (clasa a XI-a G) a unui material Power Point referitor la viața și activitatea poetului, concursul „Mihai Eminescu – poet național” (ediția a VII-a).

Câștigătorii concursului „Mihai Eminescu – poet național” au fost:

- Premiul I: **Zaharia Mădălina** (clasa a VIII-a);
- Premiul II: **Cărare Mădălina Petronela** (clasa a VIII-a);
- Premiul III: **Ciovnici Sebastian Constantin** (clasa a X-a U), **Enache Andreea** (clasa a VIII-a), **Cârlescu Lavinia Mihaela** (clasa a VIII-a);
- Mențiuni: **Baltă Mihai** (clasa a IX-a B), **Caragică Vlad** (clasa a VIII-a), **Ciobanu Mădălina** (clasa a XI-a I), **Gorgan Andrei Florin** (clasa a X-a L).

Concursul de fizică „Ștefan Procopiu”

În ziua de 18 ianuarie 2013, în laboratorul de fizică s-a desfășurat concursul „Ștefan Procopiu”. Profesorii de fizică organizează acest concurs în fiecare an pentru a marca nașterea marelui savant.

Prima parte a acestei activități educative a constat într-un concurs având ca teme principale viața și opera fizicianului Ștefan Procopiu și optica geometrică. În a doua parte a activității, domnul profesor Dumitrașcu Lucian a prezentat un material cu tema „Viața și opera marelui savant Ștefan Procopiu”.

La concurs au participat 18 elevi din clasa a IX-a, 9 dintre ei primind premii.

Concursul „Unirea Principatelor Române”

În data de 23 ianuarie 2013, 59 de elevi de la Liceul „Ștefan Procopiu” – Vaslui au participat la activitatea extrașcolară „24 ianuarie 1859” pentru a marca Unirea Principatelor Române. Activitatea a avut loc la Clubul Elevilor, între orele 14.00-15.00.

Obiectivele acestei activități:

- marcarea importanței zilei de 24 ianuarie 1859 în istoria românilor;
- stimularea și valorificarea interesului elevilor față de istoria țării;
- dezvoltarea sentimentului de patriotism și mândrie națională.

Etapele activității:

1. Triumful națiunii române – sesiune informativă
2. Medalion poetic: „Deșteptarea României”, „Hora Unirii” de Vasile Alecsandri, „Unirea Principatelor” de Grigore Alexandrescu, „La Unire” de Dimitrie Bolintineanu, „Pe-al nostru steag e scris unire” de Andrei Bârseanu;
3. Concursul interdisciplinar „Unirea Principatelor Unite”: istorie („24 ianuarie 1859”, „Făuritorii Micii Uniri”), geografie și arte („Pe urmele lui Al. I. Cuza”), literatură („Flacăra Unirii în poezie”). Participarea la concurs a fost individuală.

La secțiunea gimnaziu au participat 36 de elevi de la clasele a VII-a și a VIII-a, clasamentul fiind următorul:

Locul I: Onofrei Mădălina (VIII)

Locul II: Sava Maria (VII)

Locul III: Cărare Mădălina (VIII), Bumbu Ada Liana (VIII), Zaharia Mădălina (VIII), Cârlescu Lavinia (VIII), Corcodel Veronica (VII)

Mențiunea I: Miron Cristian (VII), Stamatini Ioan (VII)

Mențiunea II: Pintilescu Ioana (VIII), Drosu Andreea-Diana (VIII), Cîrnicăanu Viorela (VIII), Ungureanu Andreea (VII), Robea Mihăiță (VIII), Mărândiș Camelia (VII), Dănilă Dănuț (VII)

La secțiunea liceu au participat 23 de elevi de la clasele a IX-a B, a X-a A, a X-a M și a XI-a I, clasamentul fiind următorul:

Locul I: Bejenaru Adelina (IX B)

Locul II: Sarca Mădălina (IX B), Popescu Andreea (IX B)

Locul III: Ciubotariu Ana Maria (IX B), Coman Diana Ionela (XI I)

Mențiunea I: Talpă Dănuța Gabriela (IX B), Diaconu Ionuț Alexandru (XI I)

Mențiunea II: Surugiu Gina Roxana (X M), Mircia Carmen Mianda (XI I), Bulbuc Andreea (X A)

„Unirea – eu nu recunosc nimănui dreptul să zică că-i actul său individual, proprietatea sa exclusivă; Unirea e actul energetic al întregii națiuni române. Unirea națiunea a făcut-o!” (Mihail Kogălniceanu – 1863)

Să ne amintim: Holocaustul, o tragedie a omenirii!

În ziua de 28 ianuarie 2013, 45 de elevi de la clasele a IX-a A, a IX-a B, a IX-a L, a X-a A, a X-a L, a X-a M, a X-a Z și a XI-a I au participat la activitatea extrașcolară „Holocaustul - o tragedie a omenirii”. Activitatea a fost organizată pentru a marca ziua de 27 ianuarie – Ziua Internațională de Comemorare a Victimelor Holocaustului.

Obiectivele activității:

- îmbunătățirea cunoștințelor elevilor în legătură cu această tragedie a omenirii;
- conștientizarea problematicei Holocaustului;
- formarea și dezvoltarea la elevi a unui comportament tolerant și democratic bazat pe lipsa manifestărilor de rasism, antisemitism, violență, discriminare etc;

Etapele activității:

- Vizionarea unui scurt film pentru captarea atenției elevilor și definirea termenului de Holocaust;
- Semnificația Zilei de 27 ianuarie;
- Sesiune informativă: Holocaustul – o definiție, Preluarea puterii de către Adolf Hitler, Persecutarea evreilor din Germania între anii 1933-1939, Ghetoizarea evreilor (1939-1941), Adoptarea „soluției finale” a „chestiunii evreiești”, Exterminarea evreilor, “Drepti între popoare”, Institutul Yad Vashem din Ierusalim;
- Prezentarea materialului „Lăgărele naziste”;
- Concurs cu tema „Holocaustul – o tragedie a omenirii”.

Rezultatele concursului:

- Locul I: **Sarca Mădălina Alexandra** (IX B)
- Locul II: **Epure Liliana Petronela** (IX A)
- Locul III: **Pintilie Alexandru** (IX A)
- Mențiuni: **Ciobanu Mădălina** (XI I), **Bulbuc Andreea** (X A), **Vicol George** (X A), **Tănăsă Corina Gabriela** (IX A), **Danciu Marius** (X A).

Profesori organizatori: Loghin Diana și Hobjilă Daniela.

1 Martie – Ziua Mărțișorului

Mărțișorul este un simbol al reînnoirii timpului și al renașterii naturii, odată cu venirea primăverii, dar și al speranței, fiind dăruit celor dragi pentru a le aduce noroc și belșug.

Din dorința de a-l bucura pe cei dragi, un grup de elevi ai claselor a-VII-a, a-IX-a E, a-X-a H și a-X-a-T, timp de 3 zile de vineri (8, 15 și 22 februarie 2013), după orele de curs, la sala 5parter au confecționat, sub îndrumarea doamnei Apetrei Aurelia, din hârtie colorată, folosind tehnica quilling, aproximativ 100 de mărțișoare.

Alături de copii, la confecționarea mărțișoarelor, au participat și profesorii: Ina Clara Vlad, Maria Mihăiuc, Daniela Luca, precum și pedagog Mioara Prelipceanu, reușind, împreună cu elevii, să transforme fiecare dintre activități în prilej de bucurie.

176 de ani de la nașterea lui Ion Creangă

Vineri, 1 martie 2013, s-au implinit 176 de ani de la nașterea povestitorului Ion Creangă. Cu acest prilej, doamna profesoara Mărândescu Mihaela a organizat un moment comemorativ despre viața și opera scriitorului.

Activitatea a constat în prezentarea unui material power-point de către eleva Sarca Madalina, un concurs și prezentarea unor scenete din opera lui Creangă de către elevi ai clasei a IX-a B.

La concurs au participat elevi de la clasele a IX-a B, a X-a X, a X-a Z, a X-a V, a XI-a C și a VIII-a A. Rezultatele concursului: Premiul I: **Ichim Simona**, Premiul II: **Anton Laura**, Premiul III: **Cucoș Corina** și **Zaharia Mădălina**, Mențiuni: **Sarca Mădălina**.

Nicolae Milescu Spătarul – Un Marco Polo al secolului al XVII-lea

În data de 13 martie 2013, la Clubul Elevilor, în intervalul orar 14.00-15.00, s-a desfășurat concursul „Nicolae Milescu Spătarul – Un Marco Polo al secolului al XVII-lea” organizat în cadrul proiectului educațional „Oameni de seamă ai acestor locuri”. Au participat 64 de elevi de la clasele a VII-a, a VIII-a, a IX-a B, a X-a A, a XI-a C și a XI-a I.

La secțiunea Gimnaziu au participat 28 de elevi de la clasele a VII-a și a VIII-a, cele mai mari punctaje fiind obținute de următorii elevi:

- Locul I: **Stamatin Ioan** (clasa a VII-a)
- Locul II: **Zaharia Mădălina** (clasa a VIII-a)
- Locul III: **Enache Andreea** (clasa a VIII-a), **Miron Cristian** (clasa a VII-a), **Roșca Bogdan** (clasa a VII-a)
- Mențiuni: **Cărare Mădălina** (clasa a VIII-a), **Huțu Ilie Izvoarel** (clasa a VIII-a), **Dorobanțu Cosmin** (clasa a VIII-a), **Proca Ștefania** (clasa a VIII-a)

La secțiunea Liceu au participat 36 de elevi de la clasele a IX-a B, a X-a A, a XI-a C și a XI-a I; cele mai mari punctaje fiind obținute de următorii elevi:

- Locul I: **Bulbuc Andreea** (clasa a X-a A)
- Locul II: **Bălăbănescu Bianca** (clasa a XI-a C), **Talpă Dănuța Gabriela** (clasa a IX-a B), **Sarca Mădălina Alexandra** (clasa a IX-a B), **Ciobănică Alin** (clasa a X-a A)
- Locul III: **Huminică Ioana** (clasa a XI-a C), **Țurcanu Alondra** (clasa a IX-a B), **Sumanu Marian Alexandru** (clasa a X-a)
- Mențiuni: **Burcianu Mihaela** (clasa a XI-a C), **Munteanu Ramona** (XI C)

Ziua Mondială a Apei

În fiecare an, pe 22 martie, țările își reunesec eforturile pentru a aminti oamenilor din lumea întreaga importanța și ponderea pe care o are apa în viața fiecăruia. În 1992, Conferința Națiunilor Unite pentru Mediu și Dezvoltare UNCED, care a avut loc la Rio, în Brazilia, a recomandat desemnarea unei zile internaționale pentru a celebra apa. În România, această zi se sărbătorește din 1993.

Cu această ocazie elevii clasei a IX-a C și a XI-a C au marcat Ziua Mondială a Apei realizând afișe, fotografii, eseuri, poezii, prezentări Power Point. Elevii au subliniat problemele legate de necesitatea protejării cantitative și calitative a resurselor de apă și au evindețiat rolul, indatoririle și responsabilitățile celor cu atribuții în întreținerea, valorificarea și protejarea acestor resurse astfel încât să poată răspunde nevoilor de apă pentru generațiile viitoare.

Elevii au conștientizat importanța apei în condițiile transformărilor climatice, a creșterii numărului de locuitori la nivel global și a diminuării resurselor de apă utilizabile. Apa este cu siguranță esența vieții.

Campania globală pentru Educație

Campania Globală pentru Educație este un eveniment desfășurat anual, la nivel mondial, de o coaliție de organizații neguvernamentale, syndicate și grupuri de cetățeni din întreaga lume iar, începând cu anul 2001, este coordonat în România de Organizația Salvați Copiii.

În anul 2013, sub sloganul "Toți copiii au nevoie de un profesor", Campania Globală pentru Educație va avea ca temă de interes cadrele didactice. Punctul de vârf al ediției din acest an a fost Săptămâna Globală de Acțiune din perioada 22-28 aprilie 2013.

În perioada 22-28 aprilie 2013, peste 20 de profesori de la Liceul "Ștefan Procopiu" au desfășurat activități educative cu sloganul "Toți copiii au nevoie de un profesor". Rezultatele activității: elevii participanți au conștientizat importanța dreptului la educație al elevilor, precum și importanța profesorilor calificați și bine pregătiți.

Știați că ...?

- *132 milioane de copii nu merg deloc la școală, deși au vârsta necesară; 61 milioane dintre acești copii sunt de vârsta școlii primare;*
- *Pentru ca fiecare copil din lume să meargă la școală, sunt necesare 1,7 milioane de cadre didactice în plus. Numai în Africa, de exemplu, sunt necesare încă 1 milion de cadre didactice;*
- *Nigerul are, în învățământul gimnazial, doar un singur cadru didactic calificat la 1,318 de copii cu vârsta acestui ciclu de învățământ ;*
- *În Mali, doar jumătate din cadrele didactice din învățământul primar sunt calificate, iar dintre cele calificate, doar un sfert au urmat un program de calificare cu o durată mai mare de 6 luni;*
- *În unele țări se consideră ca fiind calificate persoanele care au absolvit școala primară și un curs de calificare de o singură lună.*

GLOBAL CAMPAIGN FOR
EDUCATION
www.campaignforeducation.org

Salvați Copiii
Save the Children Romania

Fiecare
COPIL
are nevoie de
un profesor!

Profesori bine pregătiți pentru toți copiii

SĂPTĂMÂNA GLOBALĂ DE ACȚIUNE
22-28 APRILIE 2013

Parteneri:
MINISTERUL
EDUCAȚIEI
NĂȚIONALE
Consiliul
Educației
LOCO
Școala
Noastră
CAMPANIA
GLOBALĂ
PENTRU
EDUCAȚIE
CENTRUL NAȚIONAL
PENTRU ÎNȚELEGERE
ȘI ÎNCURAJARE
OVIDIUS
ROMÂNIA
EDUCAȚIE
PENTRU
TUTURII
World Vision

Excursie la înălțime

În perioada 30 martie – 1 aprilie 2013, elevi de la clasele a IX-a A, a IX-a B, a IX-a G, a X-a H, a X-a G, a X-a M, a X-a T, a X-a J, a XI-a A, a XI-a U, a XII-a A, a XII-a C, a XII-a D și a XII-a G au organizat o excursie pe traseul Vaslui-Bacău-Sinaia-Bușteni.

Profesorii care au răspuns pozitiv la dorința elevilor de a petrece timpul liber într-un mod plăcut și util sunt: Vlad Ina Clara, Mărândescu Mihaela, Trifan Diana și Botezatu Ana Maria.

Obiective vizitate: Planetariul și Muzeul de Științe din Bacău, Stațiunea Sinaia, Castelul Peleş, Stațiunea Brașov, orașul Brașov. În scopul familiarizării elevilor cu sistemul de învățământ superior a fost realizată o vizită la Universitatea „Transilvania” din Brașov. Cu acest prilej, decanul Facultății de Litere din Brașov a prezentat oferta educațională, oportunitățile de afirmare a absolvenților, activitățile extracurriculare etc.

Pași spre o alimentație sănătoasă

În data de 3 aprilie 2013, în cadrul proiectului „Pentru o viață sănătoasă”, a fost organizată activitatea educativă „Pași spre o alimentație rațională”. Parteneri în cadrul proiectului „Pași spre o alimentație sănătoasă” coordonat de prof. Țăralungă Simona: Liceul „Ștefan Procopiu”, Școala „Alexandra Nichita” – Vaslui, DSP Vaslui, CPECA Vaslui.

Scopul proiectului „Pentru o viață sănătoasă” este creșterea procentului elevilor care adoptă un stil de viață sănătos. Activitatea educativă „Pași spre o alimentație sănătoasă” a avut ca obiective promovarea alimentației sănătoase și formarea unei atitudini responsabile privind comportamentul alimentar.

La activitatea educativă „Pași spre o alimentație sănătoasă” au participat elevi de la Liceul „Ștefan Procopiu” coordonați de profesorii Spiridon Maria, Vlad Ina Clara, Drăgoi Nicoleta, precum și elevi de la Școala „Alexandra Nichita” coordonați de profesorii Danu Olimpia Daniela, Țăralungă Simona și Cernoschi Alina. Elevii au prezentat materiale Power Point și colaje referitoare la alimentația corectă, dar au realizat și variante de meniuri sănătoase.

Dăruind vei dobândi!

„Dăruind vei dobândi” (Nicolae Steinhardt)

Ideea de responsabilizare socială, de dezvoltare a spiritului civic și a voluntariatului activ, generozitatea ca fel de a fi între oameni au constituit obiectivele activității „Dăruind vei dobândi” care s-a încheiat pe 15 mai cu vizita unui grup de elevi ai Liceului „Ștefan Procopiu” la Centrul Medico-Social Băcești. Pe parcursul Postului mare elevii din clasele implicate în proiect au strâns în fiecare zi câte 10 bani pentru a învăța să conștientizeze importanța gestului mărunț, a faptului mic și obișnuit, a actului de a dăru. În final din banii adunați au oferit daruri bătrânilor din Centrul de la Băcești.

Cu ce gânduri s-au întors voluntarii?

„Faptul că noi i-am vizitat a fost pentru bătrâni o bucurie chiar dacă pe unii dintre ei familia i-a uitat. Este uimitor că acești oameni sunt încă activi, chiar dacă sunt foarte bolnavi și bătrâni” (Grigoraș Bogdan, clasa a X-a O).

„M-a impresionat dorința lor de a comunica, de a sta de vorbă cu noi dar și emoțiile produse de vizita noastră. O bătrânică a început să plângă atunci când i-am dat cadoul și mi-a mulțumit ca pentru nu știu ce mare lucru. Cred că acestor oameni le lipsește afecțiunea, că duc dorul familiei, a copiilor și de aceea se bucură foarte mult atunci când ne ducem noi în vizită”(Oprică Cristin, clasa a X-a O).

Această activitate este a doua vizită din anul școlar 2012-2013 pe care voluntarii o realizează în Centrul de la Băcești după cea din luna martie, “Un mărtisor pentru fiecare”. Activitatea a fost organizată în cadrul proiectului local „KALOCAGATHYA” de către profesorii Cuzuc Mihaela și Suhan Mirela.

Alege un stil de viață sănătos!

Pentru a marca „Ziua Europeană împotriva Obezității”, în cadrul Liceului „Ștefan Procopiu” a fost organizată Campania „Adoptă un stil de viață sănătos!”. Astfel, în săptămâna 20-24 mai 2013 au fost organizate mai multe activități precum sesiuni de informare, dezbateri, distribuire afișe, distribuire de fructe în rândul elevilor.

Scopul Campaniei „Adoptă un stil de viață sănătos!” a fost conștientizarea de către elevi a importanței unei alimentații sănătoase și a sportului în dezvoltarea organismului, a responsabilității lor în menținerea greutății corporale în limite normale pentru a avea o stare bună de sănătate.

În cadrul sesiunilor informative au fost abordate următoarele subiecte: Obezitatea – o boală complexă (Ce este obezitatea, De ce sunt obezi?, Complicațiile obezității, Cum să ne menținem greutatea?, Statistici), Obiceiuri alimentare nesănătoase, Piramida alimentației sănătoase, Alimentația corectă a adolescentului, etc.

Rezultatele obținute: promovarea voluntariatului în rândul elevilor, creșterea interesului elevilor pentru activitatea de voluntariat ca o alternativă pentru petrecerea timpului liber, conștientizarea importanței unei alimentații sănătoase și a sportului în dezvoltarea sănătoasă a organismului.

În derularea campaniei „Alege un stil de viață sănătos!” s-au implicat aproape 30 de profesori și elevi de la 12 clase.

Marșul absolvenților

În ziua de 27 mai 2013, cu sprijinul Primăriei Municipiului Vaslui, a fost organizat Marșul Absolvenților. După ce au mărșăluit pe străzile Vasluiului, absolvenții de liceu au poposit în Parcul Copou.

Evenimentul a fost deschis de Corala „Fantasia” care a intonat imnul de stat al României. Au urmat discursurile directorilor celor șase licee din Vaslui și ale șefilor de promoție. Șirul discursurilor a fost încheiat de Doru Bălan, inspector școlar general adjunct al ISJ Vaslui.

Șefa de promoție de la liceul nostru este Alexa Ana Maria de la clasa a XII-a C. Ea a predat ștafeta lui Olariu Ciprian de la clasa a XI-a G.

Să facem fiecare zi „Ziua Fără Tutun!”

Pentru a marca Ziua Mondială Fără Tutun (31 mai 2013), elevii de la clasa a XI-a C au fost invitați să realizeze afișe și pliante cu această tematică.

De asemenea, în zilele de 30 și 31 mai, doamnele profesoare Loghin Diana, Bîrcă Silvia, Luca Daniela și Mărândescu Mihaela au organizat activități educative referitoare la consecințele consumului de tutun. Sloganul activităților: „Să facem fiecare zi „Ziua Fără Tutun!”. Au fost abordate următoarele subiecte: cauzele și consecințele consumului de tutun, date referitoare la ultimele studii în domeniul consumului de tutun.

Scopul acestor activități :

Conștientizarea elevilor cu privire la efectele negative ale consumului de tutun și sensibilizarea lor în vederea renunțării la acest obicei nesănătos.

Eroi au fost, eroi sunt încă

În data de 13 iunie 2013, la Cluvul Elevilor, în intervalul orar 13.00-14.00, a avut loc activitatea extracurriculară „Eroi au fost, eroi sunt încă.” Au participat 62 de elevi de la clasele a VII-a, a IX-a B, a IX-a X, a X-a A, a XI-a C, a XI-a I. Scopul activității a fost dezvoltarea și consolidarea sentimentelor patriotice în rândul elevilor.

Etapele activității:

- „Imnul eroilor”;
- Moment introductiv: „Înălțare și eroism – bucurie și tristețe” – informații referitoare la următoarele aspecte: scurt istoric al Zilei Eroilor, motivația alăturării unei sărbători religioase cu una laică, considerații asupra Cultului Eroilor în zilele noastre, monumente ale eroilor;
- „Să ne amintim de eroii noștri” – prezentări Power Point: „Constantin Țurcanu – eroul vasluian al Războiului de Independență” (Prof. Diana Loghin), „Eroina de la Jiu: Ecaterina Teodoroiu” (Anton Laura de la clasa a XI-a C), „Constantin Prezan – erou al Războiului de Reîntregire” (Pașaniuc Ana de la clasa a XI-a C);
- Cântece pentru eroii români: „Pui de lei”, „Drum bun”, „Respect Armatei Române”;
- „Eroi ai neamului românesc” – concurs.

Motto: „Neamul este etern prin Cultul Eroilor” (Nicolae Iorga)

Profesori organizatori: Hobjilă Daniela, Loghin Diana

Made For Europe

Faza județeană a Concursului Național „Made for Europe”

Pe data de 23 martie 2013 a avut loc Sesiunea de prezentare în plen a produselor finale realizate în cadrul Proiectelor Europene finanțate de Comisia Europeană cu sprijinul ANPCDEFP. Echipa de profesori și elevi care au participat la faza județeană au prezentat produsele finale realizate în cadrul proiectelor având următoarea componență:

- ✚ **Antonică Alexandru-Claudiu și Bozianu Daniel** – elevi la clasa a XII-a F – prezentarea proiectului Multilateral Comenius “Energy for tomorrow”, număr 10-PM-59-VS-RO, 2010-2012;
- ✚ **Ciobanu Mădălina, Mocanu Răzvan, Mirea Iuliana**, elevi la clasa a XI-a I, care au prezentat proiectul „Agent de turism-o carieră de succes” (LLP-LdV/IVT/2011/RO/297) și au fost susținuți de colegii participanți în stagiul de pregătire practică din Gijon;
- ✚ **Geles Alexandru**, elev la clasa a X-a I, care a prezentat proiectul LLP-LdV/IVT/2011/RO/331;
- ✚ **Știrbu Ana-Maria, Darie Alexandra și Ilie Ligia**, eleve la clasa a XI-a R, care au prezentat proiectul LLP-LdV/IVT/2011/RO/330;
- ✚ **Grigoriu Ștefan-Iulian**, elev la clasa a XII-a E, care a prezentat proiectul LLP-LdV/IVT/2011/RO/316

Obiectivul principal al acestui concurs valorizarea și promovarea experiențelor și produselor finale realizate în cadrul proiectelor finanțate prin programele comunitare din domeniul educației și formării profesionale (Comenius, Leonardo da Vinci etc.). Criteriile de jurizare au fost: Relevanța educațională a produsului proiectului pentru unitatea de învățământ, Transferabilitatea produsului, Caracterul practic (utilitatea produsului), Caracterul valorizator al produsului final, Calitatea prezentării produsului final.

Elevii au fost coordonați și însoțiți de următorii profesori: Prof. Busuioc Ionela, Prof. Hobjilă Daniela – coordonatori ai proiectului Multilateral Comenius „Energy for tomorrow”, Prof. Mazga Doina și Ec. Soroceanu Mihaela – coordonatori ai proiectului “Agent de turism- o carieră de succes”, Prof. Ciulei Maria și Prof. Muntianu Adriana – coordonatori ai proiectului “Utilizarea softurilor specializate în proiectarea circuitelor electrice și electronice”(ELSIM), Prof. Diaconu Areta și Prof. Trifan Diana Elena – coordonatori ai proiectului “Utilizarea programelor specializate în proiectarea tiparelor produselor vestimentare”, Prof. Hăulică Dan și Prof. Ionașcu Silvia-Daniela – coordonatori ai proiectului “Reglarea și controlul presiunii în sistemele de acționare hidraulică”. S-au calificat pentru faza națională a concursului elevii Antonică Alexandru și Grigoriu Ștefan Iulian.

Faza națională a Concursului „Made for Europe”

În perioada 5-8 aprilie 2013, au participat la etapa națională a concursului „Made for Europe”. Concursul, organizat de Ministerul Educației Naționale, a fost găzduit de Colegiul „Costache Negruzzi” din Iași. Județul Vaslui a fost reprezentat de 7 elevi care au prezentat produsele finale realizate în cadrul a 6 proiecte multilateral și bilaterale Comenius și a unui proiect de mobilități Leonardo da Vinci.

Concursul a constat în 3 sesiuni de expuneri ale produselor finale realizate în cadrul proiectelor și programelor comunitare, o expoziție cu aceste produse, precum și un program cultural (vizionarea spectacolului „Iașii în carnaval” la teatrul „Vasile Alecsandri”, efectuarea unui itinerariu cultural: Universitatea „Al. I. Cuza” – Sala pașilor pierduți, Parcul Copou-Aleea scriitorilor, Biserica Trei Ierarhi). Festivitatea de premiere a avut loc în ziua de 8 aprilie 2013 în sala de festivități a Colegiului „Costache Negruzzi” din Iași. Pe podium s-au aflat și cei doi elevi care au reprezentat Liceul „Ștefan Procopiu”:

- **Antonică Alexandru (clasa a XII-a F)** a obținut premiul III la secțiunea Comenius.
- **Grigoriu Ștefan Iulian (clasa a XII-a E)** a obținut premiul III la secțiunea Leonardo da Vinci.

Certificatul „Școală Europeană”

Liceul „Ștefan Procopiu” a obținut recunoașterea oficială a titlului de „Școală Europeană” pentru a patra oară consecutiv (2004, 2007, 2010, 2013). La ediția din 2013 a Competiției Naționale „Școala Europeană” au participat 116 de școli și licee, dintre care 64 au fost declarate câștigătoare. Liceul nostru s-a clasat pe locul al doilea pe țară. Certificatul „Școală Europeană” este valabil pentru o perioadă de 3 ani. Festivitatea de premiere a avut loc la București, în data de 20 mai 2013.

Participarea unei școli la Competiția Națională „Școala Europeană” presupune evaluarea candidaturii sale în funcție de o serie de criterii, precum:

1. Coerența activităților derulate în cadrul proiectelor/programelor comunitare cu politica generală a instituției școlare;
2. Integrarea activităților derulate în cadrul proiectelor/programelor comunitare în programul curent al școlii;
3. Performanțele școlare;
4. Asigurarea egalității de șanse;
5. Continuitate și constanță în derularea de activități/proiecte/programe comunitare;
6. Strategie și modalități de implementare și evaluare;
7. Strategie și modalități de valorizare (diseminare și exploatare a rezultatelor/produselor);
8. Dezvoltarea dimensiunii europene a educației prin activitățile de cooperare europeană;
9. Calitatea documentelor de candidatură.

Cooperare europeană: Car Service in Europe

În perioada 2011-2013, Liceul „Ștefan Procopiu” participă la activitățile parteneriatului european „Car Service in Europe” alături de școli din Germania (Koblenz), Finlanda (Aanekoski), Slovacia (Trencin). Obiectivele acestui parteneriat sunt: îmbunătățirea competențelor elevilor de a repara și întreține diverse tipuri de mașini, dezvoltarea competențelor profesionale în domeniul mecanică-auto, cultivarea unei relații optime între tehnologie și mediul înconjurător, îmbunătățirea competențelor de comunicare în limba engleză prin dezvoltarea abilităților practice de lucru în echipa pe ateliere de lucru.

În perioada 21-26 aprilie 2013 la Trencin (Slovacia) s-a desfășurat penultima întâlnire în cadrul parteneriatului multilateral Comenius „Car Service in Europe”. Liceul „Ștefan Procopiu” a fost reprezentat la această întâlnire de proiect de 3 profesori și 2 elevi (Olariu Ciprian de la clasa a XI-a G și Miron Cristian-Ionuț de la clasa a X-a I). Principalele activități organizate:

- vizita tematică la fabrica Volkswagen din Bratislava (vizitarea liniei de asamblare și efectuarea unui test drive off-road cu Volkswagen Tuareg).
- activitate desfășurată pe grupe (4 grupe de câte 4 elevi) la service-ul auto BOSCH din Trencin, care a constat în diagnosticarea și remedierea unei probleme la sistemul de aer condiționat și a unei probleme la sistemul electric de admisie a combustibilului pentru motor.
- concursul de robotică din cadrul Trencin Robot Day, la care au participat 40 de școli din Germania, Slovacia, Cehia, Polonia și România, desfășurat pe patru secțiuni. Liceul nostru a participat cu doi roboți: ASURO (premiul III la categoria Free Style) și VICK (la categoria Driver B).

Principalul rezultat al acestui parteneriat îl reprezintă îmbunătățirea competențelor elevilor participanți în ceea ce privește întreținerea și repararea a diverse tipuri de mașini. În cazul elevilor participanți la întâlnirile de proiect putem vorbi și de îmbunătățirea competențelor de comunicare în limba engleză, dezvoltarea cunoștințelor despre civilizația țării vizitate, o creștere a motivației de a învăța și a stimei de sine datorită participării la ateliere de lucru mixte.

Cooperare europeană: „Everybody can do it! (ECDI)“

Parteneriatul de învățare Grundtvig "Everybody can do it!" (ECDI) se derulează în perioada 1 august 2012-31 iulie 2014 în parteneriat cu instituții din Spania, Portugalia, Franța, Marea Britanie, Turcia, Finlanda, Estonia și este finanțat cu sprijinul Comisiei Europene. Această publicație (comunicare) reflectă numai punctul de vedere al autorului și Comisia nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

Întâlnirea de proiect din Uşak, Turcia (8-12 aprilie 2013)

În perioada 8-12 aprilie 2013, o echipă de profesori și formabili a reprezentat Liceul „Ștefan Procopiu” la cea de-a doua întâlnire de proiect din cadrul parteneriatului de învățare Grundtvig „Everybody can do it!” (ECDI) care a avut loc la Uşak (Turcia).

Agenda întâlnirii de lucru din Turcia a cuprins următoarele activități: analiza comparativă a rezultatelor cercetării „Femei și bărbați-realități ale prezentului european” în vederea identificării unor stereotipuri și prejudecăți comune referitoare la egalitatea de gen în ceea ce privește viața economică, viața de familie și participarea la viața publică și la luarea deciziei, atelierul de lucru „Femei care inspiră Europa”, dezbateri privind egalitatea de gen în fiecare țară parteneră, selectarea materialelor pentru site-ul proiectului, schițarea agendei următoarei întâlniri de proiect care va avea loc în iunie 2013, discuții privind modalitățile de diseminare a proiectului, verificarea stadiului de implementare a activităților propuse în conformitate cu formularul de aplicație, stabilirea sarcinilor de lucru pentru următoarea întâlnire, evaluarea întâlnirii de proiect, activități culturale și de socializare. Fiecare partener a prezentat modalitățile de diseminare a parteneriatului în comunitatea educațională și media locală. Astfel, a fost realizat un transfer de experiențe și bune practici în implementarea egalității de gen în educația adulților. A fost vizitată Școala Fen Lisesi din Uşak, prilej cu care a fost prezentat sistemul de învățământ din Turcia și proiectul FATIH implementat de guvernul turc începând din 2010 prin care toate școlile sunt dotate cu smartboard-uri, iar elevii primesc gratuit tablete cu manuale și lecții electronice. A avut loc o întâlnire oficială cu guvernatorul provinciei Uşak. Întâlnirea de proiect, încheiată cu înmânarea certificatelor de participare a reprezentat o oportunitate pentru promovarea conceptului de învățare pe tot parcursul vieții și pentru realizarea unui schimb de experiențe și bune practici în implementarea egalității de gen în educația adulților.

Întâlnirea de proiect a favorizat deschiderea culturală a participanților și a creat oportunități pentru dezvoltarea comunicării interculturale. Au fost vizitate obiective turistice reprezentative pentru cultura și civilizația turcă. Cei cinci formabili participanți la întâlnire au fost impresionați de civilizația turcă, de faptul că turcii sunt foarte ospitalieri și prietenoși, foarte mândri de țara lor. Cu ajutorul partenerilor turci am reușit să pătrundem într-o cultură diferită, un amestec misterios de religie, artă, tradiționalism și modernitate.

Uşak este un loc misterios, martor al ridicării și decăderii multor civilizații (frigiană, persană, greacă, romană, bizantină, otomană) pe parcursul celor 6000 de ani de existență. Fiecare civilizație a lăsat în urmă lucruri frumoase care transformă astăzi orașul Uşak într-o zonă turistică importantă care așteaptă să fie descoperită.

Uşak este casa tezaurului regelui Croesus. Cele 450 de piese din aur ale tezaurului sunt expuse din anul 1993 în Muzeul din Uşak. Croesus, regele Lidiei (provincia Manisa din Turcia) în secolul al VI-lea î. Hr. a bătut prima monedă din aur din lume. Bogăția acestui rege (generată de amplasarea strategică a Lidiei pe marile rute comerciale dintre Europa și Asia) devenise legendară în antichitate atât pentru greci cât și pentru perși. Secole de-a rândul, în antichitatea clasică, s-a folosit expresia „bogat precum Croesus”, care s-a menținut și în zilele noastre.

Un alt loc misterios descoperit cu prilejul acestei întâlniri de proiect a fost canionul Ulubey, al doilea canion ca mărime din lume după Grand Canion din Arizona (S.U.A.), având o lungime de 75 de km.

Partenerii turci au organizat și vizitarea orașului Efes, unul dintre cele mai bine păstrate orașe ale antichității. Ruinele orașului Efes reprezintă un impresionant muzeu în aer liber. Am rămas foarte impresionați de frumusețea detaliilor arhitectonice, de nivelul de confort existent în antichitate (căci orașului nu-i lipsesc canalizarea, iluminatul public, rezervoarele de apă, drumuri bune, băi termale, toalete publice), de cunoștințele științifice deținute de oamenii antici.

Capitală a provinciei Asia Minor, Efesus a fost orașul-centru pentru mai multe state și imperii: grec, macedonean, roman. Situl arheologic actual cuprinde vestigii din perioada elenistică și romană (temple, agora, teatru, bibliotecă, stadion), precum și din epoca bizantină. Este locul unde a fost ridicat Templul Zeiței Artemis, una din cele șapte minuni ale lumii antice. Simbolul orașului Efes este Biblioteca lui Celsus, o mărturie a nivelului de civilizație atins de romani. Ruinele vorbesc de la sine despre măreția și splendoarea acestor vremuri demult apuse. Astfel, am avut prilejul să vizităm cel mai bine conservat oraș antic al Turciei, un loc încărcat de istorie și să intuim la fața locului viața trăită de oameni în antichitate.

În partea sudică a orașului Efes am vizitat Casa Fecioarei Maria. Experții în religie au suficiente dovezi care să ateste faptul că Fecioara Maria s-a retras la Efes după răstignirea lui Iisus, dar încă nu se cunosc toate detaliile. Am prins și noi bilețele cu rugăminți adresate

Fecioarei Maria la Zidul Dorințelor, un zid încărcat de bilețele în toate limbile pământului, prinse cu ce găsesc oamenii la fața locului.

Activități locale desfășurate în perioada februarie-mai 2013

În perioada februarie-mai 2013, membrii din echipa parteneriatului de învățare Grundtvig „Everybody can do it” (ECDI) au continuat activitățile pentru implementarea proiectului în conformitate cu formularul de aplicație. În această perioadă, echipa română (staff și learners) a realizat următoarele activități:

- aplicarea și interpretarea chestionarului „Femei și bărbați – realități ale prezentului european”;
- realizarea unui material despre egalitatea de gen în România (statistici privind numărul femeilor în viața politică și administrație, numărul șomerilor, nivelul salariului, legi pentru asigurarea egalității de gen, instituții, stereotipuri de gen etc.);
- ateliere de lucru în cadrul cărora au fost elaborate materiale cu tema „Women who inspire Europe”; în fiecare zi din luna martie, pe site-ul www.ecdi.webnode.com, la secțiunea „Women who inspire Europe”, a fost postată câte o biografie a unei femei din România deschizătoare de drumuri într-un anumit domeniu.
- activități de diseminare (postarea de buletine informative pe site-ul școlii, pe site-urile www.edu.ro și www.didactic.ro), publicarea unui articol în presa locală, realizarea unui panou al primului an de proiect;
- ateliere de lucru cu formabilii implicați în implementarea parteneriatului („Prevenirea stereotipurilor la vârsta copilăriei”, „Generalizări și stereotipuri”);
- pregătirea celei de-a treia întâlniri de proiect din perioada 5-9 iunie 2013;

Chestionarul „Femei și bărbați – realități ale prezentului european”

Chestionarul „Femei și bărbați – realități ale prezentului european” a fost completat de 78 de adulți (37 de gen masculin și 41 de gen feminin). Dominanța persoanelor de gen feminin în grupul de respondenți poate semnifica faptul că există o disponibilitate mai mare în rândul persoanelor de gen feminin pentru a comunica/ împărtăși: opinii/ păreri privind activitățile/ acțiunile/relațiile interpersonale în care se implică, experiențe de viață, pasiuni, interese. Chestionarul cuprinde circa 40 de întrebări grupate pe trei domenii mari: genul și piața muncii, genul și responsabilitățile familiale, viața publică și participarea la luarea deciziilor.

De exemplu, la întrebarea privind părerea respondenților legată de subiectele/temele de interes, posibil a fi căutate, de femei și bărbați pe web-site-uri, răspunsurile întâlnite cu cea mai mare frecvență au fost:

- pentru femei: haine/modă, rețete culinare, design interior, celebrități, cinema;
- pentru bărbați: mașini, tenis, curse de cai, pornografie, haine.

La întrebarea, „Imaginați-vă că într-o familie de patru membri (părinti, fiu și fiică) unul din părinti are o boală pe termen lung, persoana trebuie îngrijită pe întreaga durată a zilei. Cine credeți că este mai potrivit să îngrijească persoana bolnavă - fiul sau fiica?” răspunsurile celor 78 de adulți care au completat chestionarul s-au grupat astfel: fiul – 20, fiica – 24, soțul/soția – 8, nu știu – 16. Cel mai mare număr de respondenți au indicat fiica ca fiind persoana cea mai potrivită pentru îngrijirea părintelui bolnav, ceea ce semnifică faptul că există convingerea înrădăcinată în rândul majorității adulților că persoana de gen feminin din familie este cea mai indicată/ potrivită pentru îngrijirea unei persoane bolnave, datorită faptului că aceasta este asociată cu un dezvoltat simț al responsabilității, al grijii față de aproape. Cei mai mulți respondenți consideră că:

- femeile, spre deosebire de bărbați, au aptitudinile necesare pentru a lucra în domenii precum sănătate, educație, asistență socială, cosmetică, în timp ce bărbații au aptitudinile necesare pentru a lucra în domenii precum armată, pompieri, servicii de informație, poliție;
- responsabilitățile casnice afectează munca plătită a femeilor;
- genul este în legătură strânsă cu aptitudinile profesionale;
- atunci când situația economică reduce oportunitățile de angajare, genul ar trebui să fie o prioritate în obținerea unei slujbe;
- bărbatul care stă acasă și îngrijește copii nu este bine văzut de societate;
- soțul că salariul mai mare trebuie să decidă cum sunt cheltuiți banii;
- activitățile de uz casnic nu sunt la fel de solicitante ca și slujba;
- copiii sunt mai bine educați când unul dintre părinți nu lucrează;
- femeile sunt mai puțin interesate decât bărbații să ocupe funcții cu responsabilitate în administrație;

A treia întâlnire de proiect

În perioada 5-9 iunie 2013, Liceul „Ștefan Procopiu” a fost gazda pentru cea de-a treia întâlnire de proiect organizată în cadrul parteneriatului de învățare Grundtvig „Everybody can do it!” (ECDI). Au participat 36 de persoane (staff și learners) din cele 7 țări partenere.

Una din zilele întâlnirii a fost dedicată promovării proiectului în comunitatea locală și prezentării unor tradiții românești. Astfel, întâlnirile cu primarul Municipiului Vaslui, domnul Vasile Pavăl, cu primarul comunei Drînceni, domnul Gelu Pecheanu și cu primarul comunei Pădureni, domnul Diaconu Temistocle, au reprezentat, pentru fiecare partener, un prilej de a prezenta informații legate de parteneriatul „Everybody can do it!”, dar și de a lua contact cu diverse aspecte ale culturii și civilizației românești.

Cu prilejul activităților outdoor desfășurate la Ghermănești cu sprijinul Primăriei comunei Drînceni și a cursanților din echipa română, partenerii europeni au intrat în contact cu tradițiile culinare și populare românești. Mâncărurile tradiționale românești, toate preparate cu multă pricepere de către cursanții români, i-au încântat pe europeni, iar obiceiul românesc al întâmpinării oaspeților cu pâine și sare le-a stârnit interesul. Sarea alăturată pâinii constituie poate cel mai vechi obicei de ospitalitate al românilor, fiind un simbol al armoniei și prieteniei.

Întâlnirea cu reprezentanții Primăriei Pădureni a reprezentat un alt prilej pentru intrarea partenerilor europeni să intre în contact cu tradițiile și obiceiurile românești. Aici, ansamblul folcloric „Stejărelul” a stârnit prin prestația sa încântare și aplauze repetate în rândul spectatorilor europeni care astfel au luat contact cu muzica românească populară, cu horele și sârbele noastre, cu mișcărilor săltărețe, dar precise, cu frumusețea costumului tradițional.

Agenda întâlnirii de proiect a mai cuprins și următoarele activități:

- prezentarea expozițiilor „Women who inspire Europe” și „Nobel Prize Awarded Women”;

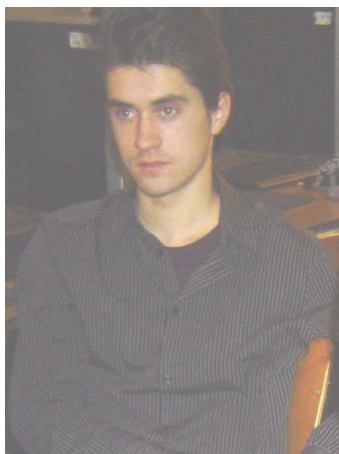
- ateliere de lucru cu learners pe tema egalității de gen;
- conferința pentru diseminarea activităților și rezultatelor primului an de proiect care a reprezentat și o oportunitate pentru un schimb de experiențe și bune practici în ceea ce privește educația adulților și promovarea egalității de gen;
- prezentarea atelierelor de lucru „We are equal”;
- discuții privind „Decalogue of good practices on lifelong learning coeducation”, broșura „We are equal! Guide of good practices on gender equality”, modalitățile de diseminare, valorizare și monitorizare la nivelul parteneriatului, elaborarea unei baze de date cu prezentarea unor cărți și filme referitoare la tematica proiectului, realizarea unui videoclip pentru marcarea zilei de 25 noiembrie („Ziua Internațională pentru Eliminarea Violenței împotriva Femeilor”) la întâlnirea din Estonia la care să participe toți partenerii, obiectivele celei de-a patra întâlniri de proiect, distribuirea responsabilităților în ceea ce privește activitățile următoare;
- evaluarea întâlnirii de proiect;

Analiza chestionarelor de evaluare completate de staff și learners a scos în evidență faptul că aceștia au apreciat buna organizare a întâlnirii de proiect, îmbinarea optimă a activităților de socializare și comunicare interculturală cu atelierelor de lucru și discuțiile referitoare la buna derulare a parteneriatului, elementele de cultură și civilizație românească.

Material realizat de membrii echipei române din cadrul parteneriatului de învățare Grundtvig „Everybody can do it!” (ECDI)

Condeii Procopienilor

Focșa Marian, XI G

Michael, Best Playmate

Michael was my best childhood friend. We used to be like brothers, even if we weren't related. I spent my childhood with him, almost the whole day we were together, at school, after school; he was the best playmate I could ever have and the time spent with him left its mark on my personality and on making me become who I am today.

When I think about Michael, the first thing that comes to my mind is his smile. He had an incredible smile. Even if he wasn't so tall and he had an annoyingly blonde hair, he could conquer everyone with his smile. I remember how he used to make my mother give him chocolate with that smile and his puppy blue eyes; even the older girls loved him. The only thing he hated about himself was those little points he had on his face. Another thing about him was that red bandana, which was a present from his father that he used to wear even when he was asleep.

I remember that Michael's confidence was the strongest thing about him. When he wanted something, he always had it, no matter what. I know that one night I made a bet with him, that he couldn't get a four year older girl talk with him longer than one minute; but there he went: he was self-confident, he bought some soda, conquered the girl with it and his smile and they'd talked about half of hour. Michael was always optimistic about the future; he always thought he would become someone with influence. The only bad thing about him was that if he saw someone in need of help, he would never help, he'd just pass by and let them be.

Besides the fact that I was his best friend, Michael had all type of connections with people. He was, like me, very friendly, relational. We used to make friends, playmates, very quick, almost every night a new one. My mom loved him and I remember she once told me how happy she was because I had such a friend. Michael was also known amongst the kids for his "special" connections; he once obtained for a few of us some tickets, that weren't anymore for sale, at a rock band that we loved. That certainly increased his popularity.

Even if now, both Michael and me have grown up and gone everybody on his path in life, I will always remember him as my best childhood friend and playmate. Those childhood moments surely had an impact on us and they are sweet moments to remember, but life goes on.

The Outbreak

Pecheanu Andrei X G

On June 29th, 2016 our lives changed forever. A man-made virus had been mysteriously released into the population, mutating the infected into flash-eating zombies. The outbreak had claimed untold lives, but somehow, my wife and I had managed to survive. We escaped the carnage of the cities by driving deep into the countryside, hoping to find relative safety at her parents' farm.

When we arrived we were relieved. Not only were her parents still alive, but with the help of the locals they had managed to fortify the farm. The granary held enough grain to feed us for months and we had plenty of ammunition. It seemed as though we could survive here almost indefinitely.

All too soon we realized things weren't that simple. Without antibiotics to treat the infection people grew weaker and weaker and finally died. It was clear that if someone didn't go and find some medicine soon, we'd all be wiped out within a month.

Those still healthy enough hold a gun decided to draw straws. Mine was shortest. Having been chosen for the mission into town I wasted no time and started preparing immediately. I took the shotgun, realizing it was easy to use and powerful at both close and medium range.

After a couple of hours, I eventually came to the outskirts of town. The place had been pretty run down even before the outbreak, and I had struggled to imagine it being any worse than I remembered. I was wrong. As I turned a corner, I saw another man standing some distance down the road. I had no idea if he was a survivor like myself, or one of the infected. I thought the man might be another survivor, so I tried to talk to him. I waved and shouted "Hello!" which got his attention, but he didn't reply. He then began to stumble over to me. At first I thought he might be injured so I asked if he needed help. But as he came closer my mistake became more apparent, the man was infected after all! I had no choice but to open fire. Having dealt with the situation, I continued on down the street towards a small chemist. To my relief and surprise the building didn't show any outward having been looted. The door was closed and the glass window was still intact. I glanced around to make sure there were no infected nearby and then tried the door. It was locked. I took out the crowbar and wedged it between the door and the frame. With a bit of effort I was able to leave the door open, allowing only a brief noise to give away my position.

As I entered the building and looked around I realized that the antibiotics I so desperately needed would be kept in the back of the shop, so I carefully went towards the counter. Just in front of it I noticed a body wearing what appeared to be a white lab coat. It was probably the chemist. I suspected that the chemist might have had something useful, so I rolled his body over and started to go through his pockets. Suddenly his eyes opened and he let out a hideous, inhuman scream. He was infected! Though I was easily able to escape his grasp and finish the bastard off with my gun.

I found the antibiotics and I've returned at the farm to my beloved wife.

Lucky TO BE Alive

Dudescu Lorena, XC

Somewhere, in the dark side of the town Dream Ville a girl named Alice was walking on the main street Hollywood because she was supposed to buy a bottle of Jack. Anyway, this normal day was going to be a different one for her.

As she entered the expensive drinks shop she couldn't see anyone, even the seller was gone. "Strange, Mr John was always here". Whatever, she left the shop and then called a taxi. The taxi arrived in more than two minutes. "To Undead street, please!" "Ok, miss!" As she looked on the car's window she couldn't decide where she clearly was because anything was covered with smog. Suddenly a black cat with **bloody red eyes** crossed the street. The taxi driver got scared, he lost control of the car and smashed on a tree. When the girl woke, she saw that she was in front of a big gothic castle. She tried to wake up the taxi driver. He was too hurt. He needed a doctor. "I'll go in that castle and see if there is someone that can help me" said Alice. She opened the steel gate very easily and also the gothic door. She said "Is anybody there?" The echo was very intense and that kinda scared the girl. The castle seemed a very big one. Two **bloody red eyes** were watching her from the shadows "Is anybody there? I need help, the driver is hurt, he needs a doctor!". "I can help you." And a sudden knife appeared from the shadow. The misterious guy with the **red eyes** was holding a knife in front of the girl. "Oh sorry! Did I scare you? I was trying to show you how awesome this knife is. Come in the kitchen, I was preparing some food."

Suddenly the girl remembered that this strange guy was in her class, six years ago for only one month in the 5th grade then got transferred to another school. He was one of those rich guys but his family was rather strange. "I will send my butler to take care of the driver". The guy led her to a room. Alice had to stay in that creepy castle in that night, she didn't have another option. The night passed quickly. As she woke the butler said "The breakfast is ready." She went upstairs and the strange guy was eating at the table and drinking slowly from his red wine. "Oh good morning! Where are my manners? I'm sorry yesterday I didn't introduce myself. I'm Danniell." "Nice to meet you, I'm Alice". After they ate, Alice asked if the driver was alright. "Yes, he is alright" said Danniell "Don't worry!" "Well can I go now?" "No" he said. The girl became as white as a sheet "Hahaha, it was just a joke, or maybe not...". Alice ran in her room. The night came. Now she was just standing in a dark corner thinking how she could escape from this place. She ran as quick as a flash to the door. The door was locked. Now she was really scared. Her heart was beating very fast. However, as she turned, Danniell was standing in front of her. "You will never leave this place." A flash lighted the room and also his sharp teeth. **He was a vampire.**

The girl ran away, but how far can you run in a castle? "There's no other option, I will die bitten by a vampire" said Alice. She stopped in front of a strange door. The vampire was behind her "I'm sorry" and he tried to bite her but a hand from the shadows pulled him down, took the girl's hand and ran. It was the old butler. "Miss, you know me! I am the taxi driver". Danniell told me to bring you here but I couldn't see you dying by his hands." But as this could end the girl woke up from this dream." Everything had been a dream.

She woke in the contorsioned car. "It really was an accident.". You finally wake up, miss. Are you alright?" said the driver. "I called an ambulance, they are on their way here."

Luckily the girl escaped from that accident only with a scratch and also with a strange dream. Who knows? **Maybe all that wasn't just a dream.**

The Virus

Rotariu Alexandru, X D

I couldn't believe the moment had finally arrived Scientists had created a virus they believed could cure cancer. They were to the laboratory on the west side of New York. This experiment happened in July 2010.

Due to an incident that appeared when they were almost ready to succeed, an explosion occurred and the virus spread in the air. A massive amount of gas spread and all the people who had the misfortune to inhale it transformed in some hideous mutants.

Such armed forces had to rescue a few of the people who were still alive because a huge wave of mutants attacks occurred.

I was behind the evacuation so I decided to save myself alone going on the road heading about 20 m. I saw a person who was standing there so I yelled "Hello, what are you doing?" He didn't answer me, so I drew near and saw he was infected and I shot at him.

After that I found a radio and tried to contact people to come to me and they answered me and said "Sit back and wait for tomorrow down the riverside; they will to rescue with a helicopter", "Thank you." But that didn't happen.

In conclusion I think it would be better if they burn this place to get rid of the virus and mutants.

David

Proca Ștefania, clasa a VIII-a

I want to describe David because he was and he is a trustworthy friend. He's been my friend since I was a little child. He's a nice boy with black, silky hair whom I played with all time. He had black, deceiving eyes and I loved them. He had a pretty face with little lips and he wasn't very tall.

He wasn't a shy person, he was stronger than me and he helped me when I needed it. He loved adrenaline and bikes. He was a boy who liked destruction.

He was seen around like the most popular boy in school, a good guy and for me he was the best friend.

I think I made a good choice when I chose him to be my friend. I could trust him all the times and he never disappointed me. I liked his style, something like "I do what I want when I want" and nobody can stop me.....

Boghiu Sanda Teodora
Clasa a XI-a G

From the Wallet with Memories

My childhood was beautiful, with lots of stories and memories, but one of the best memories is my friend, Elvis, with whom I lived unforgettable moments. He always helped me and guided me on the best ways, that is why I chose to characterize him.

He was a well-built little boy, who always imposed himself in front of me with his small stature of gladiator. His fair hair like gold, shone in the sunlight beaming with happiness. No one had a head of hair like his. His big and round eyes encompassed an entire blue infinite. He had always a surprised and glancing look which sought the world in its depth.

He was a very active child. He loved to explore everything. He usually broke into thousand of pieces any toy or other object which drew his attention. All our toys were broken. He also had a passion for animals, so each time he caught a baby fowl in his hand, he strangled it breathless. Despite these habits, he always took care of me and all my whims, although sometimes he reprimanded me.

Although he was an active boy, with the strangers he was shy. His eyes always left in the ground and he hid behind any obstacle just not to be observed. It was hard to get used to the new people, but he was very friendly and polite with them. Also, he was generous to everyone, especially with the children of his age.

So, I was very honoured to have a friend who was also my playmate, confessor and mentor. I have loved him since the childhood. Now, I respect him and I will always wear in my mind the image of this cuddly and lively child.

Mysteries of life **Parpalea Cristian, X G**

He stepped out of the shadows and walked towards me. It was a tiny boy about six and he was full of enthusiasm. I was very surprised that on that hot day of June 2005 he was looking at the school football pitch.

"Hi buddy! Who are you and what are you doing?". "I'm Patrik, sir. I need your help." "For what?". "I found a treasure map." "OK! I will help you because I am amused at this situation".

We arrived in front of a hideous manor house, abandoned from 1920. I was afraid to enter but Patrik hurried as quick as a flash. The inside of the house was sombre: the rooms were empty apart from a lot of pictures with people. Patrik explained to me that he had discovered a secret entrance in the house but he was unable to open it. I used all my strength and I opened it. Then a strong smell of mold came into my nostrils. After that I saw some wooden stairs and Patrick encouraged me to get off with aid of the light from my phone. We thought that at the bottom of the stairs there was treasure. I started to descend and to sweat. I took a step and suddenly the stairs crashed. I fell about five meters down. My whole life passed in front of my eyes: from kindergarten to school, from my mother to my girlfriend. I collapsed and remained unconscious.

After half an hour I woke up and called an ambulance. I spent a week hospitalized. After I recovered I tried to see again Patrik but that tiny boy didn't appear again.

Lucky to be alive

Iacob Robert Florin, 10 G

Friday, 13th July 2012, Ryan with his girlfriend Sarah and Viscent with his girlfriend Derpina were travelling on a superb track on the Alps. The sky as blue as a sea, the cold wind was blowing next to their car and the view was fabulous.

They left their house in Milano, Italy and decided to have a trip in the mountains. A few days before, Ryan's car was in service because he had some problem with the electronic system and the engine used to stop with no reason. Everything was fine and so far they enjoyed their trip. They slept at a chalet and they had a romantic dinner on a boat on a lake next to the chalet.

"Ryan, where are we going now?"

"Viscent, I think It's a good opportunity to see the Lugano Lake."

"Why? It is important in a way?"

"Derpina, there is a story that an old fisherman sank with his boat when he tried to catch a mermaid. Now, the fisherman is haunting the areas and doesn't let anybody get closer to the pier, because the mermaid is attracting the tourists in her trap."

"And if we fall in her trap?"

"Sarah, calm down! This is an old story. Nothing is real. I want to show you the landscape. It's wonderful."

They were getting closer and closer to the lake. The sky turned as quick as a flash into a dark blue colour, the car was running like the wind on the road. Ryan became more focused on the road. He started to feel worried because he couldn't control the car and it started to go faster and faster. All the passengers wore their seat belts and the fear could be read on their faces. On the right side could be saw the lake. It was so quiet. It looked like waiting for his victims.

Suddenly, Ryan remembered a moment at the service:

"You shouldn't go very many miles; just for your safety. We want to see how the problem will evaluate."

At that moment the car couldn't be controlled and it jumped in the frozen lake. After a few seconds the car couldn't be seen. It was sinking. Viscent was still conscious. He could see through the window a body. It seemed to be a mermaid. He became as white as a sheet. He realised that the story was true. He worried about their life. He asked himself: "How will I die?". Drown or captured by a mermaid.

Viscent couldn't finish his mind and he saw that the back door was opened and somebody pulled out the girls. Now he came back for the boys. After this image, he woke up on the shore.

All four were OK. Nobody but Viscent remembered anything.

"The story was true. Everything is true: the mermaid and the fisherman. I saw them."

"No way!"

"Oh yes. How do you think we are here now?"

"I don't have any idea."

When they left, they found their car in a parking place with opened windows and a ticket in the windscreen: "Do not get closer again if you want to be alive!" And the ticket smelt like fish.

Shadows

Muntianu Cosmin, X G

He stepped out of the shadows and walked towards me. It was 13th July, 5:30 PM. I saw a guy trying to wake me up. My head hurt so bad! His hand rooted me. It was the only thing I could see. I fell in a coma and next place I got awake was the hospital. Everything was white and there was a freaky smell, made by meds. Surrounded by doctors, everything seemed to be different. I lived the moment like any other time.

I was driving through the forest listening to music when something strange happened. A thunderbolt hit a tree near me and it crashed on my car. Pieces of glass everywhere! The smell was terrible and I didn't see anything for five minutes. My windshield was broken by the tree.

The doctors was speaking about my survival. I didn't know what to expect. Someone was yelling: "We lose him! I need help!" and someone else was screaming about taking me to the surgery. I have no idea about what followed.

I fell asleep again and time ran out, 3 hours were 2 minutes. My thoughts were about my death, didn't know what to wait for. I don't know why but something was staring at me. It was a tiny body and his face was hideous. There were a few doctors surrounding my bed. Their faces seemed to be different. Aliens? No, just doctors in white robes smelling of meds. Strange? Yes! It looked that they tried to find something.

The tree crashed and a branch pierced the car's body then my leg. The blood was draining out and unconsciousness started to install. I saw a car and a man trying to help me: "Call 911, fast!" he was screaming

Finally, it was my meds and the strange doctors who seemed to be aliens were just...doctors! They were trying to find my REM results. I was hallucinating..

Survive Alone

Iolanda Cocuz, X G

He stepped out of the shadows and walked towards her. "I can't wait until I see your face" she whispered in the darkness and she felt how her voice hit the thin, disgusting darkness giving rise to a deaf echo.

A distorted face of an evil angel appeared in front of her inert body. A sharp shiver stabbed her back as quick as a flash. Behind those beautiful, cracked eyes lay the truth and the grief. "Did you hear about the darkness, how it made me change?" he said with a sick lovely smile, but ... behind that beautiful smile she had seen tragedies. He is so charming, as white as a sheet. His flawless kin hid the secrets within: silent forces that ignited his sins. "You can be me and I will be you" he said while he was fondling her face with his row-boned hand. "I will entrust my sanity to you, darling ..." After his words a short memory hit the mind: those moments, in a land of daybreak when her inner beast revealed its face, its desire for grief souls.

A savage sneer engrained her face. "Did you hear about me playing a game, selling my soul and changing my name?" she softly whispered in his bleeding ears. "I am the beast, dear. "and after her painful words ... a strange and hallucinatory fog surrounded their silhouettes. His huge skinny body was covered by terrible fear and became inert. She pierced his chest with her bloody claws and slowly satisfaction inhaled his soul, his wicked fears, his everything, beneath her skin.

"It seems that your life has been denied! Now you're gone ... you'll be so happy there, my love, Lucifer!" a inner maniac voice said. She stepped into the shadows and walked towards the infinity highway to hell dragging his soulless body. Her beast spirit flew above their absolutely wonderful blessedness forever.

Mircea Trifan, XIG

Friends Make Life Bearable

My friend Peter is the only kid I can remember from my childhood. We were born on the same day in the same hospital and our mothers met there for the first time. A month after our birth his family moved next to us so we became best friends. We were more like brothers than best friends.

I can clearly remember Peter's blue eyes and blonde hair. In time his eyes changed their colour and became black but his hair remained blonde. Peter had had a very strong body since he was a little child despite the fact that he was not very tall. He was able to run very fast and he was almost the best bicyclist from our neighborhood.

Peter was a great leader. He was probably the best leader I have ever met in my life until now. When we played team games and Peter was our leader our team always won the game. He was also a very good person and he had a noble mind. Peter was the only one who used to share his cookies with us on the playing field.

But that's not all! Peter had so many qualities and he was such a good person that everybody wanted Peter to be their friend. But I was the only friend of Peter. He got a lot of fans at his sports club because he was practising judo very well and of course, all the girls were in love with him because he was also a very good piano player.

By the time we grew up and now we are studying in the same classroom. We are still the best friends and we do not let anything ruin our friendship. Sometimes it happens to us to tell stories from our childhood and lots of emotions and memories pass through our minds.

Lucky to be alive**Antonache Andreea, X G**

What would happen on a sunny day? Andrew, his girlfriend and their two friends, Matt and Julie, had just finished the first year of the university and they were planning to go on a holiday at the sea.

The Ferrari convertible car was flying on the highway as quick as a flash. The body was looking like an evil black cat that gives you the impression "Don't you dare to touch me!". Andrew was the boss of this amazing piece of beauty. His untouchable girl was on his right. Matt and Julie were sitting in the back and they were talking about what they would do at the seaside. Suddenly, Matt had an idea "Hey, guys! Let's buy cookies". Andrew said "Ok. That's a great idea. Anyway, I have to buy sunglasses because I forgot mine at home." They stopped at the shop and bought what they needed. "Oh, look a clown, that's a funny one!" said Andrew. "You're crazy? I really don't like this creepy creature!" said Matt. The angry clown was staring at them with a hideous look. His dark eyes were getting bigger. "I curse you! For thirteen seconds of your life you will see the hell's flames." Matt scared "Hm...let's go, Andrew. It's just a cheap joke!"

They left. The road was rather strange and the sunlight was shining as powerful as a bomb. As they intended to cross the railway, the car stopped right in the middle. The train was coming "The car is not answering my commands!" said Andrew. Julie said "Quick, quick the train is coming!". In this moment, Matt said "Oh no, we are going to die!" As they were praying, Matt had just remembered what the clown had said and the same time his horrible moments with clowns from childhood. In the last three seconds, Andrew could drive the car and they were free. "That was a miracle!" breathed Matt.

At last, they had fun at the beach and never laughed about the clowns. The horror thing was that they saw the clown near the beach. Matt said "I hope that's a nightmare!"

Materiale realizate sub îndrumarea d-nei profesoare Teodora Mandrea.

Once Upon a Time ...

What do our ancestors, we, ourselves, and the Amazonian tribes have in common? Among the many responses, one would be best, because I would lose sight of any essential aspect of the human condition and would be universally accepted. The resemblance lies in the fact that all live with stories from cradle to death.

But it is not enough to say that stories accompany the man anywhere, anytime. What the axiom says is that man has not created the story, but the story created the man as a historical and spiritual being defining each individual as a person, lifting him above his biological and rational condition.

Who has not got an old man, they would have to buy one, says an old Romanian saying. What is the benefit that an old man brings to a house? The old are the storytellers, the keepers of the family's spiritual dowry, being indispensable guides for it to reach children. They do not fulfill this role only in traditional societies like the African tribes, but in any modern family that has not lost all landmarks. An example is how nice children behave with their grandparents who have the patience to talk, to tell stories.

Where does the power of the stories come from? What makes them act like food and medicine? Why can they not be replaced in educating children? People who grew up with stories are spiritually complete, have a complex inner life, and those who were deprived of stories in their childhood are defined not only by intellectual bareness, but also by an emptiness that nothing can fill it in.

"Story" means not only validated texts, published in books and read by successive generations. We can call "story" any embodiment of words that can focus on a random event lived in a community. If that event is recalled, it becomes a story, provided that it incorporates some of the narrator's spiritual energy, because the story is told by men to men. Otherwise it remains a funny, meaningless deed without formative power upon the listener. It is true that the old stories have spiritual superiority, because ancient experiences were filtered through them. Whenever uttered they made a connection with the sacred, with the golden age of humanity. All stories give a discreet way to realms that are inaccessible by other means.

Even those of us who are less inclined to spiritual adventures can discover in tales a moral significance that is useful in untangling the complicated ways of life.

Teacher Liliana Ciobanu-Harhas

A Child's Power**Bianca Bălăbănescu, XI C****Cap. 1**

9/10 November 1938, Nurnberg, Germany.

...A very strange night. Stars didn't want to shine at all. Noise. Screeches. Blood. It was the smell of death everywhere. The atmosphere was stifling... Hunters and victims... Germans versus Jewish people. Women, children old persons-it didn't matter; all were cold-blooded killed just because they weren't Germans.

In that human sea, while all Jewish people had lost their faith and hope, a young boy of seven called Merlin, with torn clothes and in tears, was encouraging his family to keep going not to be murdered. "Come on, mother! Faster... faster!!!" His mother, Sophie had an incurable illness and she was walking hardly. Nathan, Merlin's father was a great and very handsome man and worker. They weren't alone. Another five younger children who were trying to understand what was happening, were following them...

"Mom... I am hungry" said a little, blond girl with dirty hands.

"Just... wait a little bit more, my dear. Now, I don't have anything to give you", said Sophie and kissed the girl with love on her forehead.

Cap.2

One shot... a low voice was whispering:

"Merlin... You... You have to... Look after our fam..." And he died.

"Dad, please wake up... I ...don't know what I have to do... I am just seven"

Nathan, the children father and Sophie's husband had received a bullet in his heart from a German soldier. With a broken heart and with her last forces, Sophie carried Nathan on her back and kept going. In that night, 150 Jewish people were killed and 30.000 were arrested and sent in camps. Jewish were considered primordial enemies of German nation... they were treated worse than animals.

Cap.3

Darkness and silence. The forest was sleeping without knowing what it had happened. Just the cold, autumnal wind gave you a warm shudder on the back. Just inanimate trees... you couldn't find any creature to share your pain and torment. Merlin was walking slowly, followed by his family (they all were tired and restless...). They had just buried their father at one haughty fir tree root and they had said goodbye to him...

They had to muddle through by their own.

"Will make it ... I am sure... Yes!" was thinking the poor Merlin to encourage himself. The rain was weeping cold tears over the dark forest. The whole family sheltered till the next day in a little cave at the base of an old mountain. The morning came and the frozen sun of November could hardly be seen behind the rainy, angry clouds. Merlin was the first to wake up. He was shivering with cold. The boy went to verify his family who was sleeping hurried to warm each other. Then he went out to prowl a little bit the forest and to explore the surroundings.

The ground was wet and muddy because of the fallen, rotten leaves.

"What a fresh air!!!" said the boy smiling for the first time after a long, long time. He stretched his arms like he embraced the whole nature and breathed in deeply the clean air. While he was stepping carefully on a narrow path, Merlin noticed a railway, hidden through the trees. Suddenly, the ground started to shudder under the boy's feet.

"A train...a real train! It's coming...It's coming!!! I have to announce my mommy", shouted Merlin running away. His family heard the boy's scream and got out worried from the cave. They were very happy when Merlin said to them with a tired voice, that a train was coming.

They ran full of thrill towards the railway. They were very lucky because the conductor was a merciful man and took them for free. The train had as destination, Transylvania, the land of vampires and myths. After a long tiring journey, the family (we don't know its name) finally arrived in a place where they won't be persecuted anymore.

"I am exhausted", said Sophie propping herself on a bench.

"You need rest and food to recover, mom!" said Merlin worried about his mother's state. After that, they went to an inn called "Vladimir" where they received housing till found a new house to live in.

Cap.4

The children were beside her bed...They were pushing each other to see her better. They loved her very much even if they couldn't be aware of what was truly happening. The Sophie's incurable illness was getting worse...she couldn't move or eat.

Merlin was the most affected by this situation. His mother was his precious treasure. He loved her more than his own life. Merlin couldn't support anymore to see her in agony and he went out in the front of the inn and he started carving with a knife a wooden bowl for his mother's soup. He was humming an unknown song and was thinking that, if he had magical powers he would make a spell to destroy the pain in the world. While Merlin was staying there, an old man with white beard and wooden shoes, stopped in front of him and asked the boy for a glass of water. He was happy that he could help someone. Merlin hurried up to bring a glass full of fresh water.

"God bless you son! You have a big heart! This water is like a beverage for my old soul and body."

"Yes...I am glad to hear this...I would be the happiest child if my ill mother could be saved by drinking this water..."

"Ehey, my boy...When you give to others, God gives you back! Just...don't discourage yourself. But...what illness has your mother...if I'm not so meddlesome?"

"She has an incurable illness. Her heart doesn't want to beat normally and I can't do anything to cease her suffering"

"Listen to me, Merlin. I know all about this type of disease. I am as old as these stones. However...there is an antidote for what you told me, but it will be hard to get. Pay attention to me! Under the Bran Castle it's a tunnel. By the end of it, you will find a garden. In the middle, a rosy sap leaks from a rock. That is the antidote. But...there lives a very cruel vampire who doesn't bear people. It says he has a sensitive point which can make him vulnerable...but I don't know it "

When Merlin tried to thank to the old man for his help, the child didn't see him anymore. The boy remained thoughtful.

"What can I do? Should I trust him? Does an antidote really exist? How can he know my name?"

Cap.5

December came...the first snow settled in a white blanket and surrounded Transylvania in mystery. Merlin was at inn's kitchen boiling a lime tea for Sophie. His brothers were playing with some pasteboard boxes in the inn's attic.

Merlin entered his mother's room and kissed her on the forehead...He took a little bag with a heel of bread and a bottle of tea and set off...

"I had to cure my mother...I am her last chance!" Merlin walked through a lot of forests, plains and river. He couldn't give up, asking all the time for help from his guardian angel. One night,

he arrived at one old cemetery where he found refuge against the frost in the guardian's hut. With frost-bitten fingers and devastated heart, Merlin felt a sleep... When he woke up he saw far away the Bran Castle.

"What scary and big it is!!!

Merlin went that way without hesitation. Arriving near to the castle, he searched a way to enter the mysterious tunnel. In a moment of abstraction, the boy tripped over a strange branch and injured his knees. "Ouch!!! It hurts...!" In front of him, a door made of stone opened. He entered and on both sides of the tunnel a lot of torches were lightening. The frightened child took one of them and kept walking slowly... Next to him there were creepers and bugs which were swarming ... On the top of the tunnel there were bats. He hardly could get into the garden about which the old man told him. It was a dream... gold trees and flowers, silver stones, diamond birds and Honey Rivers...

Merlin hurried to get in the middle of the magic garden to fill his bottle with the rosy sap. But, in that moment he heard a roar. Behind the trees there appeared a man with big teeth and shinning red eyes. It was a vampire...

"What are you doing here, child???"

"I came to get the antidote for my mommy's illness", said Merlin shuddering.

"I hate humans, boy... Do you realize what will happen, don't you?"

"Mister vampire, I just want to ease my mother's suffering", said Merlin. The tears were falling on the boy's red cheeks.

"Please, don't eat me!"

Cap.6

This was... this. The sensitive point of the vampire was the tears. He couldn't see somebody crying with love.

"You impress me, Merlin! I have never met such a power of sacrifice and love for others. Go away... get the antidote and never come back. Go... go!!!"

"Thank you... thank you very much, mister vampire!"

When the boy got out, the tunnel vanished. Merlin ran as fast as he could towards the inn. Was it too late??? Sophie could hardly breathe. Merlin dropped the sap on her lips. After a few pressing moments, she got up and started coughing. Sophie was better... thanks to MERLIN.

The whole family kept living together in a small abandoned house... but they were happy.

The Little Boy and His friend

Ichim Simona and Anton Laura, XI C

Once upon a time there was a boy named Charlie. He was five years old and he was in kindergarden. Small, chubby, with blond hair and blue eyes, and beautiful lips, he was just like a normal kid, but he was unable to make friends. He tried and tried, but they all avoided him for various reasons.

His parents bought him a little and playful puppy, to keep him company, to be his friend. Charlie was excited, but then he wanted to speak with someone and told him all the daily happenings. He remembered that once, his grandfather

told him in front of the fire's light, in the winter, a story about a boy, who desired that his cat, Chupi, would be able to talk. As he was thinking of the story, he saw a shooting star in the sky, and just like in the story, he made a wish: that his dog would be able to talk.

In the morning he went to check his puppy but he didn't speak. He lost hope that he could have friends. He went to kindergarden, took refuge in a rocking chair, where he was alone. Suddenly, a girl came and started to talk to him. During the day, a newcomer joined them, they befriended and developed a beautiful friendship.

Have You Seen My Mother?

Moga Mălina and Moroşanu Raluca, XI C

Once, in a jungle, a monkey named Roger lived with his mother, and they were very happy. Roger was a monkey who was very happy and playful and his mother was careful with him.

But one day, Roger lost his way. He disappeared. When he realized that he lost his mother he decided to look for her.

He looked at the treetops and at the long grass. He looked everywhere, in the jungle, and far beyond the waterhole. But Roger couldn't see her anywhere! Anxious, he decided to ask the other animals of the jungle.

He saw an elephant who was drinking and playing at the waterhole.

"Have you seen my mother?" Roger asked.

"I'm sorry Roger, but I haven't seen your mother."

Disappointed by the answer that he received, he left the elephant and went to look for his mother.

After a short period, he saw a friend: Tommy, the tiger.

"Have you seen my mother?", Roger asked. Tommy yawned and said: "I'm sorry, I haven't seen her."

Sad, Roger said good bye to the tiger and kept on his searching.

After a while he saw a snake. Then Roger asked:

"Have you seen my mother?"

"Yesss, Roger!", he says.
"I've ssseen your mother!"

She's over there. "Can you see her?"

Then the monkey found his mother!

"Mom!!", Roger cried,
"Where have you been?"

That moment his mother gave a big hug and covered her face with kisses.

"I have been here all the time!", she said.

Spring Fairy**Pașaniuc Ana, XI C**

Once upon a time, there was a very beautiful little girl, but this girl didn't have money.

It was spring and the walkways were full of bouquets of snowdrops. Her friends laughed and enjoyed taking the snowdrops home; with 1 pound you could buy a little bouquet which was yours and which made you happy, so the money was multiplied in the florist's pocket and the snowdrops spread over the town.

Only the little beautiful girl was leaning and watching how her lovely flowers disappeared.

When three bouquets were left, a boy offered to her, eventually, a coin "Look, you can buy some flowers!" The girl stretched her hand but she pulled it back quickly. Then the boy gave her an evil look and walked away, putting the coin in his pocket. A lady opened her purse to give the girl some money, but she changed her mind and bought herself some snowdrops, which she was thinking of laying nicely near the window, when she arrived home.

There was only one bouquet left and the little girl with big blue eyes was looking at the white flowers until another girl appeared and took them.

The beautiful girl started crying disappointed while she was walking towards her house thinking about the fact that she wanted one for her mom.

Suddenly a very beautiful fairy appeared in front of her. It was the Spring Fairy: "Stop crying, child! Look, from now on you will be the first one who will know when the spring comes," and the fairy gave her a bouquet of snowdrops.

"Oh, thank you, beautiful fairy, you really cheered me up!"

Then, the fairy disappeared and the girl happily continued to walk home.

The Adventures of Alexander

The Cyclops

Iacob Amalia and Gîza Mădălina, XI C

There was once on a clear river's bank a huge castle which exceeded in beauty all the others castles. It was huge, imposing and it had some wonderful gardens in which it was said that a magic world lived.

The inhabitants of the castle were delighted every day by the birds heavenly trills, the silence and the purity of that place. It was a place in which nature seemed to be alive. Everything was so lively after the birth of a beautiful child born by the castle's queen, named Alexander. It was said that this queen was the most beautiful human being. She had a shining face and her eyes were blue like the sky and the hair was like the sun. The prince's birth enjoyed everyone and for his health they held a big party that no one had ever seen. It lasted three days and three nights.

Years passed and Alexander became a prince who inherited his mother's beauty. He fell in love with the landscapes around the castle and each day he discovered more and more.

One day, while the boy reached 16 years old he was walking through the garden and he spotted a weird bat. It was a strange thing because he knew that the bats flew only in the night. He decided to follow it and suddenly he woke up in an unknown world. It was a strange forest with all kind of animals which made weird noises. Even so he kept following the bat which rounded him trying to make him follow it. He arrived at a very dark cave in which there were only bones, rats and all other kind of poultry. He was scared but he still went on and woke up in a huge, dark room, highlighted by a small old lamp. In a corner of the room he saw a huge wood table and a chair. On the floor there were cloths thrown all over, pieces of flesh and animal bones. Suddenly he heard a keen scream which made him shiver and he went to see what was wrong. He found himself in a small room. He saw the back of a huge man and a girl scared to death with her eyes full of tears. She was trying to escape from the monster's hands. He couldn't just watch that scene and drew his sword and jumped to attack him. Before he struck, the monster turned around giving to our hero a shiver. The scary face with only one eye astounded him. The Cyclops put his hand on a mace and tried to attack Alexander. But the girl pulled his legs and he fell on the ground. Then the prince thrust the sword in the monster's heart killing him. After he set free the girl from chains he found out from her that she was kidnapped when she was 5 years old by the Cyclops to marry him. She told him that she was 21 years old. When

they went to the sun's light he figured out that she resembled a lot his mother but he thought that it was only a coincidence.

The moment they reached the palace's gates she said that she thought something was strange. She knew that place. Everyone was very happy to see that the prince returned home but when they saw the girl they started staring and whispering each others.

When they went to see his parents, the king and the queen asked her who was and from where she was. She answered she didn't really remember from where she was because she was 5 years old when the Cyclops took her, but she remembered her name, Isabel. His mother started crying when she heard the girl's story and name and his father couldn't stop staring at her. The strangest thing was that she resembled so much the queen that you could hardly tell them apart if you saw them for the first time. The king asked her one last question. He asked her if she had any birth mark on her right shoulder that looks like a dove. The girl shivered and covered her shoulder with her hand and said that it was true. Then the queen was beside herself with joy, jumped off the throne and hugged her with tears of joy. She kept calling out her name. She looked into the girls eyes and called her "my dear child". She looked at Alexander and told him that she was his long lost sister. He remained silent for a bit then murmured silently "my sister?". The king told them that she was taken right before his birth. They looked for her everywhere they could but no one could find any trace of the beast. They couldn't tell Alexander about his sister because the pain of losing her was too unbearable.

Out of blue the bat came and sat right on Isabel's head. Alexander said that he knew that bat and he followed it to find her. Isabel smiled and said that the bat was her loyal friend and it always helped her bringing food to her so that she shouldn't starve to death.

All the kingdom found out about the return of the princess and celebrated it with music, dance and a lot of food.

To be continued...

The Magic Garden

Huminică Ioana and Munteanu Ramona, XI C

Once upon a time...

There was a magic garden, hidden by some trees which during the day looked like some old very frequent trees not to be discovered by someone. And during the night they opened their thicket, making a path to the garden. In this garden there were thousands of creatures, each had each a special power.

Near the garden there was a great palace in which a beautiful princess Siren lived.

One evening, when the princess admired the moon from her balcony, she heard some sounds of one harp which she didn't know where they came from. Curious she headed in the direction of the sound which waged in the back of the palace. There caught sight of the path which twinkled from the thousands of glow-worms. She went towards it.

When she stepped there she remained amazed, seeing thousands of creatures who met saluted her and said: "Welcome beautiful princess to our ball." And even the trees inclined their branches in a respect sign.

In the midnight, the girl came back from the ball to the castle. She was caught sight by petty witch, Evila. She followed her and she found out in this way about the secret garden.

The second evening, not hearing any sound, the girl went to the garden to see what happened. When she arrived at the path, the trees said: "Oh! Dear Siren, every thing in the garden was stolen by the cunning witch Evila!" Siren asked in despair: "How did this happen?"

The creatures were asleep."Hearing this, she was interested in finding out where the witch could live and the princess went away.

When she arrived there, in an attempt to see the magg plants and animals, she was captured and closed.

There passed two days from the princess's disappearance at the palace and an infernal agitation burst out. Knowing about the terror and the wickedness of the witch, nobody dared to come to give some help. But a handsome prince, Anidor, went in a hurry, riding on an unicorn and arrived at the witch. There he saw Siren, and her striking beauty made him be in love. And love made him get near to the cage in which they were kept to be conscious by the danger. The girl, when she saw him, started asking for his help. And he said: "How can I do this?" she answers: "This cave isn't guarded, and now as long as the witch is gone you can found a harp, play the harp, and in this way you can wake up the creatures. They have supranatural powers which together can destroy the wrinkly witch ."Anidor listened to her advice and he found the harp. He woke up the creatures, when, the wrinkled Evila appeared. She remained dumbfounded when she saw that all the prisoners, the Little Mashrooms were the most amused by the fury of the witch so that they should amuse the other ones, they threw towards her with scratch powder, the Hedgehog with spines, the Squirrel threw with nuts until they made her dizzy and Evila was finally drained. She couldn't resist any longer and she became cinders.

In the end, the creatures were brought in the Magic Garden. They organized a ball in the honour of Anidor and Siren and both got married un the ball night, and they lived happily ever after....

The Story of a Rain's Drop

Polojan Alexandra, XI C

One day, a teenager of 16 called Olivia, was punished by her mother because she was naughty at school. Forced to obey to her punishment, the girl stayed all day in the house.

Bored of the atmosphere of solitude from the house, she walked into the attic to look at the old things of her grandmother. Of all things, Olivia was attracted by a black old book with golden inscriptions.

Convinced that that book was special, the girl took it in her room to investigate it. When the girl opened the book a bright light lighted the room. Scared, Olivia closed the book and threw it under the bed and she decided to open it next day. But the next day wasn't so charming. A strong rain came across the city. Olivia took the book and opened it.

But the book didn't light anymore, so she went to drink some water. The strong wind made its presence in the atmosphere, especially in the Olivia's window, which it managed to open. Then a drop of rain entered the room upon the old book.

When Olivia entered the room, she noticed that the inscriptions from the book moved and all were arranged in a certain order forming a spell that Olivia was excited to tell. At the end of the spell, Olivia didn't observe anything unusual.

Disappointed that nothing changed, she wanted to put the book under the bed. But she saw there a strange, black hole. In a moment of abstraction, Olivia was pulled in that hole. When she woke up, she was very scared. The girl was surrounded by strange creatures which were watching her. There was also her grandmother because in that place were all dead witches. Her

grandmother told her that also Olivia would go there. But she asked her grandma to send her back home.

She agreed, but she had to return and finally Olivia lied to her grandmother. She promised her grandma that she would return. When Olivia returned home, she threw away the book thinking that the hole and that place would disappear.

But the book couldn't be destroyed and it remained under the bed waiting for Olivia to find it again!

Ghost

Matasari Lucia, XI C

Somewhere, in a far land, in a small village near the amazing forest with big trees, beautiful and funny animals, there lived a little girl with her mother. But you don't think that everything there was so beautiful. The forest has a dark part there where there is a big and strange house about which the people speak in the village that there is a boy's ghost. The girl's name is Sky, an awesome girl who likes animals and walks through the forest to gather flowers. Every day Sky walks through the forest to play with animals and so, on this day, she runs after the small rabbit who runs so fast that she can't catch it and then she realises that she is alone and far from home. While she is looking for a way back to home, incidentally she sees that house about which her mother advised to keep away and there, for a moment, she gets scared but she tells herself that she is a "big" girl and this is just a house. She sees inside a dark room which goes to the living room with an old couch and a table, in the centre of the room there was a big fireplace, all covered with white material. She goes farther to the second floor and enters the first door which was like a child room because anywhere there were toys and books. When she tries to open the window to see the way to go home, a creepy noise like a owl sound is heard in the house and the speaking echo asks her "Who are you?" "What are you doing in my house?" "Then the girl gets scared and tries to run to the door but this is locked, then she shouts that she is Sky and she has lost in a forest running after a rabbit. She doesn't want to bother the speaking echo, then the door opens and on the first floor, there can be heard a cry. The scared girl runs quickly at the front door but the crying is heard more and more and the girl can't pass without knowing who cries.

She goes slowly to the place where she hears the crying and sees a ghost boy, the girl is amazed because she knows that the ghost doesn't exist. In her mind she says to herself that this is fabulous and unreal, but she feels pity to the boy and asks him "What happen?" "Who is he?" "What is he doing here?" "and "Why is he crying?"

The boy tells the girl that she won't be afraid of him, Jack, a good ghost who wants to make friends, who after his death, is blocked in this world until he makes friends but he is a ghost and every time when he wants to speak with someone, they get scared and run away from him.

Then she says that she wants to be his friend and she won't run away from him. Jack is very happy and to thank her for kindness, he proposes to show her the way back home because the night is coming. Sky and Jack have become best friends ever since and they play together in a forest, being very happy.

The Little Green Man

Ungurașu Giorgiana, XI C

In a little town, there was a girl, named Melissa who lived with her grandparents. Usually, when she was bored, she draw aliens created by her.

One night when the girl went to bed in her room, she heard a strange noise and a green light appeared in room. When she looked out on the window she saw a little green sticky man with two antennas. Melissa began to be afraid. The alien climbed on the bed and that little man started to speak. The girl was frightened hearing that this one was speaking clearly and she could understand very well what he said.

On that moment, the girl became friend with him and her fear was gone. The little man asked for Melissa to help him because his ship was broken and that was in the garden of her grandparents. They joined hands and came out for trying to repair the ship. After a long time spent out to help the little green man, she succeeded and he asked the girl if she wanted to go with him in his world because it was a great place. And she accepted. When they got there, he showed all the beautiful places and she was very excited about what she saw. Before she went home she gave to the little man her colourful drawings and he gave the girl with a green talisman. Finally she went home very happily.

In the end, when Melissa woke up next morning, she realized that this was a dream but this thing wasn't true because she didn't find her drawings and round her neck she had a talisman received from the little man. Then, Melissa realized that it wasn't just a dream and everything was true. Melissa said that she would never forget what she saw even if no one believed her. The girl was very excited because she saw for the first time a little green man, namely an alien.

Tezeus, World's Savior

Pădurean Ionuț, XI C

Once upon a time, when witchcraft dominated the earth, where the kings and emperors ruled the world, the evil forces who ruled the black witchcraft, a war started against the humans. All kind of mystic creatures, who are considered today just a myth, wolves, vampires, cyclops and other creatures, attacked city after city.

The world emperors created all kind of alliances, they united empires but either they were defeated or the temperament and pride of these ruined these alliances.

It was a long, bloody war who lasted ten years. The dark creatures were much stronger than ordinary humans, so humans looked for all kind of methods and weapons against them. The

trials were in vain. But, one day an oracle predicted there would come a savior, a strong character born from love and wish, from setting free under the dark power because after ten years of war, the evil defeated the human kind and started to master the world. Many believed that it would be about the son of the emperor or king who would save them out but everything was in vain. The empires were ruled by the same emperors but under the rules of evil. All counselors were replaced by evil leaders. Emperors and kings hadn't been replaced because the evil wished to have control above humans.

But, at the edge of a little town, there was living a small family, mother, father and son. The name of the boy was Tezeus. His father and his mother worked in the evils' mines. He was a young boy when his parents left home and he took care of his home but at the same time he trained with an old man because he wanted to become an astonishing warrior.

After a couple of years, when he was twenty years old, a patrol came and demolished his home. When he saw all his work destroyed in a couple of minutes, he grabbed a sword and he defeated all that patrol by himself. He had the fastest and powerful moves. The patrol was looking leaders of a conspiracy but Tezeus didn't have any clue about something like that.

Although it was a conspiracy, and its leader, Hector, heard about Tezeus action, Hector created an army about 500.000 peoples and he started the war.

The fight lasted two days. Hector's army was defeated and only two dozens of soldiers survived. When Tezeus saw that, something inside of him exploded. In a moment Tezeus started to control the elements of nature. He made soldiers to become soldiers who were made of rocks, fire, water, sand, air, plants, etc. Then the surviving soldiers knew that this man was their savior and the savior of the earth.

Time after time, the evil was defeated from the face of the earth. Tezeus was crowned as the "earth's hero", got married with the most beautiful princess and lived for ever. There weren't any more wars on the earth....

Materiale realizate sub îndrumarea d-nei profesoare Cristiana Botan.

Pagina diriginților

MOTIVAȚIA PENTRU ÎNVĂȚARE A ELEVILOR

Prof. Daniela HOBJILĂ

1. Ce este motivația pentru învățare?

Motivația reprezintă un ansamblu de factori care incită elevul să se angajeze într-un comportament. Acești factori pot fi interni (de personalitate/intrinseci: curiozitatea, plăcerea de a lucra ceva anume, dorința de cunoaștere și dezvoltare personală, descoperirea unor noi aptitudini) sau externi (de mediu/extrinseci: recunoașterea din partea celor din jur, recompensele materiale sau simbolice, teama de pedeapsă sau de eșec, dorința de a face pe plac familiei, de a se ridica la nivelul așteptărilor profesorilor).

Profesorii apelează în special la motivația extrinsecă atunci când încearcă să motiveze elevii. Având în vedere anumiți factori (programa încărcată, specificul unor discipline, nivelul intelectual al clasei, numeroasele atribuții „scriptologice” ale profesorului din ultima perioada, lipsa resurselor didactice etc.), profesorii nu au posibilitatea de a propune întotdeauna elevilor activități de învățare care să facă apel la motivația intrinsecă. Fie că le face sau nu plăcere, elevii trebuie să-și facă temele și să învețe lecțiile. În schimb, elevii demotivați nu sunt interesați să rezolve activitățile de învățare propuse de profesor.

2. Strategii motivaționale

De ce elevii sunt demotivați în activitatea de învățare? Există numeroase motive: lipsa succesului sau lipsa recunoașterii succesului, raportarea permanentă a performanțelor elevului la performanțele celorlalți (colegi, frați), așteptările prea mari ale părinților, părerea celor din jur (familia, prieteni) care consideră că reușitele școlare nu sunt importante. Bineînțeles, există strategii pe care profesorii le pot utiliza pentru a-l determina pe elev să parcurgă drumul de la demotivare la motivare extrinsecă și, în cele din urmă, la motivare intrinsecă. În acest scop, profesorii ar trebui să țină cont de următoarele sugestii care pot contribui la stimularea motivației elevilor:

- argumentarea utilității sarcinilor școlare pentru viața de zi cu zi, pentru activitățile școlare viitoare;
- însoțirea prezentării sarcinilor de lucru și a temelor cu câteva comentarii motivaționale („Cred că o să vă placă această temă deoarece” în loc „Știu că nu vă va face plăcere, dar trebuie neapărat să rezolvați aceste exerciții!”);
- oferirea de motive pentru realizarea temelor, pentru învățarea lecțiilor; profesorul trebuie să ofere elevilor toate informațiile necesare în legătură cu realizarea unei sarcini de lucru având în vedere că studiile realizate au scos în evidență faptul că elevii care nu dețin informații suficiente în legătură cu așteptările profesorilor au obținut performanțe mai reduse decât elevii ai căror profesori le-au oferit toate informațiile necesare;
- negocierea sarcinilor școlare cu elevii, acceptarea propunerilor venite din partea acestora;
- propunerea unor activități școlare și teme în concordanță cu posibilitățile intelectuale ale elevilor și cu interesele acestora;
- acordarea de recompense materiale sau simbolice (laude, încurajări, diplome), chiar dacă este vorba despre progrese minore. Trebuie avut în vedere și faptul că unii elevi

extrovertiți sunt motivați mai degrabă de mustrare decât de laudă, spre deosebire de elevii introvertiți. Uneori, scurte comentarii pozitive pe testele elevilor pot conduce la rezultate mai bune.

- chestionarea elevilor în legătură sursele de insatisfacție și motivele de satisfacție în rezolvarea sarcinilor școlare;
- evitarea aprecierilor negative în cazul performanțelor slabe pentru a nu demotiva;
- evitarea atitudinilor sceptice în legătură cu posibilitatea de rezolvare a unei sarcini școlare; în loc de „Sper că vei reuși să rezolvi problema” se poate utiliza sintagma „Sunt convins că vei rezolva această problemă”;
- stabilirea, împreună cu elevii, a unor obiective și sarcini pe termen scurt în concordanță cu posibilitățile intelectuale ale elevilor;
- culegerea de informații referitoare la stilurile motivaționale ale elevilor;

3. Scurt studiu referitor la motivația pentru învățare a elevilor de liceu

În luna februarie 2013 am aplicat un chestionar unui număr de 80 de elevi de la clasele IX-XI având ca obiective principale identificarea factorilor care influențează motivația în învățare a elevilor precum și a modalităților care pot o stimula.

Iată rezultatele investigației:

Itemul 1. Motivele pentru care învăț sunt ... Încercuiește 4 variante care ți se potrivesc cel mai mult!

- pentru ca materiile îmi vor fi utile mai târziu – 44 răspunsuri
- pentru a avea o carieră de succes – 43 răspunsuri
- pentru a lua note bune – 35 răspunsuri
- pentru ca materia e interesantă - 22 răspunsuri
- pentru a fi recunoscut și respectat de către ceilalți – 22 răspunsuri
- pentru ca profesorul are un stil de predare atractiv – 18 răspunsuri
- pentru ca profesorul explică pe înțelesul meu – 17 răspunsuri
- pentru ca profesorul îmi inspiră respect, fiind un model pentru mine – 15 răspunsuri
- pentru a nu mă face de rușine – 14 răspunsuri
- pentru ca sarcinile de învățare date de către profesor sunt clare – 12 răspunsuri
- pentru ca profesorul e apropiat de noi – 12 răspunsuri
- pentru a fi cel mai bun - 12 răspunsuri
- pentru ca părinții insistă să învăț – 10 răspunsuri
- pentru ca îmi place să studiez – 9 răspunsuri
- pentru ca profesorul e plăcut ca înfățișare fizică – 7 răspunsuri
- pentru ca părinții mă recompensează dacă învăț – 7 răspunsuri
- pentru ca profesorul e calm, nu se enervează – 6 răspunsuri
- pentru ca profesorul îmi inspiră teamă – 3 răspunsuri
- pentru ca profesorul face o evaluare corectă – 1 răspunsuri
- altele (menționează) - 0

Itemul 2. Pe o scală de la 1-10 apreciază-ți nivelul de motivație pentru învățare, unde 1 este cel mai puțin, 10 este cel mai mult.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	2		5	6	2	17	30	17	2

Itemul 3. Ce te-ar ajuta să înveți mai mult? Bifați 2 variante care ți se potrivesc cel mai mult!

- informațiile predate să-ți fie folositoare – 38 răspunsuri
- atmosfera din timpul orelor de curs – 37 răspunsuri
- să aplic practic ceea ce am învățat – 31 răspunsuri
- părerea mea să fie luată în considerare de către profesori – 16 răspunsuri
- recompensa prin laude, aprecieri pozitive, încurajări, premii – 13 răspunsuri
- orele să fie antrenante – 12 răspunsuri
- recompensa prin cadouri, bani, alte avantaje primite – 7 răspunsuri
- altele (menționează) - schimbarea atmosferei din familie

Itemul 4. Nu învâț pentru că (încercuiește 3 variante care ți se potrivesc cel mai mult):

- atât pot eu – 40 răspunsuri
- nu am timp – 33 răspunsuri
- nu îmi folosește în ceea ce mi-am propus să fac mai târziu – 24 răspunsuri
- nu vreau să fiu considerat tocilar – 24 răspunsuri
- nu am voință – 23 răspunsuri
- profesorul nu mă apreciază/ valorizează – 22 răspunsuri
- nu înțeleg nimic din ce se predă – 19 răspunsuri
- nu vreau – 14 răspunsuri
- nu am condiții (căldură, apă curentă, curent electric, camera mea, rechizite școlare, etc.) – 2 răspunsuri
- nu mă interesează ce fac la școală – 1 răspunsuri
- pentru familia mea nu contează – 1 răspunsuri
- altele (menționează) – sunt leneș (3 răspunsuri)

4. Concluzii

Eforturile profesorului de a stimula motivația pentru învățare a elevilor pot avea un succes mai mare dacă relația profesor-elev devine una de colaborare, facilitându-se astfel respectarea obiectivelor, așteptărilor, dorințelor elevilor. Progresul școlar, reușitele, oricât de mici pot constitui impulsuri pentru obținerea unor rezultate tot mai bune în rezolvarea sarcinilor. Elevul trebuie apreciat pentru progresele sale, oricât de mici ar fi, având în vedere că învățarea trebuie întărită. Pe de altă parte, strategiile de stimulare a învățării trebuie să țină cont de posibilitățile intelectuale ale elevului, altfel urmările pot fi opuse celor așteptate: elevul, nereușind să îndeplinească sarcina stabilită, își poate pierde încrederea în forțele proprii. Atât motivarea prea intensă (supramotivarea), cât și motivarea prea scăzută (submotivarea) în activitatea de învățare conduc, de cele mai multe ori, la eșec.

Surse bibliografice:

Andrei Cosmovici, Luminița Iacob, *Psihologie școlară*, Editura Polirom, Iași, 1999
 Marcela Marcinschi Călineci, Otilia Ștefania Păcurari, *Cunoașterea elevului*, București, Educația 2000⁺, 2009
 Studiu privind „Motivarea în învățare” (Raport de cercetare) realizat de Centrul Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională, 2011

Abordări didactice

DICȚIONAR DE LOGICĂ

- Cei mai cunoscuți și utilizați 70 termeni logici -

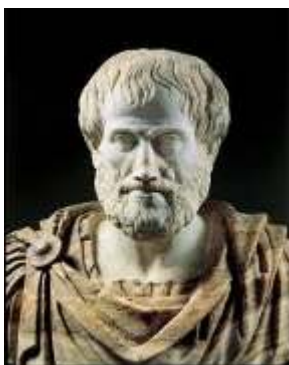
Profesor Diana LOGHIN

ANALOGIA

Argumentul nedeductiv în care, pe baza unor proprietăți date ca fiind comune ale obiectelor O1 și O2, se transferă o proprietate nouă a obiectului O1 la obiectul O2.

ARGUMENTAREA

Procesul prin care dovedim, demonstrăm ceva cu dovezi obiective (temeiuri sau probe); o relație între două persoane din care una argumentează (locutor) și cealaltă este persoana pentru care se argumentează (interlocutor).

ARISTOTEL (384-322 î. Hr.)

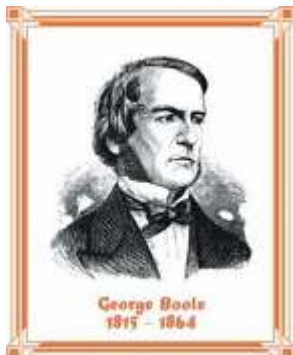
Filosof grec născut la Stagira, unul dintre cei mai de seamă gânditori din toate timpurile. A fost profesorul lui Alexandru Macedon și întemeietorul Liceului, a sistematizat întreaga cunoaștere a timpului său. Este considerat întemeietorul a numeroase discipline, printre care se numără și logica. Supranumit “părintele logicii”, are peste 100 de scrieri, dintre șase de logică: *Categoriile*, *Despre interpretare*,

Analitica Primă, *Analitica secundă*, *Topicile*, *Respingerile sofistice*.

BOETHIUS, Anicius Manlius Severinus (c. 480-524)

Filosof roman și traducător din Aristotel. A fost demnitar sub regele got Theodoric, dar a căzut în dizgrație, a fost întemnițat și apoi executat. Cea mai cunoscută lucrare a sa a fost *Mângâierile filosofiei*, scrisă în timpul detenției sale la Pavia. De numele său se leagă raporturile logice între propozițiile categorice. Acestea mai sunt cunoscute sub numele de *Pătratul lui Boethius*.

BOOLE, George (1815- 1864)

Matematician și logician englez, considerat întemeietorul logicii simbolice alături de A. De Morgan.

CLASIFICAREA

Operația logică prin care noțiunile (obiectele) sunt ordonate și grupate, după diferite criterii, în diferite clase din ce în ce mai generale sau operația logică prin care realizăm genul din speciile sale.

COMBATEREA

Procesul invers demonstrației prin care o propoziție este respinsă ca falsă.

CONCLUZIE

Propoziția care este derivată din propoziții date numite premise.

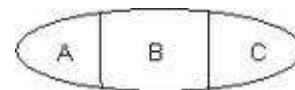
CONTRADICȚIE

Raport ce se stabilește între termeni care reprezintă speciile unui gen care are numai două specii (situația 1), între termeni care nu au nicio însușire în comun (situația 2), respectiv un termen "T" și tot ceea ce există în afara extensiunii sale "non-T" (situația 3). Raport ce se stabilește între propoziții categorice de calitate și cantitate opusă; ele nu pot fi nici adevărate și nici false în același timp și sub același raport.

CONTRARIETATE

Raport ce se stabilește între termeni care reprezintă speciile diferite ale aceluiași gen, cu condiția ca genul să aibă cel puțin trei specii. Despre două propoziții categorice se spune că sunt în *raport de contrarietate* dacă nu pot fi adevărate, dar pot fi false în același timp și sub același raport.

CONVERSIUNEA

Operația logică prin care dintr-o propoziție de forma **SP** (*convertendă*) se obține o propoziție de forma **PS** (*conversă*).

$$SaP \xrightarrow{c} PiS$$

$$SeP \xrightarrow{c} PeS$$

$$SiP \xrightarrow{c} PiS$$

COPULĂ (sau CALIFICATOR)

Reprezentată la nivelul limbajului prin verbul "a fi" (de regulă la indicativ prezent: "este", "nu este"), are rolul de a lega subiectul logic de predicatul logic.

CUANTOR sau CUANTIFICATOR

Cuvântul sau expresia care vizează exclusiv extensiunea subiectului logic și arată la cât din extensiunea subiectului logic se referă predicatul logic (la toată sau numai la o parte).

DEFINIREA

Operația logică prin care se precizează intensiunea sau extensiunea unui termen.

DEFINITUL (A)

Numit și *definiendum* sau *obiectul definiției*, adică ceea ce trebuie definit.

DEFINITORUL (B)

Numit și *definiens*, adică ceea ce se utilizează pentru a preciza obiectul definiției.

DEFINIȚIA

Un enunț care reprezintă rezultatul operației de definire.

DEMONSTRAȚIA

Un șir (finit) de inferențe prin care se dovedește adevărul sau falsitatea unei propoziții (teza) pe baza altor propoziții date ca adevărate (axiome, definiții, teoreme etc.).

DIVIZIUNE

Operația logică prin care descompunem genul în speciile sale.

ENTIMEMA

Silogismul simplu din care este omisă o propoziție. *Entimema poate fi de ordinul întâi* (când lipsește premisa majoră), *de ordinul doi* (când lipsește premisa minoră) și *de ordinul trei* (când lipsește concluzia).

EPICHEREMA

Este lanțul de silogisme eliptice formate din entimeme sau polisilogismul prescurtat în care cel puțin o premisă este o entimemă.

EXTENSIUNE

Componentă a termenului constituită din proprietățile esențiale ale obiectelor care formează extensiunea termenului.

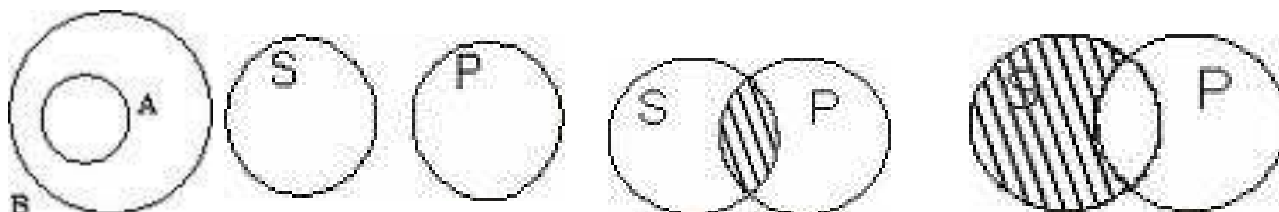
Euclid
(325-265 BC)

EUCLID (330-275 î. Hr.)

Este cel care oferă o structură bine delimitată celei mai importante forme de întemeiere – demonstrația.

EULER, Leonard (1707-1783)

Este cel care a lăsat numele său modalității de reprezentare prin cercuri a propozițiilor categorice.

FIGURĂ SILOGISTICĂ

Schemă de inferență (clasă) în formă standard. Cele patru figuri se deosebesc după poziția termenului mediu (M) în premise:

Figura I	Figura II	Figura III	Figura IV
M-P	P-M	M-P	P-M
<u>S-M</u>	<u>S-M</u>	<u>M-S</u>	<u>M-S</u>
S-P	S-P	S-P	S-P

FORMULĂ CONTINGENTĂ

Formulă din logica propozițiilor compuse care este adevărată pentru anumite valori de adevăr și falsă pentru alte combinații.

FORMULĂ INCONSISTENTĂ (CONTRADICTORIE)

Formulă din logica propozițiilor compuse care este falsă pentru orice combinație de valori de adevăr.

FUNDAMENTUL DEMONSTRAȚIEI (*principia demonstrandi*)

Un ansamblu de premise (argumente) din care urmează să conchidem teza.

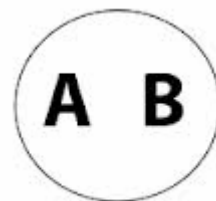

GASSENDI, Pierre (1592-1655)

Filosof și matematician francez, consideră logica drept *știința gândirii corecte*. A combătut aristotelismul scolastic și subliniază importanța silogismului.

IDENTITATE

Raport ce se stabilește între doi termeni care au aceeași extensiune.

INDICATORI AI ARGUMENTĂRII

Cuvinte sau expresii cu ajutorul cărora se identifică premisele și concluzia unui argument. Sunt de două tipuri: de premisă și de concluzie.

INDUCȚIA COMPLETĂ

Este o argumentare situată la granița dintre argumentele deductive și cele inductive ce constă într-o generalizare pornind de la o clasă finită de obiecte în care fiecare obiect/element al clasei are o anumită proprietate și poate să fie examinat individual.

INDUCȚIA INCOMPLETĂ (AMPLIFICATOARE)

Este o argumentare inductivă ce constă în trecerea de la un număr finit de cazuri (în premise) la un număr infinit de cazuri (în concluzie).

INFERENȚĂ (RAȚIONAMENT)

Operația logică prin intermediul căreia din propoziții date numite premise este derivată o altă propoziție numită concluzie.

INFERENȚĂ DEDUCTIVĂ

Inferență în care dintr-un anumit număr de premise este derivată o concluzie care este la fel de generală sau mai puțin generală decât premisele din care a fost obținută.

INFERENȚĂ IMEDIATĂ

O inferență deductivă este imediată dacă și numai dacă concluzia este derivată direct dintr-o singură premisă, fără niciun alt pas intermediar.

INFERENȚĂ MEDIATĂ

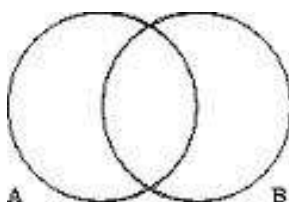
O inferență deductivă este mediată dacă și numai dacă concluzia este derivată din cel puțin două premise.

INFERENȚĂ NEDEDUCTIVĂ sau INDUCTIVĂ

Inferență în care concluzia este mai generală decât premisele din care a fost obținută și chiar dacă premisele sunt adevărate, concluzia obținută rămâne probabilă.

INTENSIUNE

Componentă a termenului formată din proprietățile esențiale ale obiectelor la care se referă noțiunea.

INTERSECȚIE/INTERSECTARE/ÎNCRUCIȘARE

Raport ce se stabilește între termenii ale căror extensiuni au unul sau mai multe elemente în comun, fiecare termen având în extensiunea sa elemente care nu aparțin și extensiunii celuilalt/celorlalți termeni.

LEGEA DISTRIBUIRII TERMENILOR

Potrivit acestei legi, un termen poate apărea distribuit în concluzie numai dacă este distribuit și în premisă.

	S	P
A	+	-
E	+	+
I	-	-
O	-	+

LOGICA GENERALĂ (CLASICĂ, TRADIȚIONALĂ, BIVALENTĂ, ARISTOTELICĂ)
știința care studiază formele logice fundamentale (termenul, propoziția, raționamentul), precum și principiile logice ale gândirii.

METODA DIAGRAAMELOR VENN

Metodă de reprezentare a propozițiilor și operațiilor prin figuri geometrice.

MOD SILOGISTIC

Schemă de argumentare ce se obține combinând calitatea cu cantitatea propozițiilor categorice în premisele și în concluzia silogismului. Există 256 moduri silogistice, câte 64 în fiecare figură silogistică. Doar 24 sunt valide (logic-corecte), câte 6 în fiecare figură:

Figura I

BARBARA

BARBARI

CELARENT

CELARONT

DARII

FERIO

Figura II

CESARE

CESARO

CAMESTRES

CAMESTROP

FESTINO

BAROCO

Figura III

DARAPTI

DATISI

DISAMIS

BOCARDIO

FELAPTON

FERISON

Figura IV

BRAMANTIP

CAMENES

CAMENOP

DIMARIS

FESAPO

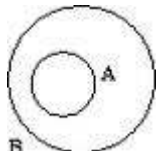
FRESISON

NOȚIUNEA

Forma logică elementară care reflectă la nivelul gândirii clase de obiecte.

OBVERSIUNEA

Operația logică prin care dintr-o propoziție de forma SP (obvertendă) rezultă o altă propoziție de forma SnonP (obversă), care are aceeași cantitate, dar este de calitate diferită.

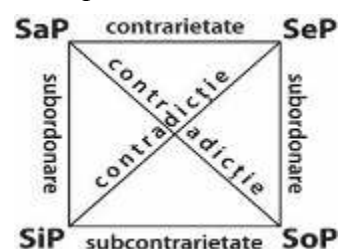
ORDONARE

Despre doi termeni se spune că sunt în raport de ordonare dacă unul este inclus total în celălalt, iar cel de-al doilea are în extensiunea sa elemente care nu aparțin și extensiunii primului termen. Termenul cu extensiunea mai mică se numește *termen subordonat* sau *specie*, iar termenul cu extensiunea mai mare se numește *termen supraordonat* sau *gen*.

$$\begin{aligned} \text{SaP} &\xrightarrow{o} \text{SeP} \\ \text{SeP} &\xrightarrow{o} \text{SaP} \\ \text{SiP} &\xrightarrow{o} \text{SoP} \\ \text{SoP} &\xrightarrow{o} \text{SiP} \end{aligned}$$

PĂTRATUL LUI BOETHIUS (PĂTRATUL LOGIC AL PROPOZIȚIILOR CATEGORICE)

Schemă prin care pot fi redată raporturile logice ce se stabilesc între cele patru tipuri fundamentale de propoziții categorice.

PREDICATUL LOGIC (notat, în mod obișnuit cu litera “P”) – reprezintă ceea ce se afirmă sau se neagă despre subiectul logic.

POLISILOGISMUL

Este format din mai multe silogisme care participă la întemeierea unei propoziții (teza). Este de două tipuri: *polisilogism progresiv* și *polisilogism regresiv*.

PREMISĂ

Propoziție care justifică concluzia.

PREMISĂ MAJORĂ

Premisa care conține termenul major (P) și termenul mediu (M).

PREMISĂ MINORĂ

Premisa care conține termenul minor (S) și termenul mediu (M).

PROCEDEUL DEMONSTRAȚIEI

Raționamentul sau lanțul de raționamente prin care se ajunge de la fundament la teză.

PROPOZIȚII CATEGORICE

Sunt acele propoziții în care un termen (predicat logic) se enunță despre un alt termen (subiect logic).

RUSSELL, Bertrand (1872-1970)

Filosof, logician, matematician, istoric și eseist britanic, laureat al Premiului Nobel pentru Literatură în 1950. A publicat alături de A. N. Whitehead lucrarea monumentală *Principia Mathematica*, prin care încerca să arate derivabilitatea matematicii din logică.

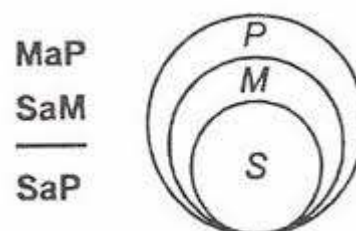
SILOGISMUL

Tipul fundamental de argument deductiv mediat alcătuit din trei propoziții (două premise și o concluzie) și din trei termeni (termenul minor, termenul major și termenul mediu). *Exemplu:*

Toți oamenii sunt muritori.

Socrate este om.

Socrate este muritor.

SORITUL

Polisilogism eliptic (entimematic) în care concluziile intermediare sunt doar subînțelese, fiind redată explicit doar concluzia finală.

SUBCONTRARIETATE

Două propoziții categorice se află în acest raport dacă nu pot fi ambele false, dar pot fi adevărate în același timp și sub același raport.

SUBIECTUL LOGIC (notat, în mod obișnuit cu litera “S”) –

reprezintă obiectul gândirii, adică acel termen despre care se afirmă sau se neagă ceva.

TAUTOLOGIE

Formulă din logica propozițiilor compuse care este adevărată pentru orice combinație de valori de adevăr.

TERMENUL

Este un cuvânt sau un grup de cuvinte prin care se exprimă o noțiune și care se referă la unul sau mai multe obiecte, reale sau ideale.

TERMEN DISTRIBUIT

Este termenul care este luat în totalitatea sferei sale.

TERMEN MAJOR (P)

Este predicatul logic al concluziei. Se regăsește la nivelul uneia dintre premise, motiv pentru care aceasta se numește *premisă majoră*.

TERMEN MEDIU (M)

Termenul comun ambelor premise.

TERMEN MINOR (S)

Este subiectul logic al concluziei. Se regăsește la nivelul uneia dintre premise, motiv pentru care aceasta se numește *premisă minoră*.

TERMEN NEDISTRIBUIT

Termenul care este luat doar într-o parte a sferei sale.

TERMENI EXTREMI

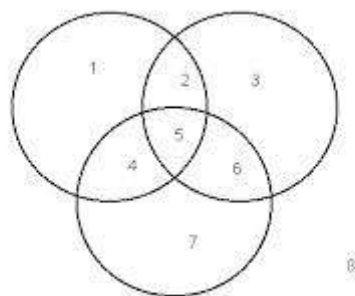
Termenul minor și termenul major se numesc împreună *termeni extremi*.

TEZA DE DEMONSTRAT

Este o propoziție concretă pe care o propunem și pe care urmează să o argumentăm (dovedim, demonstrăm, justificăm).

VENN, John (1834-1923)
Logician englez care oferă o metodă de reprezentare a propozițiilor și operațiilor prin figuri geometrice, metodă cunoscută sub numele de “diagramele Venn”.

Bibliografie:

- Adrian Balaș, Laurențiu Teodor-Hofnăr, *Logică și argumentare: Compendiu și exerciții pentru Bacalaureat și Olimpiadă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2005.
- Anthony Flew, *Dicționar de filozofie și logică*, trad. Drăgan Stoianovici.- Ed. a 2-a. – București: Humanitas, 2006.
- Elena Lupșa, Victor Bratu, Maria Dorina Stoica, *Logică și argumentare. Manual pentru clasa a IX-a*, Editura Corvin, Deva, 2004.

Universul cunoașterii

CONTRIBUȚII LA DEZVOLATAREA GÂNDIRII ECONOMICE ROMÂNEȘTI

Ec. Mihaela SOROCEANU

Întârzierea în dezvoltarea economică, unitatea politico-statală în formare, precaritatea instrucției și educației, contextul istorico-geografic perceput ca ostil au marcat decalajul dintre vestul și estul Europei. Ideile economice înnoitoare pătrundeau greu și de multe ori erau deformate.

Starea Țărilor Române la mijlocul secolului al XIX-lea reclama conectarea grabnică la tendințele lumii moderne. Dacă din punct de vedere juridico-politic situația părea clară și permitea angrenarea societății românești în opera de modernizare, din punct de vedere economic, lucrurile se puteau rezuma într-un mod cât se poate de simplificat astfel: sursele unei dezvoltări industriale de tip capitalist erau blocate de marile latifundii; boierii, chiar dacă accidental foloseau exploatarea capitalistă, țineau captivă munca și capitalul; cei care doreau să plece de la sate și să lucreze în industrie aveau nevoie de bani pe care distribuția naturală nu îi asigura; locul lăsat gol de români în ocupațiile industriale și comerciale aducătoare de progres și civilizație era la dispoziția străinilor. Dominarea seculară a economiei naturale descuraja și elimina orice încercare de deschidere care să facă din schimb principalul instrument de selectare a valorii mărfurilor indigene. Soluțiile unei posibile emancipări istorice erau lovite de confuzia identificării și definirii entității politice, aptă să garanteze nu numai un nou început, ci și un nou ideal.

Inteligența neobosită a unor tineri școliți în afara teritoriilor locuite de români, precum Dionisie Pop Marțian, le-au proiectat în lupta pentru „emanciparea economică a națiunii” promovând ideile, principiile și instituțiile pe care se clădise prosperitatea occidentului. Considerat când „reacționar”, când „progresist”, Dionisie Pop Marțian a susținut o concepție economică care avea la bază un amestec între principiile liberale și principiile protecționiste. În entuziasmul său, își propunea să le arate oamenilor calea propriei deveniri, să descopere și să-și adjuce drumul spre bunăstare pentru că, „viitorul e sub vâl”.

DIONISIE POP MARȚIAN- SUSȚINĂTOR AL PROTECȚIONISMULUI ECONOMIC

Personalitate remarcabilă, Dionisie Pop Marțian a înscris în istoria gândirii economice românești un nume dintre cele mai de seamă. Militând pentru propășirea economică a țării și apărarea independenței ei economice, condiție și a independenței politice, prin aria mare de cuprindere a problemelor economice cercetate, opera sa ar trebui să se bucure astăzi de o înaltă prețuire, ea reprezentând o parte importantă a patrimoniului culturii românești. Apreciat ca "inițiatorul școlii economice protecționiste" în România și autorul primei lucrări teoretice de economie politică în limba română, Dionisie Pop Marțian pune în evidență faptul că economia modernă a țării nu putea fi o economie unilaterală, numai agricolă, ci trebuia să fie una complexă, cu multe ramuri economice, o economie dezvoltată în raport cu cerințele și posibilitățile existente și cu necesitatea asigurării unității și

independenței țării. Dionisie Pop Marțian cerea contemporanilor săi să se apropie de știința economică pentru a dobândi cheia emancipării și „a sacrifica din prezent pentru viitor”. Alternând pildele cu principiile economice, îndemna la cunoașterea științei economice pentru „a forma oameni practici, prin impulsul ce dau de a cugeta asupra legilor naturei, pe cari omul nu le poate domni, dar se poate folosi de ele, prin combinațiune”

Victor Slăvescu, cel care are marele merit de a fi readus în circuitul gândirii economice românești opera lui Dionisie Pop Marțian, aprecia că acesta "este personalitatea cea mai puternică și cea mai reprezentativă, cea mai originală și cea mai caracteristică dintre toți economiștii români ai veacului al XIX-lea". Academicianul Costin Murgescu, îl caracteriza pe cel care a întemeiat gândirea economică modernă din România drept un al doilea Gheorghe Lazăr", fiind considerat nu numai un "crainic al emancipării noastre economice", dar și un antemergător și deschizător de căi noi în această privință.

Viața și opera

Născut în anul 1829 în satul Ponor (Ponorelul) din județul Alba, în Munții Apuseni, într-o familie de moți (părinții săi au fost preotul Samuil și Ana Marțian) Dionisie Pop Marțian a urmat cursurile școlii primare în satul natal, apoi a urmat seminarul ortodox de la Sibiu și Blaj. Examenul de maturitate l-a susținut în anul 1853.

Ulterior s-a îndreptat către facultatea de științe juridice și către cea de științe politice de la Viena, ca bursier al Arhiepiscopiei de Blaj. În 1857 termină studiile și pleacă la București, susținut fiind de ministrul de finanțe de la acea vreme, Nicolae Kretzulescu. Încă de la sosirea în București, a propus guvernului înființarea unui birou statistic, convins de imposibilitatea cunoașterii situației economice a țării în lipsa unei statistici organizate. Totodată a propus înființarea unei catedre de economie politică, absolut necesară pentru propagarea științelor economice moderne. În final catedra a fost scoasă la concurs de către Eforia Școalelor din București, dar aranjamentele politice l-au împiedicat să o ocupe pe motiv că era „singurul candidat”. Fiind în imposibilitatea de a-și comunica cunoștințele la o catedră universitară, el o va face totuși într-un cadru mai modest sub forma unor "cursuri gratuite ținute într-o casă privată".

De menționat că la numai 18 ani, a participat la toate cele 3 adunări naționale de la Blaj din anul 1848. A fost unul dintre apropiații lui Avram Iancu, fiind însărcinat de către acesta în vara anului 1848 cu stabilirea unei tabere de luptători la Câmpeni. Datorită dinamismului și tenacității sale, precum și atașamentului față de cauza revoluției românești din Transilvania, Dionisie Pop Marțian a fost numit de către Comitetul Național Permanent de la Sibiu, prefect al Legiunii Sebeșului. Legiunea comandată de el a ajuns la numărul impresionant de 8.000 luptători, cu care a luptat în luna noiembrie 1848 în zona Aiudului.

În martie 1859, încearcă să obțină mijloacele financiare pentru o călătorie de studii în Belgia în vederea îmbogățirii cunoștințelor economice. Alegerea Belgiei ca loc de studii a fost făcută pe considerente de utilitate națională, dorind să dea un alt curs evoluției economice a României.

La 28 aprilie 1859, a reușit să înființeze Biroul Statistic Permanent, unde cu sprijinul domnitorului Alexandru Ioan Cuza a fost numit șef al acestuia în Muntenia. Încă din anul următor, Biroul Statistic a început publicarea „Analelor statistice” și a „Analelor economice”, publicații extrem de necesare pentru consolidarea celor două domenii.

De asemenea Dionisie Pop Marțian a susținut înfăptuirea reformei agrare din anul 1864 și emanciparea țăranilor, considerând boierimea ca fiind o clasă complet depășită. Agricultură era pentru el „principala și mica noastră industrie”. El considera că românii nu înțelegeau încă legăturile dintre economie și politică și că trebuie să facă „politică în economie și economie în politică”. Era convins că industria era calea de scoatere a țării din înapoiere și că sprijinirea și protejarea ei trebuia să devină o politică prioritară.

O altă contribuție importantă la dezvoltarea gândirii economice românești a fost cea legată de ideea de „capital uman”, pe principiul că „educația trebuie să fie învățământul vieții”. Despre instrucția și educația economică acesta afirma că ele sunt „garanția integrității naționale”, că este imperativă crearea de școli comerciale și înființarea învățământului politehnic care să fie adaptat cerințelor industriei deoarece „munca în serviciul științei asigură triumful omului asupra naturii.

Dionisie Pop Marțian a sprijinit pe toate căile dezvoltarea mijloacelor și căilor de transport moderne, manifestând un interes deosebit față de rolul Dunării și a rețelei de cale ferată precum și a legăturilor de transport cu Transilvania. Fiind un bun cunoscător al chestiunilor economice de pe plan internațional era convins de necesitatea unui răspuns protecționist adecvat, dat tendinței economiilor dezvoltate de a deschide noi piețe în țările subdezvoltate, sub stindardul „comerțului liber”. El s-a împotrivit atunci când Cuza a proclamat adoptarea liberului schimb, argumentând că în timp ce toată Europa salută mișcarea guvernului român, Anglia și Franța nu încetaseră o clipă să fie protecționiste.

Activitatea științifică a lui Dionisie Pop Marțian s-a desfășurat timp de 8 ani după terminarea studiilor universitare. Într-un timp atât de scurt, a lăsat în urma lui o operă impresionantă atât în ceea ce privește cercetarea științifică propriu-zisă, cât și în ceea ce privește organizarea statisticii în țara noastră. Întors de la studii el publică o lucrare științifică cu caracter teoretic intitulată "Studii sistematice în economia politică. Partea primă: Economia socială", Imprimeria Mitropolitului Nifon, București, 1858.

La începutul anului 1860, apar sub coordonarea sa "Analele Statistice", trimestrial, apoi, între anii 1861–1864, anual. Aici el publică numeroase date, tabele și comentarii statistice însoțite de aprecieri critice; un loc important l-au ocupat rezultatele recensământului populației din 1860. Tot în 1860, Marțian face să apară Analele Economice, sub aceeași formă, unde publică mai multe studii și cercetări:

- Pentru înțelegerea moștenirii din trecut și a trebuințelor prezentului (în "Analele economice II", 1860);
- Uniunea duanară (în "Analele economice I", 1860);
- Agricultură (în "Analele economice", I, 1860);
- Proprietatea de pământ și naționalitatea (în "Analele economice I – IV", 1861);
- Privire asupra situației țării în 1861 (în "Analele economice", I-IV, 1861);
- Manufactură și arte (în "Analele economice I-IV", 1861);
- Chestiunea rurală (în "Analele economice I-IV", 1862);
- Geneza și urmările desființării totale a taxei de export (în "Analele economice I-IV", 1862).

În decursul scurtei sale vieți, a publicat circa 90 de studii, articole și analize, publicate mai ales în Analele statistice și economice. În aceste studii analizează cu precădere problemele comerciale, vamale, financiare, de credit, agricole, industriale, statistice, de comunicații și transporturi. Absența la acea dată a termenilor de specialitate din vocabularul curent nu l-a dezarmat pe Dionisie Pop Marțian, care inventează termeni economici inteligibili: comerț, manufactură, product, const, prețul târgului, banc-rupț etc. Cea mai importantă carte publicată a fost Economia socială, apărută la București în anul 1858. Aceasta era doar primul volum dintr-o operă mai largă pe care plănuia s-o acrive, dar pe care nu a finalizat-o datorită morții sale premature.

Întemeietor de gândire economică

Lucrarea "Studii sistematice în economia politică, Partea primă: Economia socială" este considerată cea dintâi lucrare economică cu caracter teoretic din literatura românească, influențată semnificativ de teoria economică germană. În timp ce alți mari economiști români care l-au precedat, precum Nicolae Șuțu, Alexandru Moruzi, Ion Ghica etc. au realizat mai mult lucrări de popularizare a cunoștințelor economice și de cercetare a anumitor aspecte din viața economică

românească, Dionisie Pop Marțian încearcă să meargă pe un drum nou, cu metode și obiective noi. Lucrarea amintită, prin structura sa, este considerată un manual de economie socială, prin care autorul identifică locul economiei politice în cadrul științelor economice. "Economia politică, considera el, nu este un teren încheiat, ci o știință ce crește în toate dimensiunile, fiindcă trebuințele poporului, prefăcându-se pe zi ce merg, dau scrutătorului nou implicări și rezultate". Într-unul din capitole el tratează, pentru prima oară în literatura economică românească, istoria științelor economice și cercetează diferite categorii economice precum valoarea, banii, prețul, bogăția, economisirea etc. Ultimul capitol este consacrat producției și factorilor săi determinanți.

Față de alți economiști ai vremii care susțineau principiile liberale, Dionisie Pop Marțian a fost puternic influențat de concepția economică a lui Frideric List, fiind considerat primul economist român care a militat în favoarea protecționismului, idee preluată apoi de mulți exponenți de frunte ai politicii de dezvoltare industrială a României. Fără o politică economică protecționistă, considera el, necesitatea făuririi industriei rămânea un deziderat ideal, incapabil de a căpăta întruchiparea materială. În acest sens, el critică ideile de libertate comercială susținute de Adam Smith și alți economiști liberali, arătând că ceea ce îi fac să susțină această concepție este faptul că țările lor, ajungând la o puternică dezvoltare industrială, au nevoie de piețe de desfacere pentru produsele lor. Realist și dând dovadă de flexibilitate analitică, el a fixat rolul și durata regimului protecționist, considerând că acesta este necesar și util în perioada începutului industrializării.

Dezvoltarea industriei

Evidențiind înapoierea economică a principatelor române față de țările Europei Occidentale, Dionisie Pop Marțian a militat pentru eliminarea acestei stări prin modernizarea economiei. El este primul economist român care a arătat că eliminarea înapoierii economice a țării era posibilă numai printr-un progres economic rapid. În viziunea lui acesta se putea realiza, în primul rând, prin concentrarea tuturor resurselor interne pentru dezvoltarea industrială. Întregul efort pentru întemeierea unei industrii autohtone trebuia făcut în mod sistematic, iar statul, prin politica sa economică, trebuia să încurajeze și să intensifice acest proces.

Pentru Dionisie Pop Marțian, ca și pentru alți autori industrialiști din epocă, dezvoltarea industriei private, dar mai ales a celei de stat era necesară și posibilă. În ansamblu, concepția industrială a lui Dionisie Pop Marțian este cuprinzătoare, alături de meserii și de industriile casnice, el plasând industriile agricole prelucrătoare. Spre deosebire de alți industrialiști, precum Ion Ghica sau Nicolae Șuțu, ale căror rezerve față de industria ușoară erau cunoscute, Marțian susține încurajarea acestui tip de industrie, care să valorifice materiile prime disponibile în cantități suficiente. Definitiv pentru concepția industrială a lui Dionisie Pop Marțian este însă argumentarea posibilității dezvoltării treptate și progresive a unor ramuri prelucrătoare precum industriile metalurgice, pentru care existau în țară suficiente resurse de materii prime. El îndeamnă public deținătorii de capital să se apropie de aceste industrii, iar guvernului îi cere să aprobe scutirea de taxe vamale a importului de fier și de alte materii prime necesare. Totodată, Marțian pledează pentru exploatarea sării și a cărbunelui întrucât „exploatarea lor este cea mai ușoară și rezultatul vizibil necalculabil și dependent la voia exploatatului”. Înființarea și dezvoltarea industriilor presupuneau o politică economică în cadrul căreia politica vamală trebuia să urmeze un șir de acțiuni absolut necesare:

- „a) să se taxeze la vamă mai mult articoliile de lux și acele articole ce și noi producem;
- b) să se ușureze cu atât mai mult taxa obiectelor neapărat trebuincioase pentru ramurile industriei naționale;
- c) esportul produselor naționale să se taxeze după o scară mobilă; să se taxeze decât numai produsele la cari alții nu pot concura cu noi și până la gradul ca să nu le prea scumpească pentru consumenții străini”.

Contribuții la dezvoltarea învățământului

Modernizarea economiei românești nu putea fi realizată fără o pregătire adecvată a forței de muncă. În acest sens, Dionisie Pop Marțian militează pentru o orientare corespunzătoare a învățământului, atât prin dezvoltarea celui profesional, cât și a celui superior tehnic și economic. În acest cadru, studiul științei economice îi apare ca neapărat necesar pentru țara noastră, deoarece unul dintre primele mijloace de apărare în fața dependenței economice față de străinătate era răspândirea prin toate mijloacele a cunoștințelor economice; dacă acestea sunt folositoare oricărei persoane particulare sunt indispensabile celor care decid destinul unei societăți.

Măsurile de protejare a industriei trebuiau completate cu măsuri de protecție vamală și cu o politică educațională a statului care să impună acele profesii necesare în industrie: „Toată lumea civilizată a făcut partea cea mai largă cerințelor timpului; popoarele rădică institute politehnice de toate gradele pentru a răspândi cunoștințele reale, ca prin ele să poată domina materia și să o prefacă în avere și putere, din care izvorește bunăstarea și cultura” Citându-l pe ministrul francez al Instrucțiunii Publice din acea vreme, Dionisie Pop Marțian pledează pentru un învățământ aplicat și adecvat exigențelor dezvoltării moderne. Pentru aceasta era necesară calificarea forței de muncă potrivit cerințelor industriei, ori în România la acea vreme era o lipsă acută de muncitori, tehnicieni și ingineri. De aceea Marțian se îndreaptă către reșezarea „instrucției naționale”, astfel încât să crească ponderea învățământului tehnico-profesional și să scadă simțitor ponderea educației umaniste: „pentru a transforma materia brută a acestei țări și a-i da un aspect industrial ne trebuie economi și lucrători îndemânatici, trebuie să creăm economi mecanici și lucrători instruiți”.

Potrivit opiniei lui Dionisie Pop Marțian, atât de actuală și astăzi, școala nu trebuia să pregătească slujbași bugetivori, ci „eonomi mecanici și lucrători instruiți”. „Ne trebe înainte de toate școli profesionale, organizate și răspândite prin județe după trebuința industriilor locale, iar în capitala României, înainte de universități pentru științe ne trebuiește un politehnic, adică o universitate a industriilor” afirma el. Astfel el se lansează într-o adevărată campanie de susținere a „învățământului oamenilor practici” și de repudiare publică a „învățământului stăpânilor gândirii umane” declarând sentențios: „Va veni o zi când un discurs de o oră va părea prea lung, când un articol de jurnal, care trecând preste o sută de linii, nu va fi cetit, când orice frază care nefiind espresiunea unei gândiri va fi espusă ridicolului. Cel mai bun mijloc de a grăbi sosirea unei asemenea zile, este acela de a înmulți școlile profisiunale, unde se învață înainte de toate ceea ce este trebuincios vieței practice, unde se predă geografia înaintea mitologiei, aritmetica înaintea poeziei, științele fizice înaintea versurilor latine și limbile moderne înaintea temei grecești. Am fi rău înțeleși dacă s-ar crede că disprețuim literile. Din contra, le suntem datori totul și le iubim cu un amor fără margini. Dar, cum am zis-o și altă dată: pânea înainte de toate”. Pe de altă parte, dezvoltarea puternică a învățământului avea și o importantă semnificație socio-culturală, înlesnind consolidarea unei clase de mijloc instruite, care să asigure echilibrul social atât de necesar în orice societate.

Problema agriculturii

Concentrarea lui Dionisie Pop Marțian mai mult asupra industriei nu a însemnat nicidecum negarea sau desconsiderarea agriculturii. El recunoștea natura dificultăților generate de problemele agriculturii, considerând că în societatea românească, „chestiunea împroprietăririi țăranilor este chestiunea fundamentală a întăririi națiunale”. Concomitent cu reforma proprietății, Marțian reclamă transformarea progresivă a agriculturii prin introducerea mecanizării lucrărilor agricole, adică, agricultura „trebe să-și reînnoiască instrumentele sale lucrătoare, cari sunt cele mai înapoiate din Europa; să fie prevăzută cu căi de comunicații, de mașini și de altele”. Concepția economică a lui Dionisie Pop Marțian este vocea conștiinței și vocației. Protecția împotriva ignoranței – firul

călăuzitor al scurtei sale vieți – a devenit o profesiune de credință: „Educația economică și politică a popoarelor se efectua foarte încet, pentru că masa rămâne lung timp adâncită în neștiință.”

Contribuții în domeniul statisticii

La 9 august 1859 se înființează în Țara Românească "Oficiul Central Statistic" cu scopul de a organiza pe baze corespunzătoare statistica oficială a țării, iar primul său director a fost Dionisie Pop Marțian. Într-un singur an el a reușit să organizeze și să pună în funcțiune un serviciu de statistică oficială. Astfel în 1860 realizează cea mai grea, mai complexă, dar și mai plină de răspundere lucrare de statistică: recensământul populației. Cu scopul de a se putea cerceta și interpreta materialul adunat prin recensământul populației, tot în 1860 Marțian face să apară prima revistă economică românească, *Analele statistice* – sub forma unei publicații trimestriale. În același an mai apare o altă publicație interesantă "*Analele Economice*", considerată ca o anexă a celeilalte.

În anul 1863, Dionisie Pop Marțian reprezintă România la Congresul Internațional de Statistică de la Berlin, unde prezintă lucrarea "*Raport à la cinquième réunion du Congrès International de Statistique à Berlin sur l'état des travaux statistiques dans les Principautés – Unies*", publicată ulterior.

Cu prilejul înființării *Analelor Statistice și Economice*, Dionisie Pop Marțian atrăgea atenția asupra necesității unei istorii a economiei naționale. Vocația sa de promotor instituțional îl plasează alături de alte figuri emblematice ale secolului al XIX-lea. În rolul său de ctitor al statisticii din Țara Românească, Dionisie Pop Marțian s-a angajat într-o „chinuitoare muncă de pionierat, pe care a desfășurat-o cu energie, criticând cu vehemență erorile aparatului neexperimentat cu care lucra și apărându-și cu egală vehemență opera împotriva celor care nu-i înțelegeau importanța și care nu erau nici puțini, nici fără prestigiu politic în epocă” spunea Costin Murgescu.

În 1859, într-un memoriu adresat ministrului de interne, Dionisie Pop Marțian și-a expus programul de organizare a statisticii oficiale din Țara Românească, program care includea între altele: elaborarea unei statistici generale a țării, precum și pe principalele ramuri ale administrației de stat; instruirea celor care urmau să întocmească statisticile pe ramuri și elaborarea formularelor tabulare; oglindirea statistică a progreselor realizate în agricultură, manufactură, comerț, arte, științe etc.; întocmirea de tabele privind mișcarea prețurilor; o publicație periodică “pentru economia națională și statistica ei”; publicarea unui anuar statistic-administrativ; organizarea de registre de stare civilă; introducerea de evidențe statistice la comune, orașe, judecătoria, vămi etc., astfel încât, “toate funcțiile publice făcându-și statistica lor concernentă, guvernul să aibă în tot minutul o privire autentică asupra oricărei stări locale și funcțiuni”; înființarea de catedre de statistică elementară în gimnazii și de statistică generală și administrativă la cursurile de drept. Deși a întâmpinat numeroase obstacole în organizarea Oficiului Statistic, Dionisie Pop Marțian a continuat curajos opera sa recrutând și instruind raportorii statistici din fiecare județ, pregătind și realizând primul recensământ statistic în 1860 și primul recensământ al stabilimentelor industriale din România în 1863.

Convingerea fermă că noul stat avea nevoie de un fundament instituțional solid l-a susținut în depășirea obstacolelor de orice natură: „A administra o țară, adică a îngriji de îmbunătățirea stării materiale și morale a locuitorilor ei fără de a ști peste ce dispune, unde și ce măsură se simte trebuința de a interveni, și îngrijirea de până acum ce fructe a produs, este ca și medicina pe un pacient nevăzut și neîntrebat de suferințele lui”. Dorința de cunoaștere științifică a realităților economico-sociale a dominat întreaga gândire și activitate a creatorului statisticii moderne românești. Dorind să fie folositor țării, căreia dorea să-i dea o nouă orientare, realizează, pentru prima dată, o cercetare amănunțită și temeinică a realităților economice românești, utilizând cele mai potrivite metode științifice. "*Analele statistice*", create de el, aveau rolul de a pune în discuție și de a lămuri prin date statistice "toate chestiunile economice câte sunt la ordinea zilei", iar "*Analele*

Economice" aveau menirea de a constitui "istoria programatică a economiei naționale de peste an". Prin aceste reviste se deschide etapa unor importante periodice economice în țara noastră.

Alte domenii de interes

Apărarea independenței economice a țării reprezintă ideea de forță pe care Dionisie Pop Marțian o înscrie programatic în "Analele Economice". El a evidențiat necesitatea întregirii independenței politice a României cu asigurarea independenței sale economice. Sesizând legătura dintre independența economică și cea politică, el o considera pe prima foarte importantă pentru a o asigura pe cea de-a doua. "Mai tare mă tem de agenții economici decât de cei politici: un triumf economic al inamicului în țara noastră, aprecia el, este mai periculos decât o duzină de triumfuri diplomatice. Deci, de vom scăpa de dependența politică, ni se pregătește alta economică". Conform opiniei sale, dependența economică este mult mai periculoasă decât cea politică și împotriva ei ne putem apăra numai prin dezvoltare economică. Analistii economici consideră că prin această poziție Dionisie Pop Marțian promovează pentru prima oară politica "prin noi înșine", pentru care, ulterior au militat mulți economiști români liberali.

În anul 1862 el devine membru al Comisiei de verificare a legilor din Principatele Unite. Astfel a contribuit la reorganizarea administrativ teritorială a țării redactând legea privind organizarea municipiilor și comunelor orașenești. A contribuit și la întocmirea legislației românești referitoare la organizarea învățământului (în special cel economic) și al elaborarea următoarelor acte normative: legea reformei agrare, legea secularizării averilor mănăstirești, legea vămilor, a navigației pe Dunăre, legea poștei și a circulației pe drumurile publice, legea reformei monetare.

La data de 2 august 1862 Alexandru Ioan Cuza aprobă înființarea Direcției Centrale de Statistică, unică pentru întreaga Românie, iar la 4 august în fruntea conducerii acestei instituții este numit Dionisie Pop Marțian.

Munca intensă desfășurată în fruntea "Oficiului Central Statistic" și realizarea operelor sale economice, l-a epuizat și i-a afectat iremediabil sănătatea. Începând din 1861 este nevoit să ceară în timpul verii concedii medicale. La începutul anului 1865, obține un nou concediu de 6 luni și pleacă în Germania pentru a se trata de tuberculoză; în luna iulie încetează din viață la doar 36 de ani. Datorită lipsurilor materiale, corpul lui nu a putut fi adus în țară și a fost înmormântat la München. Cu toate că s-a întocmit un act de înmormântare pe numele lui, mormântul nu a putut fi găsit niciodată.

Bibliografie

1. Marțianu, D.P. (1858). Studii sistematice în Economia politică. Prima parte. Economia socială, în Dionisie Pop Marțian (1961). Opere economice, Editura Științifică, București;
2. Marțian, D.P. (1961). Opere economice, Ediție îngrijită, adnotată, cu indice de nume și materii, bibliografie și studiu introductiv de N. Marcu și Z. Ornea, Editura Științifică, București;
3. Murgescu, C. (1987). Mersul ideilor economice la români, Editura Științifică și Enciclopedică, București;
4. Stahl, H.H., „Gânditori și curente de istorie socială românească”, Capitolul V. „Organizarea cunoașterii științifice a țării”, 2002, <http://ebooks.unibuc.ro/Sociologie/henri>.

Constantin Noica și semnificația filosofică a întrebării

Profesor Diana LOGHIN

Motto: *“Orice om trebuie să fie curios, în fiecare oră a mării sale aventuri, până în ziua în care nu va mai face umbră pământului. Pentru că dacă moare fără o întrebare în inima sa, ce scuză poate aduce pentru existența sa?”*

(Frank Moore Colby)

Întrebării i s-a atribuit o profundă semnificație filosofică, aptitudinea de a pune și rezolva întrebări și probleme fiind considerată ca definitorie pentru statutul existențial al omului. În acest sens, filosoful român Constantin Noica consideră că “totul pleacă, în om, de la întrebare, la drept vorbind”¹.

Întrebarea nu reprezintă expresia unei necunoașteri totale, căci nu apare și nu are sens decât pe fondul unei anumite cunoașteri prealabile, chiar dacă incomplete și vagi. De aceea putem afirma că este o expresie a necesității de a depăși aceste cunoștințe, de a dobândi altele noi, și de aceea poate fi caracterizată ca o formă a trecerii de la vechi la nou în cunoaștere.

Atât cunoașterea cât și celelalte forme logice (noțiuni, judecată, raționament) sunt doar o cunoaștere parțială, incompletă, însă, spre deosebire de acestea din urmă, unde se accentuează ceea ce se cunoaște, în întrebare accentul cade pe ceea ce *nu* se cunoaște, pe cererea și dorința de cunoaștere.

Întrebarea aduce o suspendare. Fiecare lucru în parte și lumea ca un tot se pot “suspenda” un moment prin întrebare. Cu ea, lumea nici nu este, dar nici nu încetează să fie. Prin întrebare, subliniază Noica, lumea este pusă în paranteză “pentru mine”; ea există în realitate, dar este suspendată și problematică doar în ochii mei. Orice lucru – continuă Noica²-, stă sau a stat sub o nesiguranță inițială. Întrebarea devine o îndoire asupra realității, adică o dublare, într-un sens o oglindire a ei. Într-adevăr, întrebarea însoțește realitatea ca o oglindă, după cum însoțește întregul univers al enunțurilor. Tot ce asertăm poate fi pus sub interogație, la fel cu tot ce se vede și este.

Întrebarea are rolul de a suspenda toate lucrurile și de a le reda tuturor imaginea prin oglindire. Ea vine să arate că nu înregistrează lumea așa cum este, ci o pune cu adevărat în

¹ C. Noica, *Sentimentul românesc al ființei*, Editura Humanitas, București, 1996, p. 11.

² Ibidem, p. 14.

nehotărâre, ca și cum ar pregăti noi hotărâri în ea. Întrebarea „încarcă” lumea cu posibil, trezește situații posibile noi, „...regenerează cu adevărat realitatea, nu numai în sensul refacerii ei așa cum este, dar și în sensul redresării ei. ...potențialul realității este ridicat la alt nivel”³. Filosoful român consideră că în esența întrebării stă restul ei posibil, așadar noutatea eventuală adusă de ea.

Întrebările au capacitatea de a sugera, într-o măsură mai mare sau mai mică, răspunsul, mai exact de a circumscrie sfera răspunsurilor posibile sau de a insinua în sens pozitiv sau negativ. L. Blaga, de pildă, consideră că “totdeauna în punerea unei probleme se anticipează întrucâtva asupra soluției ce i se va da”⁴.

Întrebarea – va spune Noica – suscită la viață mai mult decât poate satisface răspunsul. Prin simplul fapt al întrebării, lumea a sporit. “Când capeți un răspuns, te luminezi. Când pui o întrebare, în schimb, luminezi lucrurile. Este vorba de o luminare a lor la propriu, o punere a lor în lumină, în sensul că deschizi un orizont, unde lucrurile pot apărea lămurit sau nu. Felul cum proiectezi fascicolul de lumină, întrebând, este felul cum înfrunți lucrurile, iar bogăția modalităților de interogație ține, nu mai mult de subtilitatea conștiinței ce întreabă, decât de subtilitatea existentului asupra căruia întreabă”⁵.

Întrebările dețin un rol foarte important în viața oamenilor, în însușirea primelor cunoștințe și a limbajului natural, în activitatea pedagogică și cea științifică.

CONSTANTIN NOICA

BIBLIOGRAFIE

- Blaga, Lucian: *Despre conștiința filosofică*, în Lucian Blaga, *Opere*, vol. 8, Editura Minerva, București, 1983.
- Noica, Constantin: *Sentimentul românesc al ființei*, Editura Humanitas, București, 1996.

³ Ibidem, p. 21.

⁴ Lucian Blaga, *Despre conștiința filosofică*, în Lucian Blaga, *Opere*, vol. 8, Editura Minerva, București, 1983, p. 63.

⁵ C. Noica, op. cit., p. 13.

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE PAȘTI ÎN ROMÂNIA ȘI ÎN FRANȚA

Prof. Diana LUCA

Paștele reprezintă una dintre cele mai importante sărbători anuale creștine, care comemorează evenimentul fundamental al creștinismului, Învierea lui Iisus Hristos, considerat Fiul lui Dumnezeu în religiile creștine, în a treia zi după răstignirea Sa în Vinerea Mare.

Data sărbătoririi Paștelui are la baza două fenomene astronomice: echinocțiul de primăvară și mișcarea de rotație a Lunii în jurul Pământului. Astfel, Paștele se serbează în duminică imediat următoare primei luni pline după echinocțiul de primăvară.

Paștele creștin are o durată de 40 de zile, cuprinse între sărbătoarea Învierii Domnului (prima duminică de Paști) și sărbătoarea Înălțării Domnului, celebrată la 40 de zile de la Înviere. Primele 3 din cele 40 de zile pascale sunt zile de mare sărbătoare creștină.

Sărbătoarea Paștelui este precedată de o lungă perioadă de post. Postul Paștelui se încheie cu Săptămâna Mare, a patimilor lui Hristos. În România, în Săptămâna Mare se face curățenie generală în gospodării sau locuințe. Casele trebuie să strălucească de curățenie. Până miercuri, inclusiv, sunt permise muncile agricole. După această zi, bărbații ar trebui doar să-și ajute soțiile la treburile din casă. În Joia Mare, ultima zi din Postul Paștelui când se mai pot face slujbe dedicate morților, fiecare familie duce la biserică prescuri, colaci, vin, miere, fructe, pentru a fi sfințite și apoi împărțite de sufletul morților. Joia Mare este și ziua în care se coc, de obicei, cozonacii și pasca.

Ultima vineri din Postul Mare se numește Vinerea Mare, Vinerea Neagră, Vinerea Patimilor sau Vinerea Paștilor. Este ziua în care Iisus a fost răstignit și a murit pe cruce pentru a mântui oamenii de păcatele lor. Vinerea Mare este zi de post negru. Tradiția spune că în Vinerea Mare este interzis a se coace.

Sâmbata Mare este ultima zi de pregătire pentru Paști, când femeile gătesc majoritatea felurilor de mâncare și finalizează curățenia în casă. De obicei, în Sâmbata Mare se sacrifică mielul, din carnea

căruia se pregătesc drobul, friptura și borșul de miel. Sâmbata seara, fiecare femeie pregătește coșul cu bucate, ce urmează a fi dus la biserică, pentru sfințire.

În zilele de joi sau sâmbăta ale Săptămânii Mari, se vopsesc ouăle roșii de Paști, simbolizând sângele vărsat de Iisus pentru mântuirea oamenilor. În trecut, culorile folosite se obțineau din plante, fierbându-se frunzele, florile, coaja sau tulpina acestora. În prezent, ouăle se vopsesc și în alte culori (verde, albastru, galben), folosindu-se vopsele sintetice.

În Franța, Paștele se sărbătorește cu mult fast. Toate magazinele sunt decorate cu iepurași, pui, clopote și pești colorați, făcuți din ciocolată. Imediat cum se trezesc, în prima zi de Paști, copiii încep, nerăbdători, să caute ouăle pascale ascunse prin casă sau în grădină. Ouăle decorate, alături

de iepurași și pușori, reprezintă simboluri specifice Paștelui în Franța. Un alt obicei răspândit printre copii este un concurs în care ouăle de Paști sunt lăsate să se rostogolească de-a lungul unui mic plan înclinat. Singurul ou care „supraviețuiește” și nu se sparge este declarat, la fel ca și proprietarul său, drept învingător. „Oul victorios” simbolizează piatra care a fost dată la o parte de pe mormântul lui Iisus Hristos. O altă tradiție pascală importantă pentru francezi este denumită „Clopotele zburătoare”. Catolicii francezi cred că în Miercurea Mare toate clopotele bisericilor zboară la Vatican, purtând cu ele durerea celor care au plăns crucificarea Domnului Iisus Hristos. Clopotele „zburătoare” se întorc în prima zi de Paști, aducând o mulțime de ouă de ciocolată. Respectându-se această tradiție, în Franța, clopotele bisericilor nu mai bat din Joia Mare și până în prima zi de Paști. În general, francezii petrec Paștele în familie, la o masă bogată ce include și tradiționalele ouă, precum și friptura de miel.

Memoria Holocaustului

În data de 25 mai 2013, la Liceul Teoretic „Emil Racoviță” – Vaslui, a avut loc faza județeană a Concursului Național „Memoria Holocaustului”. La acest concurs au participat elevi îndrumați de profesorii Cucoș Gina și Hobjilă Daniela.

Concursul are ca obiective conștientizarea problematicei Holocaustului, formarea și dezvoltarea la elevi a comportamentului tolerant, democratic, a spiritului civic, cunoașterea și interpretarea surselor istorice, evaluarea modalităților originale de exprimare plastică a elevilor.

La ambele secțiuni, gimnaziu și liceu, au fost două probe, prima fiind un test scris de evaluarea a cunoștințelor însușite de elevi din bibliografia referitoare la problematica Holocaustului. La secțiunea gimnaziu, proba practică a constat în elaborarea și prezentarea unui afiș/poster sau lucrare plastică. Realizarea efectivă a lucrării s-a realizat în timpul concursului, tema acesteia fiind centrată pe Holocaust. La secțiunea liceu, a doua probă a constat în elaborarea unui comentariu oral pe baza unei secvențe dintr-un film documentar referitor la problematica Holocaustului.

Au fost obținute următoarele rezultate:

Secțiunea gimnaziu:

- Sava Maria Andreea (clasa a VII-a) – Premiul I
- Gavril Ionuț (clasa a VII-a) – Premiul al II-lea
- Dănilă Viorel Dănuț (clasa a VII-a) – Premiul al III-lea
- Corcodel Veronica Elena (clasa a VII-a) – Premiul al III-lea
- Ciureanu Georgiana (clasa a VII-a) – Mențiune
- Rotaru Roxana Diana (clasa a VII-a) – Mențiune

Secțiunea liceu:

- Dezamir Amalia (clasa a X-a F) – Mențiune

Temele abordate de elevii de la clasa a VII-a la proba practică a concursului:

- ❖ Sava Maria Andreea: Un act de solidaritate umană: Doamna și „Trenul Morții”
- ❖ Gavril Ionuț: „Traian Popovici – un model de curaj și toleranță”
- ❖ Dănilă Viorel Dănuț: „Lacrimi rome”
- ❖ Corcodel Veronica Elena: „Îngerul din Ghetoul din Varșovia”
- ❖ Ciureanu Georgiana: „Eva Heyman, o Anne Frank a României”
- ❖ Rotaru Roxana Diana: „Oameni de omenie în vremuri de neomenie”

Un act de solidaritate umană: Doamna și „Trenul Morții”

În perioada 27-29 iunie 1941, evreii din Iași au fost supuși la nenumărate grozăvii. Apoi, s-a decis deportarea evreilor, inclusiv a femeilor și copiilor. În trenul morții care a plecat de la Iași spre Călărași, au fost închessați circa 5000 de evrei. Nimeni nu avea voie să se apropie de trenuri în gări, să le dea apă sau să le deschidă pentru a lua aer. Din cauza condițiilor inumane la care au fost supuși, numeroși evrei au murit de sufocare sau de sete, iar alții și-au pierdut mințile.

Principalele momente ale progromului: arestarea și escortarea evreilor spre Poliție, violențele produse pe străzile orașului, transportarea celor rămași în viață la gară și îmbarcarea în cele două „trenuri ale morții” cu destinația Călărași, agonia supraviețuitorilor.

Pogromul de la Iași împotriva evreilor s-a desfășurat la ordinul lui Ion Antonescu ca orașul să fie curățat de toți evreii și ca orice evreu care va deschide, chipurile, focul împotriva soldaților români sau germani să fie eliminat fără milă.

În noaptea 2-3 iulie 1941, „Trenul Morții” care mergea spre Călărași a poposit la Roman. Viorica Agarici, președinte a Crucii Roșii Române din orașul Roman, își petrecea acea noapte în gara orașului, oferind provizii soldaților care se îndreptau spre frontul de est. În timpul nopții, a auzit gemete și strigăte de ajutor din vagoanele închise ale „Trenului Morții”. Când Viorica Agarici a auzit țipetele, a cerut paznicilor români să deschidă vagoanele pentru ca nefericiții prizonieri să poată fi ajutați. Cu mult curaj, ea s-a pus în fața locomotivei și a cerut să se deschidă vagoanele. Grație insistențelor Vioricăi Agarici, unora dintre evrei li s-a permis să iasă din vagoane pentru a își recăpăta puterile înainte de continuarea drumului. Cadavrele au fost scoase din tren, prizonierilor evrei li s-a dat apă și mâncare.

Numai datorită intervenției doamnei Agarici, unii dintre pasageri au rămas în viață când trenul a ajuns la destinație. Trecând peste teamă, prejudecăți și reținerea celor care o înconjurau a dat dovadă de curaj, înalt umanism oferind ajutorul organizației careia îi era devotată și în ale cărei principii credea. Din cei 5000 de evrei câți fuseseră îmbarcați la Iași, la Călărași ajunseseră vii, după 7 zile de călătorie, doar 1011. Fără intervenția energetică și extrem de curajoasă a Vioricăi

Agarici, numărul acestor sărmani evrei ar fi fost mult mai mic.

Iată declarațiile a doi dintre supraviețuitorii „Trenului Morții”:

“Joi, dimineața, trenul s-a oprit în gara Roman. Toate vagoanele au fost deschise și din ele au început să coboare oamenii, complet dezbrăcați și, mai ales înspăimântați. Spre marea noastră surpriză o doamnă, împărțea cani de apă și bucățele de zahăr, a patra parte dintr-o felie de zahăr. Doamna se numea Agarici și reprezenta Crucea Roșie.”

“După foarte puțin timp, trenul s-a oprit în gara Roman. Ajutat de alții, m-am dat jos din tren. Eram gol pușcă. Tot ajutat de alții am fost pus să fac un duș cald. Mi-a făcut bine, foarte bine. După aceea o doamnă de la Crucea Roșie ne-a adus bucăți de zahăr și căni cu apă curată, am revenit la viață. Mai târziu am aflat că numele ei era doamna Agarici. O femeie simplă dar autoritară. Un nume care merită să fie binecuvântat mereu și mereu. Un om de bine! O femeie cu suflet mare!”

În Gara Roman încă din 1979, putem vedea un bust al Vioricăi Agarici, semn că cetățenii orașului Roman apreciază curajul, altruismul și umanitatea aceste femei cu sufletul mare. Acest lucru este dovedit și de faptul că o stradă din Romana primit numele ei, iar în anul 2011, i s-a atribuit titlul de „cetățean de onoare a orașului Roman”.

De asemenea, în anul 1983 Institutul Yad Vashem din Ierusalim i-a acordat, post mortem, Doamnei Viorica Agarici diploma și titlul de “Drept între popoare”. Aceasta este o imagine care prezintă plantarea unui arbore în memoria Vioricăi Agarici pe „Aleea celor Drepti” din Ierusalim.

Iată și două aprecieri asupra personalității Vioricăi Agarici, venite din partea a 2 reprezentanți ai comunității evreiești din România. Astfel, Alexandru Șafran spunea că „Această femeie, ca și mulți alți români salvatori, reprezintă sufletul românesc în acele vremuri de suferință a evreilor”, iar Moses Rosen afirma că „Viorica Agarici a reabilitat specia umană, demonstrând că, dacă există pe lume fiare cu chip de om, apoi se află și exemplare nobile, care merită denumirea biblică de ființe create după chipul și asemănarea lui Dumnezeu”.

Astăzi, nobila figură a d-nei Agarici rămâne înscrisă ca o eroină de legendă, fiindcă a înfruntat coaliția bestiiilor, ca să facă gestul samariteanului.” Ne-a demonstrat că, chiar și în vremuri grele, oamenii pot fi capabili de acte de solidaritate și omenie.

Traian Popovici – un model de curaj și toleranță

Traian Popovici poate fi considerat un model de educație și toleranță. De ce? Pentru că s-a împotrivit măsurilor luate împotriva evreilor din Cernăuți și a salvat de la deportare în Transnistria a aproape 20 000 de evrei din Cernăuți. El se numără printre acei eroi care în timpul celui de-al Doilea Război Mondial nu și-au pierdut reperele morale și au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a salva viețile evreilor.

După eliberarea Basarabiei și a nordului Bucovinei, provinciile recuperate nu au fost imediat alipite statului român, ci au funcționat ca regiuni conexe, conduse de câte un guvernator. În iulie 1941, Traian Popovici a fost trimis ca viceprimar, devenind peste o luna primar.

La 11 octombrie 1941, guvernatorul Bucovinei a emis ordinele pentru înființarea ghetoului Cernăuți, pentru confiscarea averilor și pentru deportarea evreilor peste

Nistru. Acesta este ordinul 38 pentru înființarea ghetoului din Cernăuți. Traian Popovici s-a opus ferm înființării ghetoului, apelând la tot felul de argumente: umanitate, omenie, blândețea tradițională a românilor, barbarie, crimă, cruzime, rușine. Dar argumentele lui Traian Popovici au fost în zadar. Ghetoul a fost înființat. Dar Traian Popovici nu a renunțat la luptă. Pierduse doar o bătălie.

A doua zi, pe 12 octombrie 1941, într-o nouă ședință cu guvernatorul, Traian Popovici s-a împotrivit deportării evreilor în Transnistria. Iarăși fără sorti de izbândă. Deportarea fusese stabilită. Atunci, Traian Popovici a solicitat nedeportarea evreilor fără de care orașul nu putea funcționa din punct de vedere economic, cultural, medical etc. Eforturile sale nu au fost în zadar. Pe 15 octombrie, a venit vestea că Ion Antonescu exceptase de la deportare 200 de evrei.

Traian Popovici a început să întocmească listele cu acești evrei considerați indispensabili bunului mers al orașului: medici, rabini, profesori, muncitori, negustori, meseriași, bătrâni, femei, copii. Traian Popovici inventa toate motivele pentru a lungi lista, a amâna plecarea, înfuriându-l pe guvernator care îl amenința cu represalii, telefonând mereu la București. El adăuga mereu nume pe liste, inventând grade de rudenie, motive inexistente, pentru a justifica intervențiile, folosind ștampile false. Iată două dintre autorizațiile pe care le-a eliberat. A întocmit 179 de liste, însemnând 20 000 de evrei, de 10 ori mai mulți decât primise acordul.

Curajul lui Popovici nu a rămas fără consecințe. La începutul anului 1942, la București s-a format o comisie de anchetă care investiga modul de realizare a selecționării specialiștilor evrei, în urma mai multor denunțuri ale informatorilor. Găsit vinovat pentru eliberarea numeroaselor certificate care le-au permis evreilor să evite deportarea, Traian Popovici a fost înlocuit în iunie 1942 din funcția de primar.

În 1969, Institutul Yad Vashem din Ierusalim l-a omagiat ca „Drept între Popoare”. A fost primul român omagiat. Acestea sunt diploma și medalia „Drept între Popoare”. Aceasta este casa din Cernăuți unde a locuit Traian Popovici. Pentru a prețui faptele eroice ale lui Traian Popovici, în

anul 2009, comunitatea evreilor din Cernăuți a amplasat aici o placă memorială în trei limbi. Aceasta este placa memorială. Acesta este mormântul lui Traian Popovici. Se află într-un satul Colacul din Județul Suceava.

Iată cum descrie Traian Popovici deportarea celor 30 000 de evrei, care au fost obligați să ia drumul pribegiei: „Scene sfâșietoare se petreceau pe rampa de îmbarcare și la plecarea trenurilor. Despărțirea de membrii aceleiași familii, plecând copiii și rămânând părinții sau invers, despărțirea de frați și surori, ba chiar dintre soți, umpleau de vaiet văzduhul și mișcau și inimile cele mai împietrite. (...)

Deposdarea deportaților la punctele de adunare pe Nistru de tot ce mai aveau asupra lor, ridicarea și distrugerea documentelor pentru ca să li se piardă urma, pornirea lor în bacuri peste Nistru, marșurile pe jos, pe vând, pe ploaie și noroi, desculți și nemâncați, sunt pagini de tragedie dantească și sălbătice apocaliptică.”

Poate considerat Traian Popovici un erou? Bineînțeles că da.

De ce? Datorită unor calități precum civismul, toleranța, asumarea riscului, forța de convingere, moralitatea, profunzimea valorilor spirituale, capacitatea de a-i înțelege pe cei marginalizați. Prin gestul său, Traian Popovici și-a pus în pericol viața, cariera, confortul căminului, dar a demonstrat că *omenia* poate fi menținută și în situații limită.

În autobiografia sa, intitulată „Spovedania unei conștiințe” Traian Popovici menționa: „Cei din viitor mă vor judeca dacă am făcut rău sau bine”. Putem învăța de la acest om ce este iubirea față de semenii. Putem învăța de la Traian Popovici că nu trebuie să rămânem indiferenți în fața suferinței umane. Fie că suntem catolici sau evrei, romi sau români, albi sau negri, maghiari sau români, cu toții trebuie să învățăm această lecție de toleranță de la Traian Popovici. Și mai mult decât a o învăța, trebuie să practicăm această lecție de toleranță oferită de Traian Popovici ...

Lacrimi rome

Transnistria este regiunea istorică care în perioada 1941-1944 a fost administrată de români. 25 000 de romi au fost deportați în Transnistria. Dintre aceștia, 11 000 au murit.

Acestea sunt câteva imagini surprinse în timpul deportării romilor spre Transnistria și din timpul șederii lor peste Bug. Sunt imagini care redau foamea chinuitoare, frigul, lipsa hainelor, bolile, mizeria, păduchii, moartea, câinii vagabonzi răbindu-se cu resturi umane, execuții sumare, abandonarea celor neputincioși și dispariția solidarității. Transnistria sau „la Bug” cum spuneau ei, însemna pentru acești oameni, un teritoriu al morții, foamei și frigului, al neputinței. Din mărturiile supraviețuitorilor nu lipsesc gropile comune, destrămarea solidarității, dezumanizarea.

Romii propuși pentru deportare au fost împărțiți în două categorii: nomazi și stabili. Nomazii au fost deportați primii. În perioada iunie-august 1942. În septembrie 1942, a început și deportarea romilor stabili. Romii s-au așezat în partea de est a Transnistriei, în județe precum Golta și Balta. Romii nu primeau destulă mâncare, nu primeau lemne pentru foc, astfel încât nici nu puteau găti. Ajutorul medical și medicamentele lipseau. Iarna 1942-1943 a fost foarte grea. Cei mai mulți romi au murit în această iarnă. Unii au încercat să fugă și să se întoarcă în România. În general, fugarii au fost prinși și aduși înapoi. Romii supraviețuitori din România s-au întors în primăvara și vara anului 1944.

Români din toate categoriile sociale au protestat împotriva măsurilor lui Ion Antonescu împotriva romilor. Regina Elena a intervenit pentru a opri deportarea romilor. Constantin I. C. Brătianu, președintele Partidului Național Liberal, a adresat o scrisoare mareșalului Ion Antonescu, la 16 septembrie 1942, în care critica deportarea romilor în termeni foarte duri.

„Au scăpat de la Bug”: romi care au supraviețuit deportării în Transnistria prin mărturiile lor contribuie la conturarea ororilor trăite de romi dincolo de Nistru. Toți ne împărtășesc din durerile lor ascunse, din suferințele îndurate atunci.

Maria: „Tatăl meu, l-am găsit în zăpadă, mort, cu gura plină de zăpadă. Și când l-am văzut mort, am căzut și eu. Sute de km pe jos, sute de km. Murea copilul tău, murea fata ta, nu te mai uitai, își vedeai de drumul tău și de picioarele tale.”

Tănase: „Convoiul de căruțe mergea și nu se mai terminau convoaiele de căruțe. Am mers 2 luni și o săptămână, am mers cu căruțele noastre și cu caii noștri pe jos.”

Juberina: „Ne scotea obligați, pe zăpadă, pe frig, pe ger, pe viscole, ne scotea cu armele. Ne bătea până ne băga acolo de săpam. Fie tânăr, fie bătrân”.

Margareta: „Ne-a cazat în stadionul Turnu Măgurele. Au imbarcat în vagoane cred că peste 50-60 de familii, cu copii cu tot. Erau vagoane de boi (...) Nu era ceva omenesc. Animalic”

Enuța: „Am mai avut o soră acolo cu mine. Și a murit că a bătut-o, de bătaie a murit. A murit de bătaie că și pe mine m-a bătut.”

Anuța: „Am rămas copii orfani, fără nici un sprijin, fără nici un ajutor. Eram ca niște păsări ale cerului, unde puteam să zburăm, unde puteam să găsim un grăunte să mâncăm.”

Constantin: „Timp de toamnă, ne retrăgeam într-o comună care eram acolo născuți, crescuți, și luam case cu chirie. În primăvară iar ne puneam bagajul la căruță și plecam mai departe, după hrană”.

Anghelina: „Dacă aveam un câine mort acolo, dacă nu mâncam carne de câine. Să mă jur pe mine, dacă poți să crezi. De foame mâncam.”

Rapița: „Ne-a luat când am venit în București să luăm mâncare. De aici ne-a luat cu forța. Ne-a băgat în rând cu lumea, cu țigani. Și ne bătea pe stradă, ne bătea.”

Berbec: „Am tras necazuri mari. Unul își frigea opincile, altul puneă pe foc pantofii și-i mânca, de foame.”

Aceste mărturii ne situează adesea în rolul mai puțin confortabil al ascultătorului intim al unei povești care ne emoționează prin dezvăluirea chinului, a umilinței și a groazei pricinuite supraviețuitorilor din lagăre. Chiar dacă vrem să ne ținem departe de aceste relatări emoționante, conștiința ne spune că, pe cât de groaznic a fost, ar fi și mai dureros dacă istoria s-ar repeta pentru simplu fapt că am omis să-i ascultăm pe supraviețuitori. Povestea fiecărui supraviețuitor este unică prin faptul că exprimă trageii personale și, privite ca întreg, construiesc un mozaic care oferă o privire mai adâncă asupra deportării în lagărele din Transnistria. Prin intermediul acestor mărturii, noi suntem martorii unor orori care depășesc imaginația.

Supraviețuitorii dezvăluie șocul de a fi expulzați cu forța din România pe un teritoriu necunoscut și de a li se confisca toate bunurile la graniță. Viața lor s-a schimbat radical odată ce au trecut granița către Transnistria. Iar moartea, care părea că nu lasă nici o scăpare, i-a învăluit. Unii deportați s-au întors acasă. Unii pun scăparea pe seama norocului, alții cred că a fost voia lui Dumnezeu. Muți dintre ei și-a învins temerile, ne-au primit în intimitatea lor sufletească dezvăluind aceste tragedii personale, dar o fac pentru ca noi să devenim mai buni, mai toleranți.

De ce să studiem Holocaustul romilor? Pentru că este datoria noastră față de această etnie și față de adevărul istoric. Pentru că ne poate învăța să apreciem diversitatea, să acceptăm valorile și tradițiile altor etnii.

Îngerul din ghetoul din Varșovia

Ghetoul din Varșovia a fost cel mai mare ghetou înființat de Germania nazistă pe teritoriul Poloniei în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Între anii 1941-1943, foametea, bolile și deportările în lagărele de concentrare și de exterminare au redus populația ghetoului de la circa jumătate de milion la doar 75 000 de evrei. În anul 1943, ghetoul din Varșovia a fost scena primei rebeliuni urbane în masă împotriva ocupației naziste a Poloniei. Bineînțeles că revolta a fost înăbușită de germani, dar combatanții din ghetou au reușit să înscrie o pagină de glorie în analele istoriei luptei împotriva regimurilor totalitare.

Imaginile reprezintă diverse aspecte referitoare la viața de zi cu zi din ghetoul din Varșovia. Rișca devenise mijlocul de transport caracteristic ghetoului din Varșovia. Ricșa devenise de mare ajutor pe străzile din ghetoul din Varșovia. De ce? Nu numai pentru germanii confiscaseră caii vizitivilor evrei. Ricșa devenise foarte utilă pentru transportul sacilor de făină. Sub scaun se afla un spațiu gol, în care puteau fi înghesuiți mai mulți saci de făină, iar cel care îi transportă stătea deasupra prefecându-se că nu face decât să se plimbe pe stradă.

În această imagine, evreii vând diverse obiecte în piața de mâna a doua, iar în aceasta evreii începuseră să-și vândă cărțile sfinte ca hârtie. Cărțile sfinte ale evreilor deveniseră foarte ieftine. După ce își vânduseră bunurile din casă, evreii, pentru a mai face rost

de bani pentru mâncare, au ajuns să-și vândă cărțile sfinte. Cărțile erau vândute la kilogram, ca deșeuri. Din acest motiv, multă vreme în ghetoul din Varșovia s-au putut vedea pungi confecționate din paginile Bibliei, Talmudului și altor cărți sfinte.

Cine este îngerul din ghetoul din Varșovia? Numele ei este Irena Sendler. A fost o asistentă socială poloneză, membră a mișcării de rezistență împotriva ocupației naziste. Organizația se numea Zegota sau „Consiliul de Ajutorare a evreilor” și și-a desfășurat activitatea în perioada 1942-1945. Irena, cu numele ei de cod „Jolanta”, fusese numită lideră a departamentului pentru ajutorarea copiilor.

În calitate de asistentă socială, Irena deținea un permis special, în baza căruia putea să intre legal în ghetoul din Varșovia pentru a depista eventualele cazuri de tifos. Astfel, ea a scos pe ascuns din ghetoul din Varșovia 2500 de copii. Ea lua bebelușii evrei, îi ascundea în fundul unei cutii și le oferea libertate și dreptul la viață. Mai avea și un sac în spatele mașinii ei, pentru copiii mai mari. Pentru ca naziștii să nu audă zgomotele făcute de bebeluși, Irena avea în permanență un câine în mașina sa. Câțelul lătra în momentul în care mașina trecea de pază, acoperind astfel zgomotele făcute de copii. Ea obținea pentru acești copii acte de identitate false, precum și găzduire pe la diverse persoane. Irena și-a asumat riscuri foarte mari, și-a pus viața în pericol pentru a-i salva pe copii evrei. Ajutorarea evreilor era o faptă extrem de gravă, în Polonia nazistă, dacă era descoperită

de autorități, ea fiind pedepsită cu moartea. Dacă un membru al unei familii ascundea un evreu, întreaga familie era condamnată la moarte. Atunci când intra în ghetou, Irena purta și ea pe mâneca hainei "Steaua lui David", în semn de solidaritate cu evreii, dar și spre a nu atrage atenția militarilor asupra ei.

În cele din urmă, ea a fost prinsă de naziști, care i-au rupt ambele picioare și ambele mâini. Deși a fost torturată îndelung, ea nu a spus unde i-a ascuns pe copii. A fost condamnată la moarte, dar în drum spre locul de execuție, câțiva membri ai mișcării Żegota au reușit să îi mituiască pe militarii naziști care o însoțeau pe Irena. Astfel, cei ce urmau să o execute au lăsat-o într-o pădure, în stare de inconștiență, având mâinile și picioarele rupte, cu convingerea că nu avea șanse prea mari să supraviețuiască. În acea zi, buletinul oficial de știri a anunțat moartea Irenei Sendler. Cei care au reușit să-i mituiască pe soldații naziști au luat-o pe Irena din pădure și au adăpostit-o în locuri secrete, unde aceasta și-a revenit de pe urma torturilor de nedescris.

Irena a ținut un jurnal secret cu numele tuturor copiilor pe care i-a salvat. După război, a încercat să-i găsească pe părinții copiilor, dar cei mai mulți dintre ei fuseseră gazați.

În 1965, a primit titlul „Drept între popoare”, iar în 2007, a fost nominalizată la Premiul Nobel pentru Pace. Nu a câștigat. În anul 2003, însuși papa Ioan Paul al II-lea i-a trimis o scrisoare personală în care îi aprecia eforturile făcute în timpul celui de-al Doilea Război Mondial pentru salvarea evreilor punându-și viața în pericol. Irene Sandler a murit în anul 2008, la vârsta de 98 de ani.

În această poză, realizată în 2005, Irena este împreună cu câțiva dintre copii pe care i-a salvat.

Poate fi considerată un erou. Bineînțeles că da! De ce? Motive sunt destule. A pus iubirea față de semeni mai presus decât viața ei. Avea un mare respect față de oameni, indiferent dereligie și naționalitate. A fost perspicace și o bună organizatoare. A trebuit să treacă prin multe dileme, să decidă ce copii să ia. A trebuit să-I convingă pe părinți să-I dea copii. A rezistat torturii și nu a spus nimic despre copii salvați. A fost o persoană modestă și nu a căutat glorie pentru acțiunile sale.

Pare o poveste ireală. Un curaj nemaîntâlnit. Și-a riscat viața pentru a salva acești copii. Înainte de a muri a spus: „Fiecare copil salvat cu ajutorul meu este o împlinire a rostului meu pe Pamant, iar nu un titlu de glorie.”

Eva Heyman, o Anne Frank a României

Cine este Eva Heyman? Eva Heyman este Anne Frank a noastră. În anul 1944, evreii din Nord-Vestul Transilvaniei au fost închiși în ghetouri, apoi deportați în lagărele de exterminare din Polonia. Eva era o fată de 13 ani din Oradea. Părinții ei au divorțat când ea avea o vârstă fragedă, lăsând-o în îngrijirea bunicilor săi materni și a guvernantei sale austriece. Tatăl Evei, Bela Heyman, a fost arhitect. Mama ei, Agi, s-a recăsătorit cu un scriitor ungar evreu Bela Zsolt și s-a mutat la Budapesta. Nu a petrecut mult timp cu fiica sa în Oradea. În iunie 1944, Eva a fost deportată cu trenul la Auschwitz, unde a murit în camerele de gazare la 17 octombrie 1944. Avea doar 13 ani.

Eva Heyman și Anne Frank au fost două adolescente evreice care au păstrat fiecare câte un jurnal în timp ce lumea se schimba în jurul lor ca urmare a ocupației naziste. Ambele fete au început să scrie în jurnal la vârsta de 13 ani. Ambele au murit în lagăre de exterminare. Pentru Eva, evenimentele s-au succedat mult mai repede, iar recunoașterea mondială fiind mult mai redusă în cazul ei.

Acestea sunt câteva fotografii care o înfățișează pe Eva la o vârstă foarte mică. În această imagine este împreună cu vărul ei care o considera, așa cum scrie ea în jurnal, „foarte frumoasă și deosebit de inteligentă”.

În perioada 13 februarie-30 mai 1944, Eva a scris în jurnalul său. Ea a început să scrie chiar în ziua în care împlinea 13 ani. Jurnalul a fost scos pe furiș din ghetoul din Oradea cu ajutorul lui Mariska, bucătăreasa creștină a familiei și oferă detalii pătrunzătoare referitoare la ceea ce a însemnat să fii copil atunci când restricțiile au fost înăsprite de forțele de ocupare, fiind o relatare impresionantă a dezastrului iminent care avea să se abată asupra miilor de evrei din Oradea. Una dintre cele mai pătrunzătoare povestiri din jurnalul Evei descrie momentul în care bicicleta sa, pentru care economisise vreme îndelungată, a fost luată de jandarmi atunci când evreilor nu li s-a mai permis să dețină biciclete.

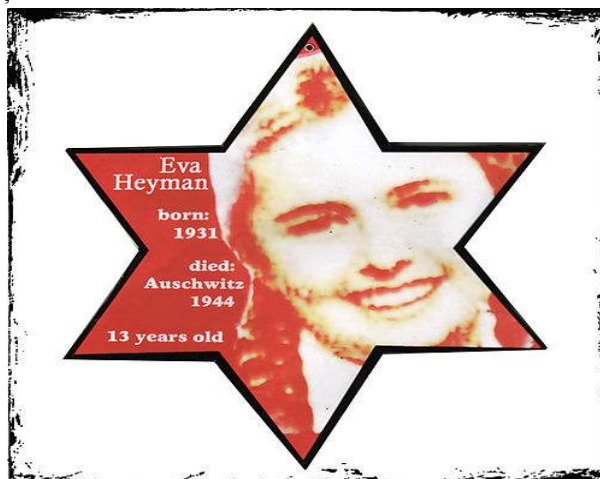
Realitatea vremii se oglindește în mod tragic în jurnalul Evei. După ce a aflat că prietena ei Marta a fost dusă în ghetou, ideea că va avea aceeași soartă începe să o obsedeze. Ea își amintește cu groază momentul în care a fost confiscată farmacia bunicului. Averile adunate de evrei erau confiscate, nu aveau voie să iasă din case decât dimineața, cu steaua galbenă cusută pe haine, și numai pentru o

oră. Pe 5 mai, Eva și familia ei erau duși în ghetou. În această zi, Eva a notat în jurnal: "Micul meu jurnal, sunt prea mică să pot descrie ce-am simțit..."

Ultimele pagini din jurnal dezvăluie viața între zidurile celui mai mare ghetou din Ungaria. De altfel, ghetoul din Oradea fusese declarat de autoritățile maghiare „ghetoul-model” datorită terorii instalate aici. Situația se agrava rapid. Bărbații în uniforme intrau noaptea în camere, iar toți evreii trebuiau să stea drepti. Mâncarea găsită asupra lor se confiscă. Eva notează în jurnal că "Fiecare primește un castron de fasole și 200 gr de pâine." Eva nu-și mai putea vizita tatăl natural, care locuia vizavi de ghetou. Vocea vânzătorului de înghețată, de la care cumpăra și ea odată, se auzea din spatele gardului ghetoului și-i trezea nostalgia. Servitoarea Mariska se furișa tot mai greu să le aducă de mâncare, iar zilele deveneau infernale.

Pe tot parcursul jurnalului, mai ales în ultimele zile petrecute în ghetou, fata repetă că nu vrea să moară. Întregul ei jurnal este străbătut de țipătul său sfâșietor: „Eu nu vreau să mor! Am trăit atât de puțin!”. Dar n-a fost să fie așa. Eva a lăsat în urmă o cutremurătoare mărturie a dramei trăite de evreii din Oradea la începutul anului 1944. Rândurile așternute conturează portretul unei ființe pline de viață, sensibilă, cochetă și iubită de apropiați.

Eva voia să devină fotoreporter. Jurnalul ei, tipărit în limba română sub titlul „Am trăit atât de puțin”, a apărut abia la o jumătate de veac după ce a fost scris. Acesta este Oliver Lustig, editorul jurnalului în limba română, el însuși un supraviețuitor al Holocaustului. Aceasta este coperta în ediția română a jurnalului Evei intitulat „Am trăit atât de puțin”, editat în anul 1991. Iar aceasta este coperta unei ediții în limba engleză. Cartea a mai fost editată în limba maghiară și ebraică.

Acestea sunt ultimele cuvinte din jurnalul Evei:

“Deși eu, Micul meu Jurnal, nu vreau să mor, eu vreau să trăiesc, chiar dacă din întreg sectorul numai eu aș putea rămâne aici. Aș aștepta sfârșitul războiului într-o pivniță, sau în pod, sau în orice gaură; eu, Micul meu Jurnal, m-aș lăsa sărutată și de jandarmul acela care se uită cruciș și care ne-a luat făina, numai să nu mă ucidă, numai să mă lase să trăiesc.”

Astfel, fără să-și propună, Eva a lăsat posterității una dintre cele mai valoroase surse documentare despre soarta evreilor din România. Ea este un simbol al confruntării unei populații marginalizată și umilită de alți oameni, iar jurnalul ei poate fi așezat fără doar și poate alături de cel al lui Anne Frank, care s-a bucurat de o mare popularitate.

Oameni de omenie în vremuri de neomenie

Această tragedie, Holocaustul, a fost un act de mare cruzime din partea oamenilor împotriva altor oameni. Cu toate acestea, nu au lipsit actele de solidaritate umane. În aceste vremuri de neomenie au existat și oameni de omenie. Unul dintre ei este Miep Gies. Ea a fost unul dintre cetățenii olandezi care au ascuns în timpul celui de-al Doilea Război Mondial pe Anna Frank, pe familia ei și o altă familie într-o casă din Amsterdam.

În anul 1933, Miep Gies a început să lucreze pentru Otto Frank, un om de afaceri care se mutase din Germania în Olanda din cauza măsurilor dure luate împotriva evreilor. Miep Gies a devenit o prietenă apropiată a familiei Frank, și de mare ajutor pe perioada celor 2 ani. Miep este cea care a găsit jurnalul în ascunzătoare și i l-a dat lui Otto Frank atunci când acesta s-a întors de la Auschwitz.

Iată câteva imagini care o înfățișează pe Miep Gies. Această poză a fost realizată în anul 1921. Miep este alături de mama sa adoptivă, de nora acesteia și de sora sa vitregă. Această poză datează din 1933 și o înfățișează pe Miep la biroul ei de la firma lui Otto Frank.

În această imagine, ea este alături de Otto Frank și alți angajați de-ai săi care l-au ajutat pe perioada celor doi ani. Aici Miep Gies este în ziua nunții. În imagine poate fi observată și Anne Frank. Nunta a avut loc în anul 1941, și a fost organizată în grabă. Miep era din Austria și, când era mai mică,

fusese adoptată de o familie din Olanda. Pentru că pașaportul îi expirase, ea era obligată de ocupanții germani să se întoarcă în Austria, ea a trebuit să se căsătorească cât mai repede cu logodnicul ei pentru a obține cetățenia olandeză.

The Frank family

The van Pels family

Acestea sunt cele două familii pe care le-a ajutat. La început, au fost doar aceste două familii, anume familia Frank și familia von Pels, apoi lor li s-a mai alăturat un dentist evreu. După arestarea celor 8 din ascunzătoare, descoperiți în urma unui denunț al unei persoane încă neidentificate, doamna Miep Gies a mers la sediul Gestapo-ului din Amsterdam și a încercat să ofere mită pentru salvarea celor 8 vieți. Dar încercarea sa a fost în zadar.

Acesta este jurnalul Annei salvat de Miep. Aici, la 90 de ani în bucătăria sa.

În anul 1977 Miep a primit distincția „Drept între popoare”. Iată-o în această imagine în ziua de 6 mai 1977 la ceremonia de plantare a arborelui pe „Aleea Dreptilor” din Ierusalim.

A murit în anul 2000, la vârsta de 100 de ani. A fost un om care, în vremuri de neomenie, a dat dovadă de omenie. Nu s-a considerat un erou. Așa cum a afirmat, ea a făcut ceea ce părea normal să facă în acele împrejurări un om. Iată ce scria doamna Gies în cartea sa de memorii „Amintindu-ne de Anne Frank”: „Eu nu sunt un erou. Eu stau la capătul unui lung șir de oameni buni din Olanda care, în acele vremuri întunecate, au făcut ceea ce am făcut și eu, ba dimpotrivă, au făcut mai mult decât mine”. În anii '80, după publicarea cărții sale de memorii, a călătorit prin lume ținând cuvântări împotriva intoleranței, citind elevilor din jurnalul lui Anne Frank, prezentând ceea ce a însemnat Holocaustul.

În jurnalul ei, Anne Frank își manifesta speranța că salvatorii lor, inclusiv Miep Gies, vor reuși să-l salveze până la sfârșit, temându-se că dacă nu vor reuși, vor avea aceeași soartă ca a lor, adică moartea. Anne Frank aprecia faptul că Miep Gies și ceilalți salvatori nu s-au plâns niciodată de responsabilitatea asumată, apreciind faptul că veneau în fiecare zi pentru a le asigura cele necesare traiului, fără să se plângă, fără să fie triști. Ei făceau eforturi ca totul să pară foarte normal. Astfel, bărbații discutau despre afaceri și politică, în timp ce femeile discutau despre mâncare, cărți și copii. Anne Frank aprecia că Miep Gies era mereu cu zâmbetul pe buze și nu uita niciodată zilele de naștere ale celor din ascunzătoare, cărora le aducea mereu mici cadouri. Astfel, în timp ce soldații își dădeau viața pe front luptând împotriva Germaniei, unii oameni, precum Miep Gies își puneau viața în pericol ajutând fără a aștepta vreo recompensă în schimb. Aceasta este o lecție de solidaritate și omenie din care avem ce învăța.

În jurul Războiului Crimeii - Rezumat -

Lucrarea, realizată de eleva Alexa Ana Maria (clasa a XII-a C) a obținut mențiune la faza județeană a Sesiunii Naționale de Referate și Comunicări Științifice pentru elevii din învățământul liceal – disciplina istorie, ediția 2013.

Structura lucrării:

I. Războiul din Crimeea: Cauze, desfășurare, urmări

II. „Recordurile” Războiului Crimeii

III. „Doamna cu lampa”

IV. Războiul Crimeii – sursă de inspirație pentru umoriști

V. Concluzii

Bibliografie

Anexe: 1. O cronologie a Războiului Crimeii, 2. Războiul Crimeii în operele pictorilor, 3. Războiul Crimeii imortalizat de William Russell și Roger Fenton, 4. Războiul Crimeii în caricaturile vremii

În primul capitol al referatului sunt prezentate succint cauzele care au dus la declanșarea Războiului Crimeii, momentele principale din desfășurarea sa, precum și urmările. Războiul Crimeii este o componentă a „Chestiunii orientale” începută cu declinul Imperiului Otoman, fiind primul conflict de mare anvergură al secolului al XIX-lea după cele ale perioadei lui Napoleon I. În acest conflict au fost angajate marile puteri europene, Franța, Anglia, Rusia și Austria, acesta din urmă doar ca ocupant strategic al Principatelor Române și girant al echilibrului european.

Pretextul războiului este legat de chestiunea locurilor sfinte, mai exact de faptul că Imperiul Otoman îi recunoscuse Franței calitatea de protector al creștinilor și pelerinilor creștini în Locurile Sfinte din Palestina. Țarul Nicolae I a cerut Imperiului Otoman să i se recunoască Rusiei calitatea de protector al creștinilor. Imperiul Otoman a refuzat, iar țarul Nicolae I a ordonat armatei ruse să ocupe Principatele Române. La 4 octombrie 1853, Imperiul Otoman a declarat război Rusiei. Forțele otomane le-au atacat pe cele rusești în apropierea Dunării, la Tulcea. Drept răspuns, flota rusă a atacat-o pe cea otomană, distrugând-o în bătălia de la Sinope (30 noiembrie 1853). În realitate, izbucnirea războiului a fost determinată de o multitudine de factori, în special Rusiei au determinat implicarea Angliei și Franței care

au decis să invadeze Peninsula Crimeea, unde, în capătul ei sudic, se afla Sevastopolul, singura baza navală a Rusiei la Marea Neagră. De aici putea veni amenințarea rusească asupra Mării Mediterane.

Cele mai multe lupte s-au desfășurat în Peninsula Crimeea din Marea Neagră; alte teatre de război au fost în Marea Baltică, Marea Albă, Caucaz. Asediul Sevastopolului, desfășurat în perioada septembrie 1854-septembrie 1855, a fost cea mai importantă acțiune militară din timpul Războiului Crimeii. Referatul conține câte o scurtă prezentare pentru fiecare dintre luptele mai importante: Alma, Balaclava, Sevastopol, Inkerman, Eupatoria. Luptele de pe front s-au desfășurat în paralel cu unele acțiuni diplomatice precum cele din cadrul conferinței de la Viena din perioada martie-iunie 1855, unde Franța, Marea Britanie, Turcia și Austria au discutat despre cele 4 puncte care urmau să stea la baza negocierilor cu Rusia. Aceasta nu a acceptat toate punctele, astfel că luptele au continuat. În toamna anului 1855, a avut loc căderea Sevastopolului în mâinile Aliaților, iar în perioada februarie-martie 1856 s-a desfășurat Congresul de pace de la Paris ca a pus capăt Războiului Crimeii.

În cel de-al doilea capitol, intitulat „Recordurile” Războiului Crimeii sunt prezentate câteva elemente de noutate care și-au făcut apariția pe fundalul desfășurării acestui război. Mulți istorici consideră Războiul Crimeii primul război modern, în special datorită noutăților militare, care vor schimba metodele tradiționale de luptă. Asta în ciuda faptului că Războiul Crimeii a ajuns să fie renumit pentru incompetența de care au dat dovadă comandanții militari. Astfel, războiul de manevră directă a trupelor a fost înlocuit cu războiul de poziții în tranșeele și fortificațiile concepute de ofițerii geniști din ambele tabere. Pe sub liniile de demarcație ale frontului, au fost săpate galerii pentru minarea reciprocă a fortificațiilor. Au fost utilizate minele submarine. Războiul Crimeii a demonstrat superioritatea navelor cu abur, mult mai rapide și mai ușor de manevrat, față de cele cu pânze, depășite moral. În timpul Războiului Crimeii, pentru prima dată au fost utilizate căile ferate pentru transportul de trupe, furaje și materiale.

„Recordurile” Războiului Crimeii

- ❖ **Războiul Crimeii – primul război modern (modificări ale metodelor tradiționale de luptă);**
- ❖ **Utilizarea căilor ferate;**
- ❖ **Utilizarea telegrafului;**
- ❖ **Introducerea prognozelor meteorologice;**
- ❖ **Introducerea “turismului de război”;**
- ❖ **Introducerea metodelor moderne de îngrijire a bolnavilor pe câmpul de luptă;**
- ❖ **Prima contribuție remarcabilă a unui corespondent de război și a fotografului de război**

Războiul Crimeii a rămas cunoscut și pentru introducerea „turismului de război”. Vapoare întregi de turiști soseau din Marea Britanie ca să vadă locurile faimoaselor bătălii și ca să colecționeze suveniruri. Comandantul trupelor rusești le invitase pe doamnele din Sevastopol să urmărească desfășurarea luptei de la Alma de pe un deal.

De asemenea, Războiul Crimeii stă la baza apariției primelor prognoze meteorologice. În noaptea 14-15 noiembrie 1854, o furtună violentă scufundase 30 de vase ale aliaților cu produse alimentare, medicamente și materiale medicale, haine etc. Englezii au ajuns la concluzia că această catastrofă ar fi putut fi evitată.

Războiul Crimeii, în timpul căruia boli precum holera a făcut ravagii, mai ales în rândul soldaților britanici, a determinat adoptarea metodelor moderne de îngrijire a bolnavilor pe câmpul de luptă. Au fost introduse anestezia și sistemul modern de triaj, bazat pe acordarea priorității maxime celor cu șanse de supraviețuire, și nu celor cel mai grav răniți. A fost folosit pentru prima dată un vehicul de tip ambulanță.

Războiul Crimeii a marcat prima contribuție remarcabilă a unui corespondent de război și a fotografului de război. Pentru prima dată, desfășurarea unui război a fost analizată în presă de un ziarist profesionist și a fost immortalizată de fotografi. Niciodată până atunci presa nu își exprimase opiniile critice referitoare la modul de desfășurare a unor operații militare, opinii critice care erau rapid accesibile opiniei publice. Și aceasta, pentru că transmiterea corespondențelor din teatrul de luptă în redacție fusese mult facilitată de recenta invenție a telegrafului electric și a codului Morse.

Gazetarul cel mai cunoscut din timpul Războiului Crimeii este **William Russell**, trimisul celebrului ziar londonez „The Times”. Acesta este considerat creatorul reportajului de război modern. El a fost primul care a demonstrat puterea pe care o poate avea presa într-o democrație. Lui i se datorează primele relatări autentice ale grozăviilor războiului, despre realitatea vieții de pe front. El nu s-a sfiit să scrie despre incompetența ofițerilor britanici, despre indiferența acestora față de soldați care trăiau pe front în condiții groaznice. Articolele lui Russell au provocat șoc și consternare la Londra; britanicii credeau că armata lor e cea mai puternică și mai perfecționată din lume. Se prăbușise un mit. Pentru prima dată, corespondențele de pe front transmise și publicate în țară de un ziarist au contribuit în mod decisiv la demisia unui guvern. S-a creat astfel un precedent care va marca definitiv relația dintre presă și putere, precum cea dintre militari și jurnaliști. Pe de altă parte, reportajele lui Russell aveau și un alt efect, defavorabil aliaților, acela de a furniza informații dușmanului atunci când descria pozițiile, fortificațiile și punctele slabe ale trupelor franco-britanice.

Țarul Nicolae I a spus la un moment dat: „Nu avem nevoie de spioni. Avem Times!”.

Tot o noutate mondială pe care o aduce Războiul Crimeii este folosirea fotografiei ca mijloc eficace, rapid și veridic de documentare a câmpurilor de luptă, combatanților și comandanților. Fotografia se afla la începuturile ei, încă în faza de experimentare, dar practicanții ei observaseră avantajele pe care le oferea prin obiectivitatea imaginii și relativa ușurință de obținere a acesteia față de oricare altă tehnică grafică, mânărită de cel mai îndemânatic pictor din a cărui operă nu puteau fi excluși factorii subiectivi și emoționali. Cu tot echipamentul greu și voluminos, care trebuia transportat cu un vehicul, în pofida tehnicii laborioase și a numeroaselor chimicale și materiale costisitoare, mulți fotografi s-au deplasat pe câmpul de luptă. Printre aceștia și pictorii români Carol Popp de Szatmari și Theodor Aman.

Un cunoscut istoric al fotografiei românești, Constantin Săvulescu a dus o adevărată campanie de recunoaștere a lui Carol Popp de Szatmari **ca primul fotograf de război din lume**. Multe dintre cărțile de specialitate recunoșteau întâietatea în acest domeniu lui Roger Fenton, fotograf trimis de guvernul britanic, în martie 1855, pe frontul din Crimeea pentru a realiza fotografii care să combată reportajele negative ale lui Russell. Dar, încă din primăvara anului 1854, Carol Popp de Szatmari își instalase aparatura sa într-un cort de pe malul Dunării, între localitățile Oltenița și

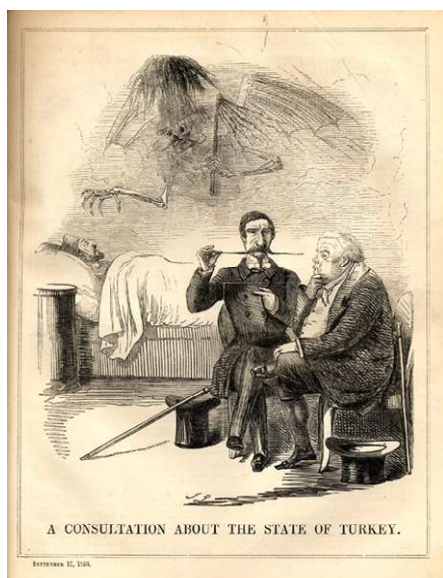
Silistra, realizând peste 200 de fotografii de pe front. Spre deosebire de caracterul artistic-documentar al fotografiilor lui Szathmari, Roger Fenton a avut o misiune strict propagandistică, aceea de a contracara imaginea negativă a armatei britanice, așa cum fusese ea creionată de reportajele lui William Russell. Astfel, Roger Fenton a realizat circa 350 de fotografii aproape idilice reprezentând peisaje, portrete și nu morți, răniți, mizerie sau boală. Din păcate, cele mai multe dintre fotografiile realizate de Szathmari s-au pierdut de-a lungul timpului.

Carol Popp de Szathmari**Roger Fenton**

În capitolul al treilea sunt prezentate câteva informații despre personalitatea și activitatea ieșit la rampă ca urmare a numărului mare de soldați britanici care mureau din cauza lipsei condițiilor de igienă din spitalele de pe frontul de luptă. Este vorba de infirmiera Florence Nightingale. Ea aflase de mizeria din spitalele de campanie și de rata foarte ridicată a mortalității printre bolnavi din reportajele lui William Russell. Ea a mai cooptat alte 37 de infirmiere și a plecat să lucreze în spitalele de pe front. Aici a depus eforturi supraomenești pentru a-i îngriji și consola pe soldați. Era omniprezentă printre bolnavi, noapte și zi. De aceea, a fost poreclită „Doamna cu lampa”. Datorită activității sale, mortalitatea a scăzut drastic în spitalele britanice de campanie. Astfel, Florence Nightingale a fost precursora serviciului sanitar militar modern.

Pe lângă bogata memorialistică, numeroasele studii de istorie și numeroasele fotografii și picturi, Războiul Crimeii a oferit surse de inspirație pentru umoriști. Cele mai importante caricaturi au fost publicate în revistele satirice din Franța și Marea Britanie, anume „Le Charivari” și „Punch”, de către artiștii Honoré Daumier, John Leech și John Tenniel. Aceste caricaturi reflectă atitudinea ambivalentă a oamenilor față de Războiul Crimeii, fiind satirizate diplomația, greșelile militare și lipsa măsurilor care au dus la moartea a mii de soldați. Multe dintre caricaturi erau îndreptate împotriva Rusiei, evidențiindu-se atitudinea ei instigatoare.

În această caricatură, Marea Britanie și Franța discută despre viitorul Imperiului otoman, în timp ce „Moartea” (Rusia) coboară asupra sultanului bolnav.

Această caricatură îl înfățișează pe țarul Nicolae I cu o figură de diavol într-un cadru religios. Caricatura face referire la pretextul Războiului Crimeii: refuzul Imperiului Otoman de a acorda Rusiei calitatea de protector al creștinilor din imperiu. Părerea englezilor era că țarul se folosisese de acest refuz pentru a-și atinge adevăratul său scop, anume distrugerea Imperiului Otoman.

În această caricatură, Rusia este înfățișată ca un urs care strânge de gât curcanul turcesc, evidențiindu-se obiectivele rușilor.

Această caricatură îl înfățișează pe țarul Alexandru al II-lea oferind o ramură de măslin comandanților francez și englez, care sunt sceptici în privința Rusiei.

Această caricatură înfățișează un urs (Rusia) care amenință albinele (Turcia) că va apela la forță dacă acestea nu-i dau miere gratuit. Albinele refuză. Atunci când ursul lipește limba de stup pentru a lua miere cu forța, albinele îl atacă și înțepăturile lor îl alungă pe urs. Stupii seamănă cu moscheile turcilor. Caricatura face referire la faptul că turcii anulasera treptat avansul rușilor pe teritoriul lor.

BIBLIOGRAFIE

- Arina Avram, *Femei celebre. Mică enciclopedie*, Editura Allfa, București, 2001
- Rodney Castleden, *Conflicte care au schimbat lumea*, Editura Meteor Press, București, 2009
- Călin Hentea, *Victoria primului corespondent de război pe frontul din Crimeea*, în revista "Historia", Anul XI, nr. 110, februarie 2011, p. 46-49
- Adrian Silvan Ionescu, *Războiul Crimeii. 150 de ani de la încheiere*, Muzeul Brăilei, Editura Istros, 2006
- Idem, *Cruce și Semilună. Războiul ruso-turc din 1853-1856 în chipuri și imagini*, Editura Biblioteca Bucureștilor, București, 2001
- Dumitru Ivănescu, Dumitru Vitcu, *Congresul de pace de Paris (1856). Prefaceri europene, implicații românești*, Editura Junimea, Iași, 2006
- Keith Hitchins, *România (1774-1866)*, Editura Humanitas, București, 1998
- Stephen Weir, *Cele mai proaste decizii din istorie*, Editura Litera, București, 2010

Curiozități din natură

Teodorescu Ada, clasa a XI-a C

Nopti albe în St Petersburg: Poziția geografică specială, chiar sub Cercul Polar, la aceeași latitudine ca Helsinki, Stockholm sau Oslo (60 de grade latitudine Nordică), oferă orașului celebrele nopți albe. Practic întunericul nu se lasă peste oraș niciodată în Mai, Iunie și Iulie. Noptile albe din Sankt Petersburg sunt perfect legate de cele 8 poduri mobile din oraș. Turiștii se adună cu sutele să vadă podurile urcând și coborând în nopțile albe.

Întâlnirea dintre Amazon și Fluviu Rio Negrol: atunci când se unesc cu Amazonul, apele negre ale fluviului **Rio Negro** curg alături de apele bej-maronii, fără să se amestece cale de câțiva kilometri; combinarea lor e împiedicată de diferența de temperatură și de viteza de scurgere.

Lacul Hillier: este considerat una dintre minunile Australiei. Apa acestuia este colorată în roz, dar până în acest moment, oamenii de știință nu au reușit să stabilească de ce. Interesant este că apa își păstrează

culoarea chiar și atunci când este îmbuteliată sau mutată în recipiente. Inițial cercetătorii au bănuț că apa colorată este cauzată de niște bacterii sau alge care în contact cu lumina soarelui ar putea imprima o astfel de culoare, totuși, analizele ulterioare nu au indicat nici prezența bacteriilor și nici a algelor, singura descoperire specială fiind concentrația mare de sare din apă, dar care nu influențează culoarea. O altă teorie care este în curs de cercetare și care ar putea explica "rozul" este aceea că apa nu are o cantitate mare de nitrați sau că sarea din jurul lacului, reflectă lumina dând naștere unei iluzii optice.

Rafflesia este o plantă fără tulpină și frunze, care crește pe tulpinile și pe rădăcinile altor plante și împrăștie un miros de putred; această plantă a fost declarată Specie Rară. Această plantă parazită poartă numele lui Sir Thomas Stamford Raffles și al Doctorului Arnold care au descoperit-o și crește în paradisul tropical din Insulele Borneo și Sumatra, din Filipine și din Malaezia.

Table Mountain: În extremitatea sud-vestică a Africii, metereze de gresie par că se ridică direct din mare. Vizibile de la peste 200 km distanță, ele constituie un punct de reper spectaculos și liniștitor pentru oamenii mării, încă de pe timpurile exploratorului portughez Bartolomeu Diaz, primul european care le-a zărit, în 1488. Astăzi ele sunt celebre în lumea întreagă: Muntele Masă al Africii de Sud. Monolitul plat, a cărui culme parcă retează depășește 3 km în lungime, domină maiestuos Cape Town. Sub "täbla" mesei, versanții înverziți ai muntelui expun o strălucitoare

diversitate de flori sălbatice.

Muntele Uluru este cunoscut ca și Muntele de granit roșu. Uluru este un masiv stâncos izolat în deșertul din Australia centrală. Masivul stâncos este un monolit cu o vechime de 800 milioane de ani, format din gresie care apare ca o formațiune bizară într-o regiune de șes fără alte denivelări de teren. Denumirea de Uluru provine din limba aborigenilor Anangu neavând un înțeles deosebit.

Surse:

- <http://travel.descopera.ro/10730633-50-de-curiozitati-si-superlative-geografice>
- <http://www.magicland.ro/index.php/Natura/curiozitati.html>
- http://ro.wikipedia.org/wiki/Muntele_Masa
- <http://ro.wikipedia.org/wiki/Uluru>
- <http://www.ceimici.ro/articole/educatia-copilului/enciclopedia-celor-mici/curiozitati-din-natura>

CURIOZITĂȚI DIN NATURĂ

Burcianu Mihaela, clasa a XI-a C

Natura e cel mai mare creator, în orice domeniu. (Mariana Fulger)

ȘTIAȚI CĂ....

- Ochiul struțului este mai mare decât creierul său?
- Melcii pot dormi până la 3-4 ani?
- Bufnițele sunt singurele păsări care pot vedea culoarea albastru?
- Delfinii dorm cu un ochi deschis?
- O albină poate zbura până la 15 mile pe oră?
- Cel mai mare șarpe veninos din lume este Cobra Regală. Aceasta poate atinge lungimi de până la 5,5 metri?
- Oasele membrilor inferioare ale unui liliac sunt atât de subțiri încât niciun liliac nu se poate folosi doar de ele pentru a se deplasa?
- Numai în SUA există aproximativ 7.000 de tigri ținuți ca animale de casă?

- Aproximativ 6.000 de fulgere lovesc Pământul în fiecare minut?
- Limba unui crocodil este imobilă? Ea este atașată de cerul gurii acestui animal.
- Unui fulg de zăpadă îi ia cel puțin o oră ca să ajungă de la nori până la suprafața Pământului?
- Girafa este singurul animal care își poate introduce limba în ureche? Limba unei girafe adulte măsoară peste 50 de centimetri.
- Rechinii sunt singurele animale despre care se știe că nu se pot îmbolnăvi de cancer?
- Furnicile nu dorm niciodată? Cu toate acestea, în zorii zilei, furnicile se întind asemenea oamenilor pentru a se dezmoři.
- Cimпанzeii și coțofenele sunt singurele animale care își pot recunoaște imaginea într-o oglindă?
- Lungimea unui elefant este egală, aproximativ, cu lungimea limbii unei balene albastre? De asemenea, limba u nei balene este mai grea decât un elefant adult.
- Tu`i Malila, o țestoasă din specia Geochelone, este cea mai bătrână țestoasă din lume? Totodată, ea este și cel mai bătrân exemplar din categoria reptilelor, găsit până acum de cercetători. Ea a murit la vârsta de 188 de ani și a aparținut familiei regale din statul Tonga, fiind o donație din partea căpitanului britanic James Cook.

Natura nu face niciodată nimic fără motiv. (Aristotel)

Surse:

- <http://citate.unica.ro/2011/02/23/citate-despre-natura/>
- <http://www.haiosul.ro/stiati-ca-Natura-5.html>
- <http://www.garbo.ro/articol/Lifestyle/10230/70-lucruri-uimitoare.html>
- Revista *Terra Magazin*, nr. 1

Curiozități din natură

Ungurașu Giorgiana, clasa a XI-a C

1. Podul de la Grohod este un pod de natură stâncoasă care s-a format din tavanul unei peșteri vechi care s-a prăbușit peste pârâul Grohod.
2. Cele mai înalte gheizere sunt pe platoul Tibetan la peste 3000 de metri altitudine. Unul dintre aceste izvoare este numit „Coadă de iac” deoarece aruncă apa într-un jet care se desfășoară în zeci de firițele asemănătoare unei cozi de iac.
3. Cele mai întunecate locuri de pe Pământ sunt cei 2 poli: Polul Sud nu are lumină solară 182 de zile în fiecare an iar Polul Nord, 176 de zile pe an.
4. Cea mai mare floare o are Rafalezia Arnoldi, care crește în pădurile tropicale din sud-estul Asiei pe insulele Filipine. Floarea ei are 3 metri circumferință și cântărește 10 kg. Un boboc de floare e de 2-3 ori mai mare decât o căpățână de varză.
5. Fotosinteza implică aproximativ saptezeci de reacții chimice distincte.
6. Cea mai dulce plantă din lume crește în Paraguay, se numește Eupatorium Rebandinaum, și suculetul obținut din această plantă e de 300 de ori mai dulce decât zahărul.
7. Floarea cea mai puternic mirositoare este a cactusului american. Mirosul său se simte la o distanță de 1 km.

8. Căpșuna nu este fructul plantei care o produce, ci a unei părți modificate a tulpinei.

9. Fructul de Graviola nu este doar o plantă ce crește în America de Sud, ci este și un miraculos criminal natural al cancerului din organism, mai puternic decât chimioterapia.

10. Cel mai înalt arbore de pe planeta noastră are o înălțime de 109 m și crește în California. Însă se pare că s-a aflat că tot în California a fost descoperit un arbore mai înalt de 112,3 m. Diametrul acestui gigant este de 13,5 m. Vârsta - peste 1000 de ani.

11. În Africa de Nord crește copacul a cărui scoarță conține un procent mare de fosfor, ceea ce îl face să lumineze.

12. Stejarul și frasinul fac parte dintr-o veche tradiție de prezicere a vremii. Dacă stejarul înfrunzește înainte de frasin, va fi un an bogat, iar în cazul în care primul apare frunzișul frasinului, vara va fi rece și toamna nu va fi rodnică.

13. Cele mai mari frunze le are palmierul rafie de pe malurile Amazonului. Frunzele acestui palmier ajung până la 22 m lungime și circa 12 m lățime. 10 oameni se pot adăposti sub asemenea frunză.

14. Pe țărmurile Mării Mediterane crește un arbore - busola - pinul de Alepo. Are înălțimea de 10-15 m. Trunchiul pinului este întotdeauna înclinat spre sud. După acest semn poți determina punctele cardinale.

15. În pădurile tropicale, unde nu se schimbă anotimpurile, copacii nu au inele anuale.

16. De pe un hectar de teren cultivat cu cânepă se obține mai multă hârtie decât de pe un hectar de teren cu copaci.

17. Păsări colibri i se mai spune "pasare muscă". O pasăre colibri cântărește doar 3,2 grame, ea fiind cea mai mică pasăre din lume. Oul unui colibri cu gât rubiniu este mai mic decât o boabă de mază. Micuța zburătoare trăiește doar în Cuba.

18. Cele mai lungi insecte din lume sunt Fasmidele. Cu piciorușele întinse ele pot atinge lungimea de 50 cm.

19. Pe pământ există mai multe termite decât oameni. Oamenii de știință spun că numărul lor este de 10 ori mai mare decât al oamenilor.

20. Peștii sabie au cea mai mare viteză de înot: 109 km/h. Cel mai încet înotător este căluțul de mare, care se deplasează cu o viteză de 0,16 km/h.

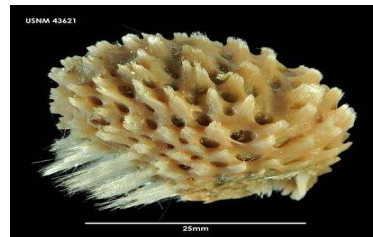

21. Cel mai mare crab din lume poate atinge o greutate de 15 kg, iar cel mai mic are dimensiunea unui bob de mază.

22. Rechinul-balenă este cel mai mare pește din lume. Acesta măsoară aproximativ 16 metri la maturitate în timp ce la naștere pot atinge chiar și 60 de centimetri. Totodată, ei pot trăi chiar și peste 100 de ani.

23. Pisica de aur Africană este o pisică de mărime medie care poate crește până la 90 cm lungime și până la 18 kg greutate. În afară de duica și alte antilope mici se crede că partea principală din „dieta” unei pisici de aur o constituie rozătoarele, hidrele de copaci și păsările.

24. Cinachyra antarctică, o specie de burete de mare care trăiește în Oceanul Antarctic poate trăi peste 1.500 de ani conform estimărilor experților. O mână de ajutor pentru această incredibilă longevitate este dată și de apele extrem de reci în care trăiește, care fac ca ciclul ei de viață să fie extrem de încet.

25. Carapacea broaștei țestoase plăcintă din Africa nu este aproape deloc osoasă, astfel încât atunci când este amenințat, animalul se poate strecura printr-o crăpătură, unde se fixează în siguranță.

26. Broasca cu Corn poate împrășca sânge din ochi pentru a se apăra de prădători. Se pare că sângele conține o substanță toxică deosebit de puternică.

27. Cel mai veninos șarpe din lume este Parademansia Microlepidotus al cărui venin este de până la 300 de ori mai puternic decât al șarpelui cu clopoței și de până la 20 de ori mai puternic decât al cobrei indiene.

28. Tigrii au și pielea în dungi, nu doar blana. În total au aproximativ 100 de dungi. Modelul lor este unic la fiecare tigr, la fel ca amprente la oameni.

29. Puiul de cangur rămâne în „buzunarul” mamei timp de nouă luni și se hrănește cu laptele ei timp de un an, uneori chiar un an și jumătate. La naștere, arată ca un viermișor de dimensiunea unui bob de cafea și nu are blană.

30. Gura larg deschisă a unui hipopotam depășește 1 m. Cu toate acestea, hipopotamul e o ființă pașnică.

Surse:

- [www.ceimici.ro/articole/educația copilului, „Enciclopedia celor mici”](http://www.ceimici.ro/articole/educația_copilului_„Enciclopedia_celor_mici”);
- www.curiozitatea.ro;
- [www.casameanatura.blogspot.ro/2013/curiozități din lumea plantelor](http://www.casameanatura.blogspot.ro/2013/curiozități_din_lumea_plantelor);
- [www.animăluțul.ro/„Biblioteca de curiozități din lumea animalelor”/1801](http://www.animăluțul.ro/„Biblioteca_de_curiozități_din_lumea_animalelor”/1801).

Știați că ...?

Ungurașu Giorgiana, clasa a XI-a C

1. ... un botanist suedez a realizat un ceas cu totul original? Bazându-se pe faptul că unele specii de flori se trezesc și adorm la ora exactă, el a plantat flori într-o anumită ordine. În acest fel, el a creat un ceas adevărat, florile cărui se trezesc pe rând, indicându-i ora respectivă.
2. ... cea mai mică capitală din lume este Melekeok, capitala statului Palau?
3. ... canionul Șase Scări are o lungime de 160 de metri? Acesta este un defileu săpat în calcare jurasice din partea vestică a Munților Piatra Mare, din județul Brașov.
4. ... o coajă constituie 9-12% din greutatea totală a unui ou și conține pori care permit oxigenului să pătrundă și dioxidului de carbon și umidității să iasă din ou?
5. ... există 20 000 specii de pește, dintre care 200 se pescuiesc?
6. ... de-a lungul vieții omul se hrănește circa 4 ani și doarme în medie 25 de ani?
7. ... regina Egiptului, Cleopatra, era atât de frumoasă datorită băilor pe care le făcea în lapte de capră, cunoscut pentru calitățile antiinflamatorii ale pielii?
8. ... inima Reginei Maria a fost depusă în capela Stella Maris de la Balcic iar corpul a fost îngropat la Curtea de Argeș?
9. ... Germania nazistă a oferit 20.000 de mărci pentru asasinarea lui Albert Einstein?
10. ... România este al 11-lea furnizor de armament la nivel mondial?
11. ... prima cursă aeriană din România a avut loc între Galați și București?
12. ... primul concurs organizat de atletism a avut loc la București, în anul 1882?
13. ... primul tren Orient Express a fost pus în circulație la data de 5 iunie 1883? Orient Express este numele unei linii feroviare de distanță lungă pentru pasageri pe traseul Paris-Gara de Est-Istanbul.
14. ... în 1986 un grup de cercetători romani a realizat una dintre cele mai mari descoperiri ale secolului? A fost descoperită Peștera Movila, primul ecosistem din lume al cărui viață se bazează pe chemosinteză.
15. ... cea mai veche biserică din București este Biserica Domnească? Acesta a fost zidită de Mircea Ciobanul în a doua lui domnie.
16. ... „Billie Jean” a fost primul videoclip transmis pe MTV al unui artist de culoare?
17. ... Linfen, un oraș din centrul Chinei, din provincia Shaanxi, este un oraș cenușiu în permanență, un oraș trist? A fost clasat primul în topul orașelor poluate din China. Aerul este aproape irespirabil datorită norului imens de praf de cărbune ce acoperă regiunea.
18. ... în apropiere de Djakarta, capitala Indoneziei se află râul Citarum care a fost numit „Cel mai poluat râu din lume”? Și nu este deloc de mirare dacă luăm în calcul faptul că, peste 500 de fabrici, își deversează deșeurile în râu.
19. ... găurile albastre sunt gropi în ocean sau peșteri subacvatice a căror culoare datorată adâncimii lor, crează un contrast puternic cu apa din jur?
20. ... în Coreea de Sud, de două ori pe an locuitorii insulei Jindo asistă la un adevărat miracol? Pentru aproape o oră, apele oceanului se retrag făcând loc unei fâșii de pământ lungă formând un „pod” natural care leagă insula Jindo de insula Modo.

Surse:

- www.sets.ro/„Știați că mănânc...?”;
- [www.linkmania.ro/lucruri pe care nu le stiati despre romania](http://www.linkmania.ro/lucruri-pe-care-nu-le-stiati-despre-romania);
- www.curiozități.blogspot.ro.

*Știați că...?***Budescu Elena Claudia, clasa a XI-a C**

1. Pământul este acoperit de apă în proporție de 71%? Acesta estimându-se la 535.092.250.000 m³. Dar din toată această imensă cantitate, mai puțin de 1% este apă dulce sau potabilă.
2. Organismul uman conține până la 70% apă? Acest procent scade la persoanele obeze, deoarece grăsimea și apa sunt incompatibile. Din același motiv femeile au mai puțină apă în organism decât bărbații.
3. Aproape 94% din apa de pe glob este sărată? Cu toate acestea oamenii au inventat stații speciale de desalinizare a apei. Un sfert din aceste stații se găsesc în Arabia Saudită. 70% din apa consumată de ei provine de la astfel de stații. Cea mai puternică uzină de desalinizare din Arabia Saudită are o capacitate de până la 150 de milioane de metri cubi pe an.
4. Cel mai adânc lac din lume se află în Siberia, Rusia? Lacul Baikal are o adâncime de peste 1700 de metri, iar toată apa lui reprezintă 20% din totalul de apă potabilă de pe glob.
5. Elefantul este singurul mamifer care nu poate sări?
6. Cel mai mare mamifer al planetei, balena albastră, cântărește 50 de tone la naștere. La maturitate, ea poate ajunge până la 150 de tone.
7. În Dubai se află cea mai mare insulă artificială din lume? Dubai-ul se poate mândri cu cea mai mare insulă artificială din lume care a costat 12 miliarde de dolari. Pentru construcția insulei au fost folosite 94 de milioane de metri cubi de nisip și 7 milioane de tone de rocă. În acest paradis plutitor au fost aduși chiar și 28 de delfini și a fost recreat un recif.
8. Biserica Neagră din Brașov este cel mai mare lăcaș de cult în stil gotic din sud-estul Europei? Cu o capacitate de circa 5.000 de persoane, celebrul așezământ de cult brașovean măsoară 90 de metri lungime și 37 de metri înălțime, cu un turn al crucii de 65 de metri.
9. Pentru 10 ani, între anii 1950-1960, Brașovul s-a numit "Stalin"? Această modificare, realizată în "spiritul vremurilor" de atunci, a avut loc la 6 septembrie 1950 când Marea Adunare Națională a votat Legea numărul 5. Legea reorganiza teritorial județele din perioada Regatului României iar Orașul Stalin devenea capitala Regiunii Stalin (în care mai erau orașele Odorhei, Miercurea Ciuc și Sfântul Gheorghe).
10. Marea Neagră este cea mai mare structură acvatică anoxică din lume? Termenul de anoxie semnifică un "conținut scăzut de oxigen" sau chiar o "lipsa de oxigen" și peste 90% din apa din Marea Neagră este lipsită de oxigen. Această situație se datorează faptului că apa de la suprafață, care primește oxigen din atmosferă, nu îl poate transfera straturilor acvatice de adâncime din cauza mai multor factori (cantitatea mare de sedimente din apă, densitatea crescută etc).
11. Zăpada reflectă peste 90% dintre razele UV înapoi în atmosferă? Din acest motiv, persoanele expuse o perioadă îndelungată la lumina reflectată de zăpadă manifestă un disconfort la nivelul ochilor (mâncărimi, lăcrimare intensă etc) denumit oftalmie (orbirea zăpezii).

Sursa: www.stiati-ca.com

Verificați-vă cunoștințele!

1. Câte culori are curcubeul?
A. 5 B. 6 C. 7 D. 8
2. Câte linii și câte spații are un portativ?
A. o linie și 2 spații B. 5 linii și 4 spații
C. 2 linii și 3 spații
3. Cine este autorul nuvelei „Două loturi”?
A. Mihai Eminescu B. Ion Creangă
C. George Topîrceanu D. Ion Luca Caragiale
4. Iuda l-a vândut pe Iisus soldaților romani pe:
A. 30 de arginți B. 50 de arginți
C. 75 de arginți D. 100 de arginți
5. Cum se numește autorul baladei „Pașa Hassan”?
A. George Coșbuc B. George Topîrceanu
C. Octavian Goga D. Lucian Blaga
6. Sfânta Maria s-a născut pe data de:
A. 9 mai B. 15 august
C. 8 septembrie D. 6 decembrie
7. Câți ani a durat de fapt Războiul de 100 de ani?
A. 100 B. 116 C. 123 D. 127
8. Cum s-a numit inițial poezia lui Andrei Mureșanu, „Deșteaptă-te, române”?
A. Un răsunet B. Românul
C. Imnul românilor D. Națiunea română
9. Care este cel mai înalt vârf muntos din lume?
A. Omu B. Everest
C. Mont Blanc D. Moldoveanu
10. În care zi din Săptămâna Patimilor a avut loc Cina cea de Taină?
A. Miercuri B. Joi
C. Vineri D. Duminică
11. Cine a inventat becul?
A. Albert Einstein B. Thomas Edison
C. Lionel Messi D. Rafael Nadal
12. Cum se numește primul câine ajuns pe Lună?
A. Rex B. Laika
C. Lassie D. Molda
13. Pentru care domeniu nu se acordă Premiul Nobel?
A. medicină B. matematică
C. Fizică D. Chimie
14. Care este capitala Afganistanului?
A. Tirana B. Seul C. Kabul D. Tokyo
15. În ce an a murit Mihail Sadoveanu?
A. 1961 B. 1966 C. 1972 D. 1975
16. Țara lalelelor este ...
A. Belgia B. Olanda
C. Germania D. Estonia
17. Câți ani avea Iisus când a fost răstignit?
A. 29 B. 31 C. 33 D. 40
18. În ce an a fost înființată Organizația Națiunilor Unite?
A. 1945 B. 1948 C. 1949 D. 1955
19. Cine a zis: „Conducerea statului nu se reazemă pe cei puțini ci pe cei mulți”?
A. Pericle B. Albert Einstein
C. Mahatma Gandhi D. Adolf Hitler
20. Unitatea de măsură a rezistenței electrice este:
A. watt B. Amper C. Ohm D. Joule

Întrebările au fost elaborate de elevii de la clasa a VII-a: Miron Cristian, Blenderiuc Larisa, Bîgu Lucica, Roșca Bogdan, Ungureanu Andreea, Stamatin Ioan, Cazan Răzvan, Mititelu Manuela

Răspunsurile corecte: 1-C; 2-B; 3-D; 4-A; 5-A; 6-C; 7-B; 8-A; 10-B; 11-B; 12-B; 13-B; 14-C; 15-A; 16-B; 17-C; 18-A; 19-A; 20-C;

Profesie și Carieră

METODE DIDACTICE SPECIFICE ȘCOLII GERMANE UTILIZATE DE PROFESORI PENTRU DEZVOLTAREA COMPETENTELOR TEHNICE ÎN RÂNDUL ELEVILOR

Prof. Maria CIULEI

Din anul 2007 Liceul „Ștefan Procopiu” din Vaslui a derulat proiecte de mobilitate Leonardo da Vinci (IVT) în parteneriat cu instituții din Dresda, Germania. Astfel, elevii liceului au avut șansa de a realiza stagiile de pregătire practică la standarde europene. Plasamentele de formare s-au derulat în perioada două sau trei săptămâni corespunzătoare stagiilor de pregătire practică din curriculumul școlar.

Studiul disciplinelor/modulelor de specialitate a fost abordat din perspectiva promovării interdisciplinarității, cunoștințele îmbinându-se cu cele ale științelor tehnice. Important este și faptul că a fost realizată corespondența permanentă între conținutul disciplinelor tehnice și realitate, aceasta deoarece, de cele mai multe ori unitățile de conținut fac referire la o economie de piață dezvoltată și nu la realitatea economică actuală.

Adaptarea la noile cerințe ale economiei de piață, presupune însușirea acelor competențe care să dezvolte în rândul elevilor înaltul profesionalism, inițiativa, perspicacitatea, abilitatea de a opera eficient într-un cadru economic dinamic și concurențial. În acest scop curriculum-ul a fost conceput pe module majore care vizează atât prezentarea conceptelor, principiilor și noțiunilor esențiale care formează sistemul teoretic, cât și aplicabilitatea metodelor și procedurilor larg utilizate în diferite demersuri la locul de muncă.

Aportul proiectelor europene la formarea competențelor și abilităților elevilor din liceul nostru în domeniul serviciilor hoteliere, design-ului vestimentar, proiectarea circuitelor electrice și electronice sau funcționarea sistemelor cu acționare hidraulică, a determinat o experiență profesională de înaltă calitate atât pentru elevi cât și pentru profesorii din echipele de proiect.

STAGIU DE PREGATIRE PRACTICĂ LA DRESDA IN GERMANIA PENTRU ELEVII DE LA CLASELE DIN DOMENIUL ELECTRIC- ELECTRONIC

Rezultatele cele mai importante ale proiectelor de mobilitate Leonardo da Vinci (IVT) îl reprezintă câștigul elevilor prin practica realizată în condiții reale, dar și un avantaj pentru mai târziu care le va facilita o mai ușoară inserție pe piața muncii din România și cea europeană. Drumul spre calificări înalte presupune multă practică, iar Liceul „Ștefan Procopiu” Vaslui oferă elevilor șansa realizării practicii atât la agenții economici locali, cât și în școli europene de

prestigiu, cu sprijinul financiar al Comisiei Europene, prin Programul de învățare pe toată durata vieții Leonardo da Vinci.

În perioada 17 iunie- 30 iunie 2012 un numar de 20 elevi de la clasele a IX-a si a X-a, de la filiera tehnologică, specializările Tehnician Operator tehnică de calcul, Tehnician de Telecomunicații, Tehnician Operator roboți industriali, Tehnician Electrotehnist, Tehnician Electrician electronist auto din cadrul Liceului "Ștefan Procopiu" au participat la derularea Proiectului Leonardo da Vinci **LLP-LdV/IVT/2011/RO/331** cu titlul „**Utilizarea softurilor specializate în proiectarea circuitelor electrice și electronice (ELSIM)**” care s-a desfășurat la Dresda în Germania în cadrul WBS Training AG, institutie de formare profesională cu filiale în toate orasele mari din Germania. Grupul de 20 de elevi a fost însoțit de prof. Ciulei Maria și prof. Muntianu Adriana.

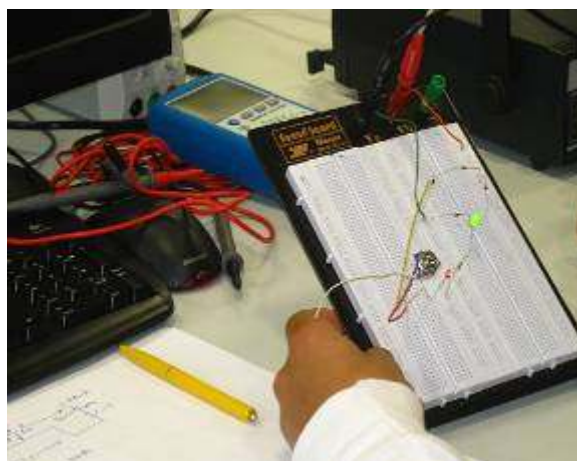
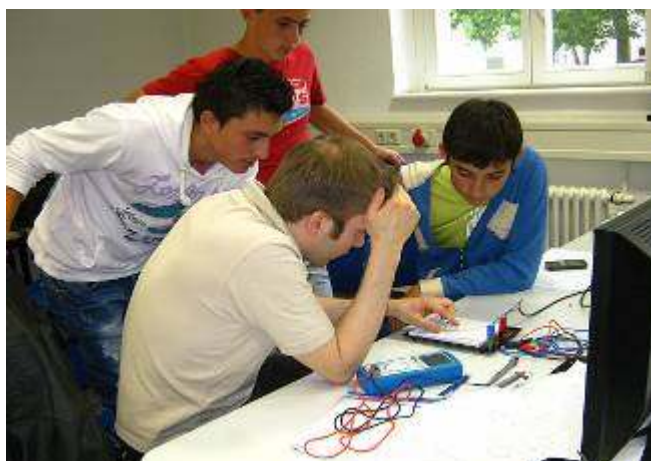
Obiectivele proiectului sunt:

- dezvoltarea competențelor practice de proiectare IT (computerizată)
- dobândirea abilităților de proiectare cu ajutorul calculatorului a circuitelor electrice și electronice utilizând diverse aplicații software de proiectare
- dobândirea abilitatilor de PLC programing pentru elevii care se specializează în domeniul electric și electronic implicați în proiect (cls. IX-X)

Acest proiect are în vedere necesitatea ca elevii implicați în proiect să învețe să proiecteze circuite electrice și electronice simple utilizând calculatorul, dacă au la dispoziție softuri specializate care permit simularea funcționării circuitelor electrice și electronice și vizualizarea semnalelor aferente si proiectarea circuitelor structurale bloc, cinematice, electrice complexe utilizând softuri specializate și platforme educationale PLC programing.

Pe lângă activitățile care s-au derulat pe durata a 6 ore zilnic într-un laborator specializat dotat cu echipamente necesare desfășurării activităților prevazute în proiect de proiectarea cu ajutorul computerului a circuitelor electrice si electronice, programarea PLC, aplicații cu PLC, completate cu vizita la Universitatea Tehnică din Dresda, Muzeul Tehnologiei, elevii au participat la ore de comunicare în limba engleză, vizite culturale și activități de petrecere a timpului liber prin vizitarea centrului vechi și centrului nou al orașului Dresda, Muzeul Zwinger, Semper Opera din Dresda, Parlamentul Saxon (în cadrul căreia fiecare elev a fost pentru câteva minute parlamentar), Călătorie pe munte în Meisen, Saxon Switzerland și Berlin.

Evaluarea activităților:

- Test scris de evaluare a competențelor tehnice dobândite la care au primit punctaje și note.
- Prezentare a activităților derulate pe perioada stagiului de formare (prezentare PPT) realizată și prezentată în limba engleză de către elevi organizați în grupe de câte 4 elevi.

Certificarea activităților din proiect:

- Certificat de participare la stagiul de pregătire practică
- Certificat Europass Mobility
- Certificate de pregătire lingvistică (lb. engleză)

Stagiul s-a desfășurat pe durata a 2 săptămâni, 5 zile/săpt., 6 ore/zi din cele 3 prevăzute în curriculumul de practică comasată ale claselor din care provin elevii selectați și vizează activități care nu se pot realiza în școala sau la agenții economici cu care școala are colaborări deoarece școala nu dispune de softuri specializate de proiectare singurele lecții de simulare a fenomenelor electrice și electronice disponibile sunt lecțiile AEL dar acestea nu dispun de librării de componente sau de echipamente, sunt lecții interactive dar cu posibilități limitate iar în ceea ce privește platformele de tip PLC programing elevii nu au decât posibilități teoretice de instruire pentru că nu există firme unde să realizeze ore de practică comasată și să lucreze efectiv în programare PLC.

UTILIZAREA METODEI ACTIUNII COMPLETE - METODA CELOR ȘASE PAȘI

În perioada ianuarie – august 2012 am participat la lucrările proiectului implementat de UNIVERSITATEA TEHNICĂ din CLUJ NAPOCA în parteneriat cu S.C. TERA IMPEX SRL – Sibiu și INSTITUTUL TEHNIC DR.ING. PAUL CHRISTIANI (www.practicainlice.ro). Obiectivul general al proiectului constă în dezvoltarea competențelor cadrelor didactice din învățământul preuniversitar, din domeniile mecanică și electronică. Formarea s-a desfășurat într-un sistem profesional, modern și sigur, aliniat la cerințele europene de calitate și performanță, care ne-a asigurat cel mai înalt nivel de specializare. Proiectul reprezintă un pas înainte față de realizările anterioare, deoarece s-a trecut la o abordare nouă a materiilor tehnice din învățământ, ce presupune cunoașterea aprofundată a nevoilor profesorilor din sistemul tehnic preuniversitar.

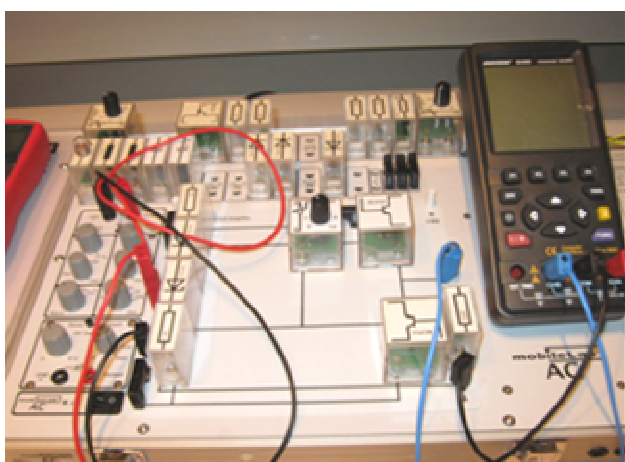
Printre metodele complementare de evaluare interdisciplinară cu multiple valențe formative se află „Metoda celor 6 pași”. Învățarea bazată pe proiecte este un model de instruire centrat pe elev. Acest tip de învățare dezvoltă cunoștințe și capacități într-un domeniu, prin sarcini de lucru extensive, care stimulează investigația și confirmă învățarea prin rezultate și performanțe. Educația prin Metoda celor 6 pași este orientată de întrebări cheie ale curriculumului, care fac legătura între standardele de performanță, capacitățile cognitive de nivel superior ale elevilor și contexte din viața reală. Unitățile de învățare care utilizează „Metoda celor 6 pași” includ strategii de instruire variate, menite să îi implice pe elevi, indiferent de stilul lor de învățare.

Deseori, elevii colaborează cu experți din exterior sau cu membri ai comunității pentru a ajunge la o înțelegere mai bună a conținutului. Tehnologia este utilizată tot pentru a sprijini învățarea. Pe întreg parcursul desfășurării proiectului, sunt incluse diferite metode de evaluare pentru a asigura calitatea activităților de învățare. Complexitatea metodei constă în aceea că se evaluează nu doar cunoștințe, ci și deprinderi, atitudini, competențe de comunicare. De asemenea, proiectul oferă elevilor oportunitatea de a-și prezenta cunoștințele într-o manieră originală, dezvoltându-le astfel creativitatea, interesul pentru învățare și spiritul de echipă.

Standardele sunt utilizate pentru a construi proiectul. Evaluarea este planificată dinainte și încorporată în proiect, desfășurându-se pe toată durata sa. Testele reprezintă doar unul dintre multiplele tipuri de evaluare. Sarcinile de lucru, grilele de evaluare criterială, listele de verificare și testele sunt folosite ca instrumente de evaluare. Aceste multiple forme de evaluare, implementate pe parcursul activităților de învățare, implică o viziune asupra învățării ca proces și nu ca eveniment singular. Prin evaluare continuă, atât profesorul, cât și elevul pot fi siguri că au atins obiectivele și că s-au înțeles conținuturile.

Cursul adresat profesorilor din învățământul preuniversitar, propune câteva caracteristici care ajută la definirea unităților de învățare bazate pe proiecte atractive bine concepute și care prezintă mai multe avantaje:

- elevii se află în centrul procesului de învățare;
- proiectele se concentrează pe obiective operaționale aliniate standardelor de performanță (obiective de referință și competențe specifice);
- proiectele implică metode de evaluare multiple și continue;
- proiectele au conexiuni cu lumea reală;
- elevii își demonstrează cunoștințele și competențele prin produsele și performanțele realizate;
- capacitățile cognitive sunt vizate prin activitățile din cadrul proiectului;
- strategiile de instruire sunt variate și sprijină diverse stiluri de învățare.

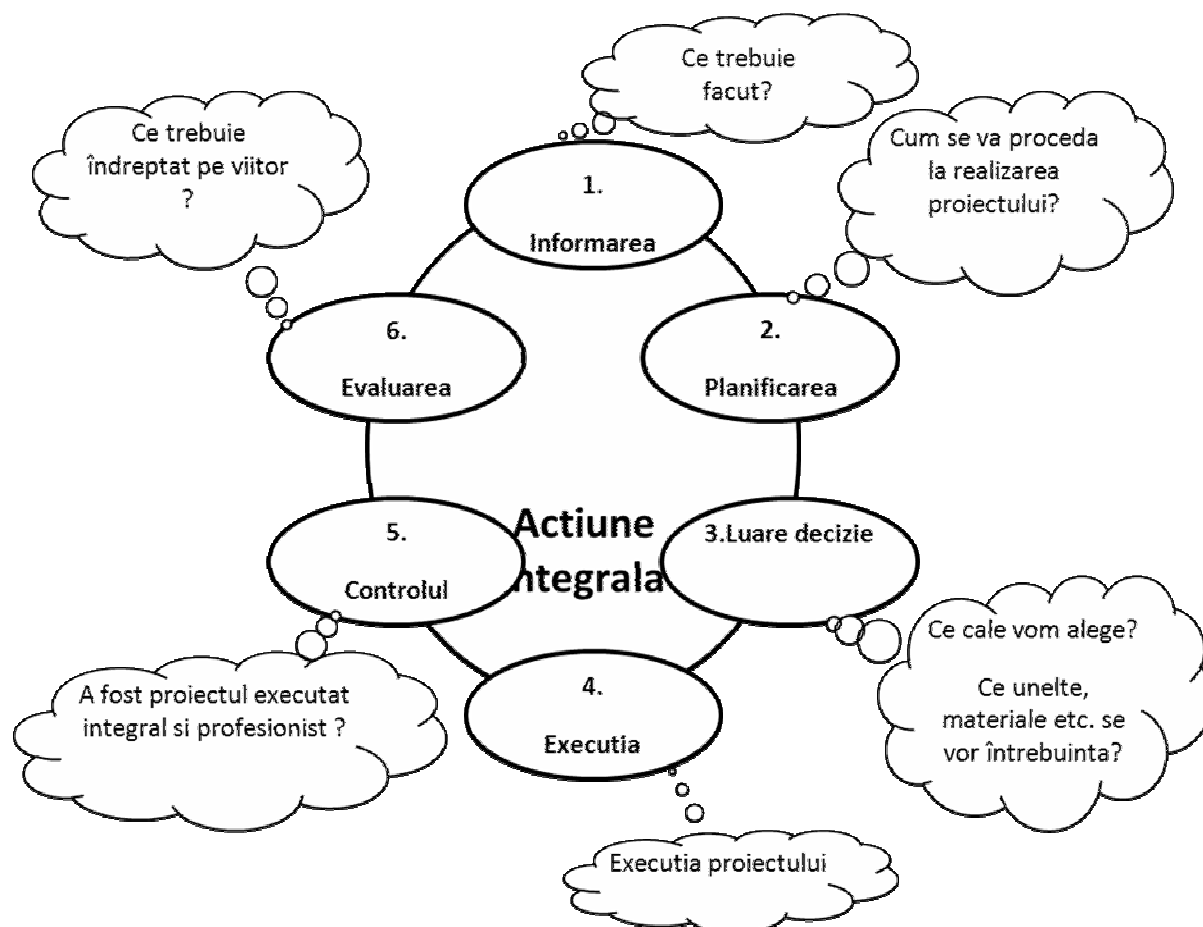
De mare actualitate, atât în predare, cât și în evaluare, abordarea Metodei celor 6 pași dezvoltă competențe variate, sintetizate în:

- competențe de comunicare;
- competențe fundamentale în matematică, științe și tehnologii;
- competențe de utilizarea IT pentru cunoaștere și rezolvare de probleme;
- competențe pentru participare activă și responsabilă la viața socială;
- competențe pentru managementul vieții personale și al evoluției în carieră;
- competențe antreprenoriale;
- competențe de expresie culturală;
- competența de a învăța pe tot parcursul vieții.

Realizarea unui astfel de proiect presupune parcurgerea următoarelor etape:

1. **Informarea:** Identificarea unei probleme/teme/subiect; Culegerea, organizarea, prelucrarea și evaluarea informațiilor legate de problema sau tema aleasă;
2. **Planificarea:** Elaborarea unui set de soluții posibile ale problemei;
3. **Decizia:** Evaluarea soluțiilor și deciderea către cea mai bună variantă.
4. **Execuția:** Elevii trec efectiv la aplicarea soluției pentru care au optat, ceea ce presupune elaborarea unui plan de implementare, cu etape, resurse, responsabilități.
5. **Control:** Modalități de control și evaluare a rezultatelor obținute, plan concretizat într-o documentație tipizată.

6. **Evaluarea:** La final, rezultatele muncii precum și formularele de evaluare se vor discuta de către practicant și evaluator în scopul fixării experiențelor acumulate și al minimizării probabilității de a apărea viitoare greșeli.

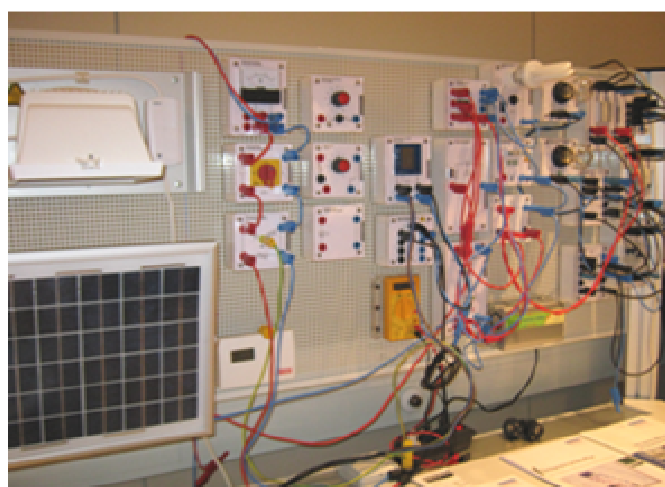
Elaborarea de proiecte este foarte stimulativă atât pentru elevi cât și pentru profesori, satisfacția rezultatelor obținute răsplătindu-le efortul. Cercetările arată că proiectele au următoarele beneficii:

- elevii sunt mai angajați și mai interesați de conținutul învățării deoarece acesta este legat de viața lor;
- elevii pătrund la un nivel mult mai profund ceea ce învață deoarece aplică practic, păstrând o direcție proprie;
- lucrând în echipă, elevii își dezvoltă abilități de comunicare necesare în viața lor adultă;
- elevii devin responsabili în gestionarea timpului lor, devin capabili să planifice o activitate și să se autoevalueze.

Proiectul, ca instrument de evaluare: se desfășoară pe o perioadă de timp de câteva zile sau câteva săptămâni; începe în clasă prin precizarea temei, definirea și înțelegerea sarcinilor de lucru, continuă în clasă și acasă și se încheie în clasă prin prezentarea unui raport despre rezultatul obținut și expunerea produsului realizat; poate lua forma unei sarcini de lucru individuale sau de grup; trebuie organizat riguros în etape, ca orice muncă de cercetare; facilitează transferul de cunoștințe prin conexiuni interdisciplinare.

Mijloacele de învățare aplicate în cadrul metodei celor 6 pași se referă la un ansamblu de instrumente (materiale, tehnice etc.), selecționate și adaptate în mod intenționat, pentru a sprijini desfășurarea activității instructiv-educative din școală și realizarea obiectivelor propuse. O categorie distinctă a mijloacelor de învățământ o constituie mijloacele tehnice de instruire, care se referă la suporturile tehnice (aparate, mașini, instalații, calculatoare) utilizate în predare și învățare, precum și la materialele purtătoare de informații asociate acestora (programe de instruire, softuri educaționale, filme didactice etc.).

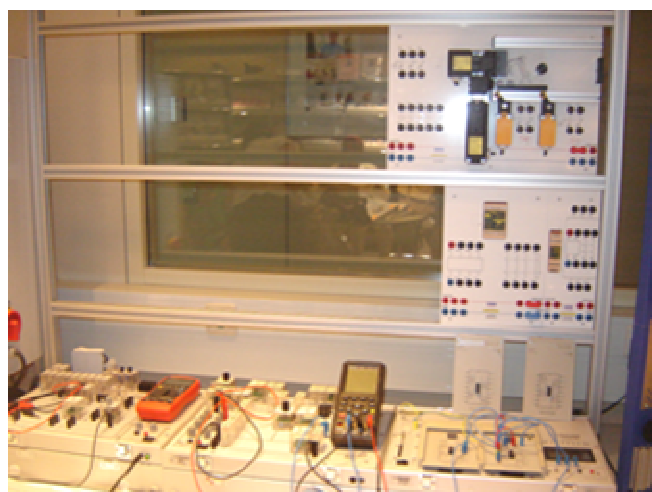
Dintre mijloacele de învățământ, probabil cel mai frecvent utilizat este calculatorul. Acesta poate fi folosit cu succes la orice disciplină, în oricare moment al desfășurării unei lecții, oferind posibilitatea de a furniza informații teoretice bine structurate, însoțite de sunet și imagine. Din acest motiv, programele educaționale au cunoscut o amplă dezvoltare și pot fi folosite cu succes în orice situație didactică. INSTITUTUL TEHNIC DR. ING. PAUL CHRISTIANI – Germania (e-mail: wurstbauer@christiani.de) prin intermediul firmei Tera Impex SRL Sibiu (e-mail: didactic@teraimpex.ro) pune la dispoziție o gamă largă de materiale didactice, softuri educaționale, din orice domeniu.

Învățarea orientată spre acțiune este strâns legată de cerința unei redefiniri a rolului profesional al formatorului. Formatorul joacă un rol care îl situează mai puțin în centrul atenției, dar îl obligă la îndeplinirea funcției didactice centrale. El va trebui să adapteze situațiile de învățare, fiind responsabil cu procesele de formare. Pentru aceasta el va fi cel mai adesea un moderator și un consultant.

Bibliografie:

- „Modalități de sporire a gradului de motivare a elevilor prin utilizarea activităților practice în studiul disciplinelor tehnice” - Sorin Limbășan - Tera Impex SRL Sibiu
- (www.practicainlicea.ro) – proiect implementat la Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca & Institutul Tehnic Dr. Ing. Paul Christiani GmbH Co.&KG, din Germania
- Metoda celor 6 pași în învățământul tehnic - Elearning.Romania (ISSN 2247-9007) Nr. 85/2012. București: Institutul pentru Educație. Online: www.elearning.ro/arhiva/85

INOVAȚIA PEDAGOGICĂ ÎN CADRUL OREI DE LIMBA FRANCEZĂ

Prof. Georgiana COȘARU

În perioada 9–21 iulie 2012, am beneficiat de o bursă obținută prin intermediul *Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, (ANPCDEFP)* Programul de Învățare pe tot Parcursul Vieții, aceasta facilitându-mi participarea la cursul de formare continuă *“Innovation pédagogique en classe de français”* organizat la CAVILAM - Centre d'Approches Vivantes des Langues et des Médias. Aceasta este o instituție de învățământ superior privată care organizează atât cursuri de formare profesională pentru profesori, cât și cursuri intensive de limba franceză pentru străini situată în orașul Vichy - Franța. Subprefectură a departamentului Allier în regiunea Auvergne, orașul este înfrățit cu orașul Cluj-Napoca din România. Este o stațiune balneară foarte apreciată din Masivul Central. Vichy este un oraș al artei și al istoriei cunoscut azi pentru industria cosmetică, pentru opera sa și pentru infrastructura sportivă de primă clasă.

Obiectivele cursului *“Innovation pédagogique en classe de français”* au fost următoarele:

- evidențierea inovației pedagogice în predarea limbii franceze;
- integrarea inovației pedagogice în ora de franceză de zi cu zi;
- formarea de deprinderi de dinamizare a clasei prin utilizarea unor tehnici diverse;
- propunerea unui învățământ adaptat lumii contemporane.

Centrul de formare continuă CAVILAM – Vichy

La curs au participat 12 profesori de limba franceză din mai multe țări: Polonia, Spania, Brazilia, Macedonia, Turcia, Palestina, România. Durata cursului a fost de 62 de ore și a propus conținuturi ce au alternat între prelegeri, discuții critice, lucru în grup, experimentarea și elaborarea de activități de învățare prin intermediul Internetului, etc. Cursul a abordat cele mai recente evoluții metodologice: predarea din perspectiva acțională (prin intermediul Babelweb și a misiunilor virtuale), Cadrul European Comun de Referință și abordarea bazată pe competențe, utilizarea TIC (Internet și Tabla Digitală Interactivă TNI). Alături de activitățile de învățare am avut și posibilitatea de a participa la activități culturale: vizita orașului Vichy sub îndrumarea unui ghid CAVILAM, întâlnire cu oficialitățile orașului Vichy la sediul Primăriei, spectacol de teatru acrobatic-Cusset, vizionare film, vizita orașului Clermont-Ferrand, seară de degustări internaționale, etc.

Stagiul de formare de la Cvilam a avut un puternic impact asupra mea atât din punct de vedere personal, dar mai ales din punct de vedere profesional. În timpul acestuia mi s-a oferit posibilitatea de călătorii într-o țară străină, de a învăța să relaționez cu persoane ce aparțin altor culturi, de a ma autoevalua în ceea ce privește nivelul de cunoaștere a limbii franceze actuale.

Conținutul bine structurat al cursului, conferințele și atelierelor la care am putut participa mi-au furnizat numeroase metode inovative utile în modernizarea procesului instructiv-educativ. Sub atenta îndrumare a formatorilor am avut ocazia de descoperi în mod activ, prin aplicarea directă, prin simulări ale orelor de curs, de noi tehnici de abordare a conținuturilor, activități variate având ca suport diferite documente autentice (cântece, scurt metraje, film, benzi desenate, presa scrisă, reportaje de televiziune, emisiuni radio). Ni s-au prezentat numeroase programe utile în crearea unor fișe pedagogice, am avut posibilitatea de a ne familiariza și de a lucra cu tabla interactivă. Prezentările realizate de reprezentanții editurilor invitate (Hachette, La Maison ds Langues, PUG, Didier, Cle International), cât și cele ale reprezentanților Cvilam mi-au dat posibilitatea de a cunoaște noile apariții, de a compara și analiza diferite tipuri de manuale raportându-le la nivelele de competență indicate în Cadrul European Comun de Referință pentru limbile străine, dar și la nivelul de competență al elevilor mei.

Personalul extrem de amabil, atmosfera convivială creată de multitudinea de studenți de diferite naționalități prezenți la cursuri, sediul Cvilam foarte bine organizat și cu dotări de ultimă generație, multitudinea de activități culturale propuse au făcut ca stagiul de la Vichy să fie o activitate valorizantă și benefică dezvoltării mele personale și profesionale.

Aspecte de la stagiul de formare continuă *“Innovation pédagogique en classe de français”*:

Orizonturi locale

Nicolae Miclescu Spătaru – “Un Marco Polo al secolului al XVII-lea” (305 de ani de la moartea sa)

Anton Laura, clasa a XI-a C

Unul dintre cei ai străluciți fii ai Vasluiului, din secolul al XVII-lea, este Nicolae Miclescu, cărturar, diplomat, teolog, istoric, geograf, etnograf, filolog, scriitor, memorialist de circulație mondială, primul nostru călător în China. A fost contemporan cu Miron Costin și Dosoftei.

A. Repere biografice

Viața lui Nicolae Miclescu, primul „uomo universale” din cultura română, prevestind în tipologie pe un Cantemir, un Hașdeu, un Iorga sau un Călinescu, este un adevărat roman: a colindat două continente, a văzut șapte capitale (Constantinopol, Berlin, Stockholm, Paris, Varșovia, Moscova și Beijing); numele lui este întâlnit în corespondența diplomatică a „Regelui-Soare” (Ludovic al XIV-lea din Franța), precum și în documentele imperiului chinez.

După propria sa mărturisire, s-a născut la 1 iunie 1636, la moșia Milești (Ferești) de lângă Vaslui, ca fiu al unui boier, Gavril, un grec, de origine macedonoromână, care venise din Peloponez și se căsătorise în Moldova cu o fată de boier din părțile Vasluiului. Începe să învețe carte la Școala Domnească de la Trei Ierarhi din Iași, patronată de domnitorul Vasile Lupu. A studiat istoria, teologia și filosofia la Școala Patriarhiei din Constantinopol; a învățat limbile: elină, latină, slavonă, turcă, neogreacă. De asemenea, mai știe franceză, italiană. La școala din Constantinopol i-a avut colegi pe Dositei, viitorul patriarh al Constantinopolului și pe Ștefăniță Lupu și Grigore Ghica, viitori domni ai Moldovei.

După terminarea studiilor (1653), la 17 ani, Nicolae Miclescu revine în Moldova, urcând rapid în ierarhia dregătoriilor: secretar la curtea lui Gheorghe Ștefan, domn al Moldovei (1653-1658), spătar, apoi mare spătar a lui Gheorghe Ghica (Moldova: 1658-1659; în Țara Românească: 1659-1660). În anul 1660, Miclescu a revenit în Moldova, unde domnea Ștefăniță Vodă (1659-1661), fiul lui Vasile Lupu. Ștefăniță Vodă nu avusese raporturi foarte bune cu predecesorul său (Gheorghe Ghica), motiv pentru care îl arestează pe Miclescu și îl acuză, pe nedrept, de uneltire împotriva sa

(hiclenie), aplicându-i o tradițională, dar umilitoare, pedeapsă de tăiere a nasului. În 1661, Miclescu s-a întors în Țara Românească, unde domnea Grigore Ghica (1660-1664), domn care i-a apreciat de la început calitățile și, îl numește pe Miclescu capucheaia sa (reprezentant diplomatic) la Constantinopol (Miclescu avea doar 25 de ani). Miclescu s-a achitat de această misiune foarte bine timp de 4 ani (1660/1661-1664).

După fuga lui Grigore Ghica, Miclescu ia drumul pribegiei: în 1664 era la curtea lui Friedrich Wilhelm, electorul de Brandenburg, în 1666 se afla la Stettin, alături de fostul domn Gheorghe Ștefan, pentru care va îndeplini misiuni diplomatice la Stockholm (1666) și Paris (1667). Gheorghe Ștefan, exilat la Stettin, sprijinit financiar de regele Suediei, Carol al XII-lea, efectua, fără succes, demersuri diplomatice pe lângă regele suedez, dar și pe lângă marele elector de Brandenburg (viitorul rege al Prusiei), în scopul formării unei noi alianțe antiotomane, care să-l readucă pe tronul Moldovei. Miclescu a devenit prieten cu ambasadorul francez la curtea suedeză (marchizul de Pomponne).

În anul 1668, după moartea lui Gheorghe Ștefan, Miclescu a revenit în Moldova, unde domnea Alexandru Iliaș. Relațiile dintre ei nu au fost bune, Alexandru Iliaș văzând în Miclescu un rival pentru tron. Această ostilitate l-a determinat pe Miclescu să plece la Constantinopol, în 1699. După unele opinii, Alexandru Iliaș ar fi fost cel care l-ar fi slujit de nas pe Miclescu. În anul 1671, Miclescu pleacă la Moscova, la curtea țarului Alexei Mihailovici, unde este angajat la „Departamentul solilor”, ca traducător pentru limbile latină, greacă, italiană și română. La angajarea sa a contribuit și misiunea la Moscova îndeplinită de Miclescu în anul 1565. În scurt timp, a ajuns șeful corpului de traducători, apoi a avansat, aprobându-i-se accesul la documentele secrete.

Între anii 1675-1677 lui Miclescu i s-a încredințat o misiune diplomatică în China. Delegația, condusă de Miclescu, număra 150 de persoane. Obiectivele principale ale acestei misiuni: stabilirea de contacte economice și politice cu autoritățile chineze, întocmirea unor descrieri amănunțite ale teritoriilor străbătute și ale locuitorilor. Miclescu a respectat și îndeplinit toate instrucțiunile primite de la țar, consemnând în rapoartele sale informații minuțioase despre teritoriile pe unde trecea. Expediția a cuprins două etape. Expediția a pornit de la Moscova (3 martie 1675) și a ajuns la granița cu China la 13 ianuarie 1676. Apoi, a început străbaterea Chinei, expediția ajungând la Beijing la 15 mai 1676. În ianuarie 1678, expediția s-a întors la Moscova, cu principalele obiective îndeplinite. Expediția scos în evidență calitățile lui Miclescu de militar, geograf, etnograf, literat și diplomat. Deși Miclescu a respectat și îndeplinit cele 12 instrucțiuni ale țarului (relatând totul cu detalii atât în „Raportul Oficial”, cât și în două lucrări), urmările nu au fost favorabile. Între timp, țarul Alexei Mihailovici murise. Noul țar, Feodor, nu îl cunoștea personal pe Miclescu, și, aplecând urechea la unele zvonuri, nu îl privea cu ochi buni. După această expediție, mai mulți factori au condus la căderea în dizgrație a lui Miclescu care și-a continuat activitatea la Departamentul Soliilor până la moartea sa, în anul 1708. Întors la Moscova, s-a aruncat într-o aprigă confruntare politică, mascată de un conflict religios. S-a asociat la curentul de occidentalizare susținut de Petru cel Mare, dar nu a mai apucat să vadă roadele acestei reforme căci a murit în anul 1708.

Prin urmare, Nicolae Miclescu Spătarul și-a pus serviciile în slujba a patru domni (Gheorghe Ștefan, Gheorghe Ghica - atât ca domn al Moldovei, cât și al Țării Românești, Ștefăniță Lupu și Grigore Ghica), și a trei țari ai Rusiei (Alexei Mihailovici, Feodor și Petru I cel Mare). A fost primit cu cinste și onoruri la curțile celor mai vestiți monarhi ai epocii: Ludovic al XIV-lea al Franței, regele Suediei, Carol al XII-lea, marele elector al ducatului Brandenburg, Friedrich Wilhelm, la curtea Poloniei de principele Mihail Wisnowiecki Korybut.

B. Opera

Activitatea intelectuală înainte de stabilirea în Rusia:

- la 10 ianuarie 1661, Milescu a terminat de tradus din limba neogreacă „Catehismul ortodox” al patriarhului Alexandriei, Afanasie. În această lucrare („Carte cu multe întrebări, foarte de folos, pentru multe treburi ale credinței noastre”), Milescu afirmă originea latină a creștinismului de pe meleagurile românești, precum și latinitatea limbii române.
- În 1664, Milescu a terminat de tradus din greacă în limba română a „Vechiului Testament”. Ulterior, traducerea a fost revizuită de viitorul mitropolit al Moldovei, Dosoftei. Apoi manuscrisul a fost trimis la curtea domnului muntean Șerban Cantacuzino (1678-1688), în vederea tipăririi. Traducerea lui Milescu a intrat în „Biblia de la București” (1688).

După stabilirea sa în Rusia, activitatea sa intelectuală s-a intensificat, scriind:

- „*Aritmologhion*” (1772), o carte filozofică scrisă de Milescu în limba slavonă, la porunca țarului Alexei Mihailovici;
- „*Hrismologhion*” (1773), o lucrare istorico-teologică, care familiariza cititorii cu profesiile lui Daniel către Nabucodonosor;
- „*Cartea Sibilelor*” sau „*Povestire asupra sibilelor*” (1773), carte scrisă tot la solicitarea țarului Alexei Mihailovici;
- „*Dicționar ruso-greco-latin*”, lucrare pierdută;
- „*Povestire despre construirea mării biserici Sfânta Sofia din Constantinopol*” (1674);
- Printre scrierile lui Milescu se găsesc și lucrări cu caracter pur istoric care se referă la trecutul Rusiei, precum „*Genealogia țărilor ruși*”, „*Alegerea ca țar a lui Mihail Fiodorovici*”.

În timpul misiunii diplomatice din China, Milescu a scris două lucrări importante:

- „*Jurnal de călătorie în China*” (carte (re) editată în anii 1956, 1958, 1962, 1974, 1987)
- „*Descrierea Chinei*” (carte (re) editată în anii 1958, 1975). Lucrarea este împărțită în trei părți: 1) Călătoria de-a lungul Siberiei de la Tobolsk până la fortul Nercinsk până la granița Chinei; 2) Izvorul misiunii diplomatice în China a lui Nicolae Spătaru și 3) Descrierea celei dintâi părți a pământului, numită Asia, în care se află și împărăția Chinei cu orașele și provinciile sale”.

Toate aceste lucrări sunt opere de mare valoare, alcătuite în mare parte după izvoarele scrise și după impresiile personale de călătorie ale lui Milescu. După cum au arătat cercetările, cărturarul nostru a folosit pe larg în acest scop și o serie de lucrări despre China din cultura și știința europeană, în special materiale de călătorie și informație ale unor misionari catolici.

Opera lui Nicolae Milescu Spătarul a căpătat o largă răspândire în manuscrise în timpul secolelor XVII-XIX în Rusia, țările românești, Orientul Apropiat și chiar în Europa Occidentală. De la sfârșitul secolului XX lucrările sale au început să fie valorificate și tipărite la început în Rusia, apoi și în alte țări, cum ar fi cele dedicate Siberiei și Chinei. Ele au văzut lumina tiparului și în Republica Moldova. Însă multe din scrierile sale mai continuă să zacă în manuscris în multe biblioteci și arhive europene.

Surse bibliografice:

1. Andrei Eșanu, *Cultură și civilizație medievală românească*, Editura ARC, Chișinău, 2008
2. http://ro.wikipedia.org/wiki/Nicolae_Milescu

Dimitrie Cantemir – “cărturar vasluian de talie europeană” (40 de ani de la naștere și 290 de ani de la moarte)

Anton Laura, clasa a XI-a C

Viața și cariera politică

Dimitrie Cantemir s-a născut la 26 octombrie 1673 într-o familie nobilă, în localitatea Silișteni din comuna Fălciu, azi în comuna Dimitrie Cantemir din județul Vaslui, în partea de sud a orașului Huși. A fost fiul lui Constantin și al Anei. La 15 ani a fost nevoit să plece la Constantinopol (1688-1690), unde a stat 22 ani, ca zălog al tatălui său pe lângă Imperiul otoman, înlocuindu-l pe Antioh, devenit ulterior domn al Moldovei.

În perioada martie-aprilie 1693, după moartea tatălui său, a fost domn al Moldovei, dar Înalta Poartă nu l-a confirmat, astfel încât s-a întors la Constantinopol pentru a-și continua studiile la Academia Patriarhiei Ecumenice. Cu prilejul unui război turco-austriac, soldat cu bătălia de la Zenta, a traversat Banatul. Antioh, fratele mai mare, și-a însușit întreaga moștenire, lăsându-l într-o situație precară. Din 1695 a fost capuchehaie, adică ambasador la Constantinopol, al fratelui său Antioh, acesta fiind ales domn. S-a căsătorit cu fiica lui Constantin Cantacuzino Stolnicul, Casandra, care i-a dăruit pe Matei, Constantin, Șerban, Maria și Antioh (viitorul poet, scriitor și diplomat rus Antioh Dimitrievici Cantemir (1709 - 1744). Din a doua căsătorie (după moartea Casandrei), a avut o fată: Anastasia.

Turcii l-au înscăunat pe Dimitrie Cantemir la Iași în 1710, având încredere în el, dar noul domn-cărturar a încheiat la Luțk în Rusia, la 2 aprilie-13 aprilie 1711, un tratat secret de alianță cu Petru cel Mare, în speranța eliberării țării de sub dominația turcă și precizând integritatea granițelor și faptul că ele vor fi apărate de armata Moldovei. Tratatul a fost publicat de Cantemir în spațiul german. În politica externă s-a orientat spre Rusia ca entitate ortodoxă, opusă Islamului. A fost un adept al domniei autoritare, adversar al atotputerniceii mari boierimi și a fost împotriva transformării țăranilor liberi în șerbi.

După numai un an de domnie (1710-1711), s-a alăturat lui Petru cel Mare în războiul ruso-turc, dar n-a plasat Moldova sub suzeranitate rusească. După ce creștinii au fost înfrânți de turci în Lupta de la Stănilești-ținutul Fălciu pe Prut, neputându-se întoarce în Moldova, a emigrat în Rusia, unde a rămas cu familia sa. A devenit consilier intim al lui Petru I (după ce a fost ajutat de ambasadorii Olandei și Franței la Înalta Poartă) și a desfășurat o activitate științifică rodnică. Lângă Harkov i s-a acordat un domeniu feudal și a fost investit cu titlul de Principe Serenissim al Rusiei la 1 august 1711. A contribuit la cartografierea Rusiei și a lucrat în sistem Mercator. Colecția sa de hărți, scrise în latină, se află în Arhiva Cabinetului lui Petru cel Mare de la Petersburg. A scris Hronicul a vechimei romano-moldo-vlahilor, susținând latinitatea limbii și a poporului format pe teritoriul vechii Dacii, inclusiv faptul că româna are patru dialecte. Această lucrare a devenit o referință fundamentală pentru corifeii Școlii Ardelene.

Ca membru al Academiei din Berlin a corespondat cu Leibniz, încercând să stabilească principiile fondării unei Academii Ruse. A murit în refugiu, după campania lui Petru cel Mare la Marea Caspică, în zona Derbent 1723 și a fost înmormântat în Rusia, la Dimitrovka, în biserica Sf. Nicolae, construită după planurile sale și cu hramul ca al Bisericii Domnești din Iași. Actualmente, osemintele sale se odihnesc în Biserica Trei Ierarhi din Iași, repatriate grație lui Nicolae Iorga, în 1935. Memoria lui Cantemir este onorată prin atribuirea numelui său unor străzi importante din București și din alte orașe ale României, prin liceele și

universitățile care îl au ca patron. În 1973 a fost turnat un film artistic de lung metraj, intitulat Dimitrie Cantemir, în regia lui Gheorghe Vitanidis.

Dimitrie Cantemir – „uomo universale”

Datorită multiplelor sale preocupări în diverse domenii, Dimitrie Cantemir se aseamănă cu „uomo universale” din perioada Umanismului. Deși s-a format în spațiul oriental, Dimitrie Cantemir este un savant european înzestrat cu o vastă cultură enciclopedică care a deschis seria personalităților românești de formație enciclopedică, continuată de Ion Heliade Rădulescu, Bogdan Petriceicu Hașdeu, Mihai Eminescu, George Călinescu, Nicolae Iorga, Mircea Eliade. În cele ce urmează, ne-am propus să sintetizăm câteva idei privind formația enciclopedică a celui despre care George Călinescu afirma că este „un erudit de faimă europeană, voievod moldovean, academician berlinez, prinț rus, cronicar român, cunosător al tuturor plăcerilor pe care le poate da lumea, un Lorenzo Medici al nostru” iar Voltaire spunea că „unea talentele vechilor greci cu știința literelor și aceea a armelor”. Dimitrie Cantemir încheie în cultura română perioada Umanismului și prefigurează Iluminismul.

Dimitrie Cantemir s-a remarcat în domenii diverse precum istorie, literatură, filosofie, muzică, geografie și cartografie, etnografie. De asemenea, avea cunoștințe bogate în domeniul medicinei, botanicii, zoologiei. S-a remarcat mai ales în domeniul științei istorice, domeniu în care a scris atât cărți care tratează istoria națională („Hronicul vechimei romano-moldo-vlahilor”, „Istoria Moldo-Vlahică”, „Istoria ieroglifică”, „Descrierea Moldovei”, „Viața lui Constantin Cantemir”, „Întâmplările Cantacuzinilor”), dar și istoria universală („Istoria Imperiului Otoman”, „Despre natura monarhiilor”). În scrierea acestor lucrări s-a bazat pe studierea detaliată a izvoarelor documentare, literare, numismatice, epigrafice, arheologice. De un mare folos i-a fost cunoașterea limbilor clasice (latină, greacă, slavonă), orientale (turcă, persană, arabă) și europene (germană, franceză, rusă).

Lucrarea care i-a adus faima europeană este „Istoria Imperiului Otoman” care reconstituie istoria uneia dintre cele mai mari puteri de atunci, de la constituirea acesteia sub Osman I și până în secolul al XVIII-lea. Foarte valoroase sunt informațiile din a doua parte a lucrării pe care Dimitrie Cantemir le cunoștea ca participant. Lucrarea a cunoscut o largă circulație în Europa fiind considerată cel mai bun tratat de istorie a turcilor de până atunci. Concepția lui Cantemir despre istorie este superioară față de cea a cronicarilor care explicau evenimentele istorice prin voința forței divine. În schimb, Cantemir acordă atenție cauzalității: „nici un lucru fără pricină să se facă nu poate”. Providența are doar un rol secundar. Se poate spune despre Dimitrie Cantemir că a pus temeliile istoriografiei românești moderne. Cercetând critic izvoarele, el depășește faza cronicărească și se apropie de un adevărat istoric modern.

Dimitrie Cantemir este autorul primelor scrieri filosofice originale românești. Treptat, concepția lui Cantemir despre lume a evoluat spre laicizare și raționalism fapt ce relevă contactul său cu știința și filosofia Renașterii. Ideile sale filosofice se regăsesc în lucrările „Logica”, „Imaginea științei sacre”, „Diavolul sau gâlceava înțeleptului cu lumea sau giudețul sufletului cu trupul”, „Istoria ieroglifică”, „Divanul sau gâlceava înțeleptului cu lumea” este considerată prima lucrare filosofică românească. La fel ca reprezentanții Umanismului, Cantemir susține superioritatea omului asupra celorlalte ființe și îl transformă într-un stăpân al lumii. Sub aspect filosofic, foarte semnificativă este lucrarea „Istoria ieroglifică”. Gândirea filosofică a savantului reflectă lupta dintre concepțiile religioase medievale și cele laice. Cantemir are încredere în știință, cunoaștere, rațiune și încearcă să delimiteze domeniul științei de cel al teologiei.

Calitățile literare ale lui Dimitrie Cantemir pot fi observate în lucrări precum „Divanul sau Gâlceava Înțeleptului cu Lumea” și „Istoria ieroglifică” (pe care George Călinescu o considera „adevărat Roman de Renard” iar Nicolae Iorga „cel dintâi roman românesc pe temeuri de realitate istorică”). Ultima lucrare menționată scoate în evidență vasta cultură istorică, literară și filosofică a autorului care prezintă rivalitatea dintre familiile Brâncoveanu și Cantemir (deci lucrarea pornește de la o realitate istorică) sub forma unei

alegorii în care personajele sunt luate din lumea animalelor și a păsărilor. Într-adevăr, citirea acestei lucrări este destul de greoaie. Dar, la final are și un glosar (primul glosar din literatura română) căci autorul a intuit că sunt necesare anumite explicații pentru înțelegerea textului. Opera lui Dimitrie Cantemir reprezintă un moment important în evoluția literaturii române deoarece se schimbă modelul narativ nonfictiv al cronicarilor cu proza artistică.

Muzica a fost un alt domeniu în care Dimitrie Cantemir a obținut rezultate remarcabile. Muzicianul Cantemir este cunoscut în această ipostază mai degrabă în țările orientale (Turcia, Iran) și occidentale (Franța, Germania, Italia) decât în spațiul românesc. Cantemir este autorul unui vast tratat științific („Cartea științei muzicii”), un studiu amplu asupra muzicii otomane în ceea ce privește teoria, stilul și formele existente care reprezintă cea mai importantă colecție de muzică instrumentală otomană din secolele XVI-XVIII. Cantemir nu a fost doar un teoretician muzical, ci și compozitor, pedagog în domeniul muzical, precum și interpret la instrumentele orientale, tanbur și nei.

Dimitrie Cantemir a deschis pagini noi și în domenii precum geografie, cartografie și etnografie. Lucrarea „Descrierea Moldovei” sintetizează informații din domeniul geografiei, istoriei, etnografiei. De altfel, în lucrarea menționată se regăsesc primele informații despre hidrografia, relieful, zăcămintele, localitățile, clima, flora și fauna Moldovei. Lucrarea este structurată în trei părți: partea geografică, partea politică și partea intitulată „Despre cele bisericești și ale învățaturii în Moldova” în care prezintă informații despre religie, biserică, limba română. Nici una dintre cărțile de geografie existente atunci nu erau alcătuite pe un plan așa de larg; aceste lucrări se refereau numai la țară, la organizarea statului, la clasa conducătoare dar nu și la obiceiurile vremii sau la popor. Lucrarea este însoțită și de o hartă care reflectă multe particularități ale Moldovei și pentru realizarea căreia savantul a efectuat măsurări de câmp. Această hartă conține informații importante privind rețeaua hidrografică a regiunii și are marcate localitățile care reflectă împărțirea administrativ-teritorială în ținuturi.

Lucrarea „Descrierea Moldovei” este importantă nu doar pentru descrierile geografice și politice, ci și pentru observațiile etnografice și folcloristice. Dimitrie Cantemir este primul cărturar român care cuprinde în sfera preocupărilor și cercetărilor sale etnografia și folclorul. Atenția acordată poporului, descrierea tradițiilor, enumerarea personajelor fabuloase din tradiția populară (paparudele, drăgaica, zânele, zburătorii), prezentarea jocurilor (precum călușarii), a descântecelor și legendelor locale formează originalitatea lucrării „Descrierea Moldovei”. Un loc aparte în lucrările lui Dimitrie Cantemir îl ocupă descrierea poziției femeii și tradițiile din societate referitoare la normele ei de conduită. El a acordat o atenție deosebită unor trăsături de caracter al femeilor moldovence, scoțând în evidență calități precum sfiala și cumpătarea.

În concluzie, Dimitrie Cantemir, despre care Zoe Dumitrescu Bușulenga spunea că „a fixat un tip de intelectual plurivalent”, poate fi considerat „uomo universale” al Umanismului românesc. Dar dincolo de talentul, erudiția și preocupările sale multilaterale trebuie să subliniem dorința și eforturile sale de a integra spațiul sud-est european și mai cu seamă țara natală în Europa.

Surse bibliografice:

Constantin Măciucă, *Dimitrie Cantemir*, Editura Albatros, București 1972

www.wikipedia.ro

Cărți, evenimente, filme, timp liber

Procopienii vă recomandă

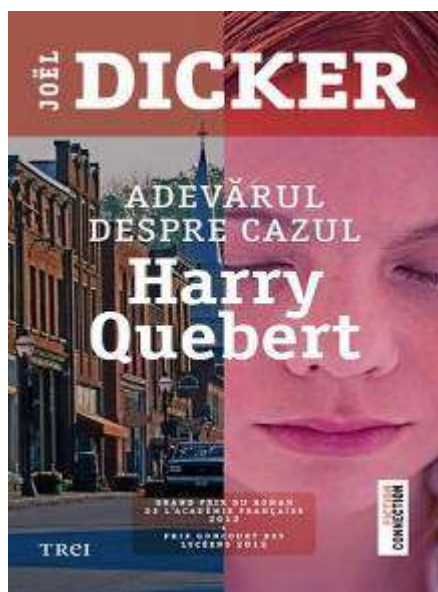
Joël Dicker: Adevărul despre cazul Harry Quebert

Despre autor: Joël Dicker s-a născut la Geneva, în 1985. A studiat dreptul la Universitatea din Geneva, absolvind în 2010. A obținut „Premiul scriitorilor genovezi” pentru primul său roman, „Les Derniers Jours de nos pères.” Joël Dicker a publicat al doilea roman, „Adevărul despre cazul Harry Quebert”, în septembrie 2012, primind Marele Premiu al Academiei Franceze. A făcut parte din selecția finală pentru Premiul Goncourt. A fost distins cu Premiul Goncourt al Liceenilor pe anul 2012.

S-a spus despre Joël Dicker că este prea tânăr și arată prea bine ca să fie un autor adevărat. Dar romanul său a fost una dintre vedetele de la Târgul de la Frankfurt și a fost nominalizată la aproape toate premiile de literatură din Franța.

Romancierul și eseistul francez Pascal Bruckner spunea despre acest roman că este revelația anului 2012: „Am devorat cartea în câteva nopți cu o pasiune pe care n-am mai simțit-o de mult față de o carte”.

1975, New Hampshire: Nola Kellergan, o adolescentă în vârsta de 15 ani, dispare fără urmă. 33 de ani mai târziu, scriitorul de succes Harry Quebert este acuzat de crimă, atunci când trupul fetei este descoperit în timpul unor săpături în gradina casei sale.

Tânărul Marcus Goldman, scriitor în pană de inspirație, nu ezită să plece la New Hampshire și să înceapă propria anchetă pentru a-l ajuta pe Harry, mentorul și prietenul său. Acolo este depășit rapid de evenimente: investigația intra în impas, iar Marcus începe să primească amenințări.

"Roman noir, roman polițist fără îndoială, dar și roman psihologic cu răsturnări de situație surprinzătoare sau hilare, Adevărul despre cazul Harry Quebert prezintă moravurile societății americane, bine ascunse în spatele unei fațade impecabile." - **Le Figaro**

Sursa: <http://www.giftbooks.ro/editii-cu-autograf/156-adevarul-despre-cazul-harry-quebert.html>

Ismail Kadare: Mesagerii ploii

Ismail Kadare (n. 28 ianuarie, 1936) este cel mai cunoscut scriitor albanez. În 1992, a câștigat Premiul mondial Cino Del Duca, iar în 2005, Premiul Internațional Man Booker. A fost nominalizat la Premiul Nobel pentru Literatură. Cărțile sale au fost publicate în peste 40 de țări. Deseori, este comparat cu Gogol, Kafka, Orwell.

În timpul regimului comunist, Kadare a lansat o serie de cărți care aduceau o numeroase critici totalitarismului și doctrinelor socialiste. Printre acestea, se numără și “Palatul viselor”, descrisă de Andre Clavel drept “cea mai teribilă și nemiloasă caricatură a totalitarismului în descompunere”, și care a fost interzisă de regimul comunist imediat după lansare.

Alte cărți: “Secolul meu” (1961), “Ce gândesc munții aceștia” (1964), “Motive cu soare” (1968), “Nunta” (1968), “Cetatea” (1970), “O capitală în noiembrie” (1975), “Timpul” (1976),

Romanul “Mesagerii ploii” prezintă desfășurarea unei campanii otomane împotriva unei cetăți albaneze, care se transformă într-o cronică a realităților războiului, dincolo de glorie, faimă și alte discursuri de ”cronici istorice”.

Romanul pare scris ”în pas” cu desfășurarea războiului, prezentând gândurile pașei, consiliile nefârșite ale mai-marilor oastei turcești, problemele cotidiene legate de hrănirea armatei sau de întreținerea haremului, absurditățile de pe front, durerea, disperarea și moartea prezentă în fiecare colț al pământului și al sufletului.

Plusuri: realismul scenelor de luptă, verosimilul faptelor istorice, al tehnicilor de bătălie și al strategiilor de asediere a unei cetăți.

Minusuri: ritmul ușor inert al narațiunii ce poate fi plictisitor pe alocuri.

Recomandări: celor pasionați de scrieri istorice ori de scrieri de război.

Sursa: <http://www.bookblog.ro/recenzie/ploaia-va-spala-binele-si-raul-deopotriva/>

Jan Guillou: „Răul”

Despre autor

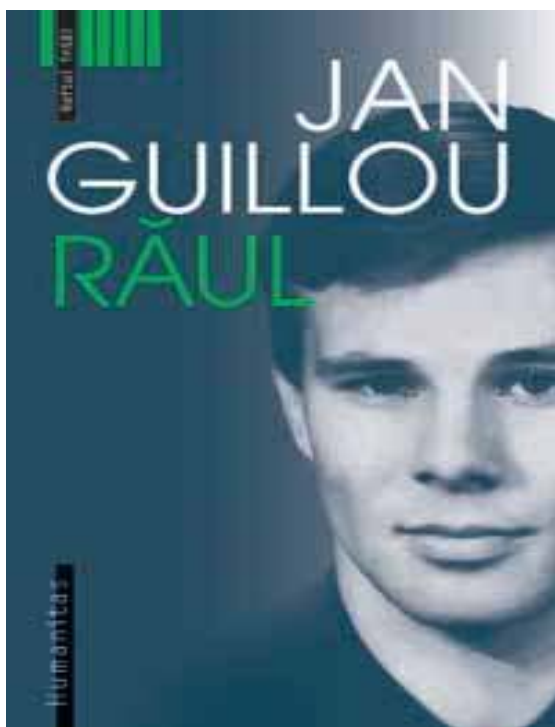
Jan Oscar (pe numele său întreg **Sverre Lucien Henri Guillou**), este un jurnalist, romancier și dramaturg suedez. S-a născut în 1944 la Södertälje, oraș aflat la sud de Stockholm.

A debutat ca romancier în anul 1971 cu romanul „Dacă vine războiul”. În anul 1981 a publicat romanul autobiografic „Răul”.

Pe la mijlocul anilor '70, Guillou a început seria de romane polițiste al căror erou, contele C.G. Hamilton, alias agentul Coq Rouge, a ajuns să se bucure de o faimă internațională.

Guillou a publicat o trilogie despre Cruciade: „Drumul spre Ierusalim”, „Cavalerul Ordinului Templului” și „Regatul la capăt de drum”. Aceasta „saga istorică” a continuat cu „Moștenirea lăsată de Arn” (2001). În anul 2004 a apărut „Piața hoților”, pe tema delincvenței economice din Suedia.

Sursa: www.wikipedia.ro

**Cărți recomandate de Matasari
Lucia, clasa a XI-a C**

Romanul autobiografic „Răul”, publicat în 1981, a avut un succes crescând. Cartea a fost citită de peste două milioane de suedezi, a fost adaptată pentru scenă și ecranizată în 2004, primind chiar o nominalizare pentru Premiul Oscar la categoria „cel mai bun film străin”.

Cartea urmărește evoluția adolescentului Erik între 14 și 17 ani – și o face în două perioade: mai întâi anul final petrecut la gimnaziul din Stockholm, perioadă în care locuiește „acasă” și în care au loc bătăile crunte administrate de tatăl vitreg; apoi, după exmatriculare, perioadă petrecută la internatul de la Stjarnsberg, în care are loc întâlnirea cu supliciul organizat și instituțional. În ambele ipostaze chipul Răului este violența.

Erik află pe acest parcurs că violenței nu i se poate răspunde decât în două feluri: fie prin supunere (așa cum fac toți colegii săi de la internat și el însuși când își dă jos docil pantalonii în fața tatălui său pentru a fi bătut), fie prin replica violentă și nimicitoare.

Acțiunea cărții nu este rodul unei imaginații bolnave, ci redimensionarea literară a unui fragment de realitate.

Sursa: <http://www.hotnews.ro/stiri-arhiva-1227542-raul-jan-guillou.htm>

PASĂREA SPIN

Un roman scris de Colleen McCullough

Pasărea Spin prezintă o tulburătoare poveste a unei iubiri interzise, care fascinează cititorul încă de la primele pagini.

Titlul cărții i-a fost inspirat autoarei Colleen McCullough de o legendă. Pasărea Spin o singură dată în viață părăsește cuibul, caută un copac cu spini și se aruncă în spinul cel mai lung și mai ascuțit. În extazul morții, se înalță deasupra propriei agonii, scoțând un tril mai dulce decât al ciocârliei sau privighetorii, un cântec al cărui preț suprem este însăși existența. Întreaga lume înmărmurește ascultându-l și Dumnezeu în paradisul Său zâmbește. Pentru că ceea ce este mai bun în viața noastră se obține numai cu prețul unei dureri existențiale.

Cuprinzând trei generații și o gamă variată de emoții umane, *Pasărea Spin* este povestea familiei Cleary care părăsește Noua Zeelandă pentru a locui la o mare fermă din Australia, Drogheda. Aici se vor țese și împleti bucuriile și tragediile împreună cu teroarea unui

șinut răvășit de valuri de secetă, foc și inundații. Dar mai presus de orice, e povestea lui Maggie, care se îndrăgostește de un bărbat, preotul Ralph de Bricassart, cu care nu se va putea niciodată căsători. Acești îndrăgostiți se aruncă în mod conștient în vârful spinului, suferind cele mai crunte dureri, de dragul cântecului care se numește iubire.

O poveste de dragoste plină de suspans, emoții, sacrificii, încălcări de legi morale, așteaptă să te capteze în universul ei și poți fi sigur că odată ce ai pătruns în această lume, nu mai poți evada decât la ultima filă...evadează din lumea reală și fii ostatic în închisoarea pasării spin...

Colleen McCullough este o scriitoare și neurolog din Australia, născută în anul 1937.

A publicat romanul „Pasărea Spin” în anul 1977.

Alte romane: „Tim” (1974), „Obsesie indecentă” (1981), „Doamnele din Missalonghi” (1998), etc.

Multe dintre cărțile sale au fost ecranizate. În anul 1983, a fost realizată o miniserie după romanul „Pasărea Spin” cu Richard Chamberlain și Rachel Ward în rolurile principale.

**Carte recomandată de Mihaela Burcianu,
clasa a XI-a C**

Scary movie 5

Gen film: comedie

Actori: Lindsay Lohan, Ashley Tisdale, Charlie Sheen, Heather Locklear

Scary Movie V, cel mai recent film din binecunoscuta serie de parodii după filme horror, prezintă povestea cuplului Dan (Simon Rex) și Jodi (Ashley Tisdale), căsătoriți și fericiți, care însă încep să observe că odată cu sosirea acasă a bebelușului lor Aiden încep să treacă prin niște experiențe bizare. În scurt timp însă haosul se extinde și în viața profesională a celor doi și afectează atât cariera de dansatoare de balet a lui Jodi, cât și pe cea de cercetător a lui Dan. Astfel, cei doi își dau seama că familia lor este urmărită de un demon mișel. Tânărul cuplu, alături de o echipă de experți și de o serie întreagă de camere de luat vederi trebuie să găsească o soluție pentru a scăpa de „intrus” înainte de a fi prea târziu. Filmul are la bază scene terifiante din filme care au cucerit box office-ului în ultimii ani, precum “Paranormal Activity”, “Inception”, “The Evil Dead”, „Black Swan” sau „Sinister”.

Sursa: <http://www.cinemagia.ro/filme/scary-movie-5-487851/>

One day (O singură zi)

Gen film: dramă romantică

Actori: Anne Hathaway, Jim Sturgess, Patricia Clarkson

După ce au fost împreună o singură zi, pe 15 iulie 1988, ziua absolvirii facultății, între Emma Morley (Anne Hathaway, nominalizată la Oscar) și Dexter Mayhew (Jim Sturgess din Across the Universe) se înfiripă o prietenie care va dura o viață. Ea este o fată provenită din clasa muncitoare, cu principii și ambiții, care visează să facă lumea mai bună. El este un playboy dintr-o familie înstărită, care visează că lumea va fi terenul lui de joacă. În cele două decenii care au urmat, cei doi își trăiesc relația prin intermediul mai multor zile de 15 iulie.

Filmul este o ecranizare după romanul lui David Nicholls. Când au început filmările la One Day, romanul era deja un bestseller în toată lumea. A fost tradus în 31 de limbi, o raritate pentru zilele noastre, și a fost pe primul loc la vânzări în Marea Britanie, Italia și Suedia, pe locul al doilea în Germania și pe locul 3 în Rusia. Romanul a câștigat premiul Galaxy National Book pentru cărți de ficțiune pentru marele public și, din 2009, când a fost publicat pentru prima dată, s-a vândut

în peste 400.000 de copii în Marea Britanie.

Sursa: <http://www.cinemagia.ro/filme/one-day-560652/>

Filme recomandate de Anton Laura, clasa a XI-a C

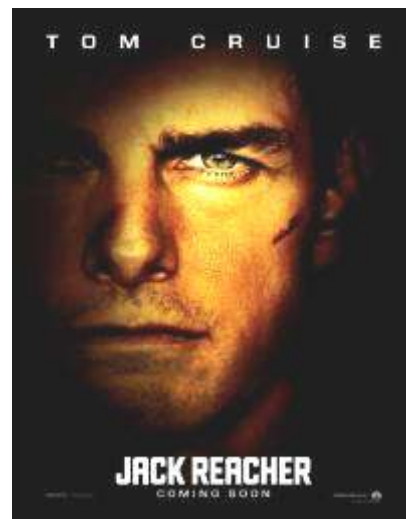
Jack Reacher. Un glonț la țintă

Gen film: acțiune

Actori: Tom Cruise, Rosamund Pike

Jack Reacher, eroul seriei bestseller care îi poartă numele, creat de Lee Childs, trece granița genurilor și își face debutul pe marele ecran în JACK REACHER. UN GLONȚ LA ȚINTĂ. Fostul investigator militar Jack Reacher (Tom Cruise) este pe urmele unui ucigaș care a omorât șase oameni, fiecare dintr-un singur foc. Când polițiștii sunt siguri că a pus mâna pe suspect, acesta refuză să scoată o vorbă, în schimb le dă o hârtie pe care scrie atât: "Aduceți-l pe Jack Reacher!". Așa începe o cursă contracronometru pentru aflarea adevărului din spatele acestui caz, pe care Jack Reacher îl va demonta piesă cu piesă luptându-se cu un dușman la care nimeni nu se aștepta.

Sursa: <http://www.cinemagia.ro/filme/jack-reacher-487722/>

Alba ca Zăpada și Războinicul Vânător

Gen film: fantezie

Actori: Kristen Stewart, Chris Hemsworth, Charlize Theron

Filmul pornește de la ideea de bază a basmului Albă ca Zăpada, dar personajele principale evoluează și au o mulțime de caracteristici noi. Regina cea Rea o ține prizonieră pe Albă ca Zăpada vreme de 11 ani, timp în care fata își pierde toată inocența și vrea să se descurce singură în viață. Când reușește să evadeze, pe urmele prințesei e pus Vânătorul, un bărbat acrit, dar foarte destoinic. El și-a pierdut nevasta, speranța și încrederea, dar, în schimb, a devenit un foarte bun luptător, care se descurcă în sălbăcie ca nimeni altul. El e un soi de vânător de recompense mai degrabă, pe care Regina cea Rea îl trimite să o prindă și să o omoare pe Albă ca Zăpada. Prințesa nu e însă vreo neajutorată și, prin felul ei de a fi, reușește să-l convingă pe Vânător să-i devină mentor și să o transforme în războinic, iar împreună să o detroneze pe Regina Rea.

Sursa: <http://www.cinemarx.ro/filme/Snow-White-and-the-Huntsman-Alba-ca-Zapada-si-Razboinicul-Vanator-2427570.html>

Filme recomandate de Matasari Lucia, clasa a XI-a C

"Never back down" (2008)

Jake Tyler s-a mutat de curând în Orlando, Florida cu familia lui. Starul echipei de fotbal a liceului din orașul natal este acum doar un "outsider" cu o reputație de scandalagiu. La invitația colegei sale Baja, Jake se hotărăște să meargă la o petrecere la care se trezește, fără voia lui, în mijlocul unei lupte cu Ryan, campion în lupte de stradă. Atunci când este umilit și învins în luptă, un coleg decide să îi povestească despre Artele Marțiale Combinate-MMA și îl prezintă mentorului său, Jean Roqua. Jake înțelege imediat că MMA nu este o simplă luptă de stradă, ci mai degrabă o formă de artă, pe care își dorește să o stăpânească.

Consider că filmul este foarte reușit, având un subiect interesant. Este combinația perfectă între acțiune, sport și dragoste. Cu toate ca scenele de violență sunt prezente, adolescenții pot învăța multe lucruri utile; în acest film se pune accent pe dorință, voință și control, surpinzând foarte bine dezavantajele unui comportament inadecvat sau repercusiunile unor decizii proaste, luate pe moment.

Sursa: <http://www.cinemagia.ro/filme/never-back-down-nu-da-inapoi-23908/>

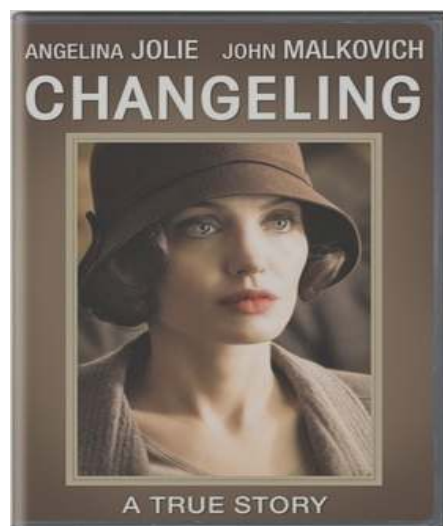
"Changeling" (2008)

Inspirat dintr-un caz real, care a dat peste cap sistemul legal din California, filmul este povestea unei femei aflată în căutarea adevăratului ei fiu. Acțiunea este plasată în Los Angeles, în 1928. Într-o dimineață de sâmbătă, o femeie din clasa muncitoare, Christine (Angelina Jolie), merge la muncă și își lasă băiețelul de 9 ani acasă, singur. Totul ia o turnură diferită când se întoarce acasă și vede că fiul ei nu este acolo. După ce îl caută fără niciun rezultat, câteva luni mai târziu poliția îi □reten acasă un băiețel și □retend că ar fi copilul ei.

Christine realizează că băiatul nu e fiul ei și încearcă să convingă autoritățile să reia căutările, dar are de-a face cu poliția coruptă și oamenii sceptici. Christine găsește susținere doar din partea părintelui Briegleb. Adevărul însă nu așteaptă să iasă la iveală, oamenii legii făcând tot posibilul să o reducă la tăcere.

Un film teribil de cutremurător marca Clint Eastwood care prezintă cruda realitate a justiției corupte; o poveste senzațională, unică și captivantă inspirată din fapte reale. "Changeling" te lasă cu sufletul la gură până la final, cu inima cât un purice, cu speranța că totul se va termina cu bine. Un film despre iubirea fără limite a unei mame și despre puterea ei de a înfrunta lumea întregă pentru copilul său.

Sursa: <http://www.cinemagia.ro/filme/changeling-schimbul-21719/>

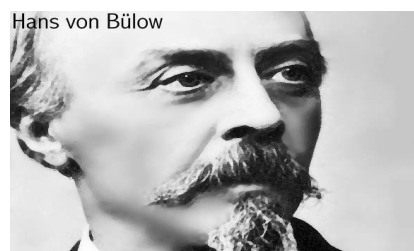
Filme recomandate de Bîrlădeanu Claudia, clasa a XI-a C

Să râdem cu oameni celebri

Un linguşitor îi atrase atenţia lui Oliver Cromwell, care intra biruitor în Londra, ce multă lume se strânsese să-l vadă. "Tot atâţia ar fi fost şi dacă m-ar fi dus la eşafod", fu răspunsul.

Celebrul compozitor Hans von Bulow,

plimbându-se într-o seară prin Berlin, îngândurat, s-a lovit de un trecător. Acesta s-a oprit iritat şi se răsti la muzician:

- Dobitoc!

Bulow îşi scoase pălăria şi spuse:

- Încântat de cunoştinţă, numele meu este Bulow!

O echipă de zidari lucra la repararea parterului unei case cumpărate de celebrul tenor Enrico Caruso (1873-1921). Într-o zi, în timp ce cântăreţul repeta câteva arii într-o camera de la etajul I, se prezenta la el maestrul.

- Doriţi să terminăm reparaţiile luna asta?

- Bineînţeles! răspunde Caruso.

- Atunci, fiţi amabil şi nu mai cântaţi.

Imediat ce vă aud, oamenii mei lasă totul baltă şi stau să va asculte...

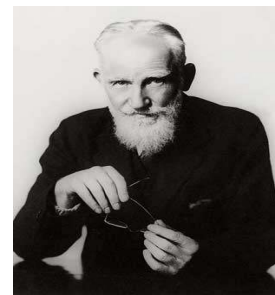
A fost, povestea mai târziu Caruso, cel mai frumos compliment care i s-a făcut vreodată.

Marele scriitor irlandez, George Bernard Shaw, a fost invitat ca punct de atracţie la masă unor aristocraţi. Amfitrioana, cunoscută pentru inteligentă sa cam şubredă, a făcut imprudenţa să-l întrebe:

- Spuneţi-mi, va rog; am auzit că peştele regenerează materia cenuşie.

Ce peste mă sfătuiţi să consum ?

- Balenă! - răspunse prompt Shaw.

După ce a eşuat în campania militară din Rusia, în 1812, Napoleon se retrăgea grăbit spre vest.

În dreptul râului Niemen, el împreună cu suita sa se opriă şi cerură ajutorul unui taran barcagiu din împrejurimi să-i treacă pe celălalt mal.

Când ţăranul îi ajută să treacă râul, Napoleon se interesă:

- Mulţi dezertori au trecut râul zilele acestea?

Naiv, ţăranul i-a răspuns:

- Nici unul, dumneavoastră sunteţi primul.

Selecţie realizată de Anton Laura, clasa a XI-a C

Galeria de onoare

Șefa de promoție de la Liceul „Ștefan Procopiu” - Vaslui

Ana-Maria Alexa, sefa de promotie de la Liceul “Ștefan Procopiu” (LSP), a terminat cei patru ani de liceu cu media 9.88. Ana-Maria sustine că este nevoie de multă muncă și dăruire pentru a obține acest rezultat. “Să ajung sefă de promotie nu a fost un scop în sine. Deși uneori mi-a fost greu, mai ales pe timpul iernii, pentru că sunt din Negrești și am făcut patru ani navetă, toate eforturile au meritat. Cele mai frumoase amintiri sunt prietenii pe care le-am legat și cele două plecări în cadrul proiectelor Comenius, în Polonia, Lituania și Bulgaria. Dacă stau bine și mă gândesc și micile certuri sunt tot amintiri frumoase, acum, privind în urmă, mă amuză. Vreau să merg la Facultatea de Litere pentru că visul meu este să devin profesor de engleză și, de ce nu, să predau la Liceul <<Ștefan Procopiu>>. Ar fi plăcut să fiu colegă cu doamna dirigintă Mandrea, de care am fost apropiată. Vreau să le multumesc și domnului profesor de română Florin Munteanu și doamnei profesoare de istorie Daniela Hobjiță. În ceea ce privește bacalaureatul, emoțiile sunt inevitabile, oricine are emoții, oricât de bine ar fi pregătit.”, ne-a declarat Ana-Maria Alexa, sefa de promotie de la LSP.

Sursa: <http://www.vrn.ro/cei-mai-buni-2>

Grupul „Toleranța”

Au dominat clasamentul la faza județeană a Concursului Național „Memoria Holocaustului”, la secțiunea gimnaziu, care a avut loc în data de 25 mai 2013 la Liceul Teoretic „Emil Racoviță” – Vaslui.

- **Sava Maria Andreea** (clasa a VII-a) – Premiul I
- **Gavril Ionuț** (clasa a VII-a) – Premiul al II-lea
- **Dănilă Viorel Dănuț** (clasa a VII-a) – Premiul al III-lea
- **Corcodei Veronica Elena** (clasa a VII-a) – Premiul al III-lea
- **Ciureanu Georgiana** (clasa a VII-a) – Mențiune
- **Rotaru Roxana Diana** (clasa a VII-a) – Mențiune

Gala Premianților

Vineri, 15 martie 2013, la Casa de Cultură “Constantin Tănase” – Vaslui a avut loc Gala Premianților Vaslui. Cu acest prilej, Primăria Municipiului Vaslui a premiat 150 de elevi care au obținut, în anul școlar 2011-2012, premii la olimpiadele și concursurile naționale și internaționale.

Printre cei care au urcat pe podium s-au aflat și elevi de la Liceul „Ștefan Procopiu” – Vaslui, precum **Olariu Ciprian**, medaliat cu aur la Olimpiada Națională de Informatică, membru în lotul național al României și **Mircea Mihai Trifan**, medaliat cu argint tot la Olimpiada Națională de Informatică.

Cartea noastră de vizită

Titlul revistei: PROCOPIENII

Fondator: Hobjilă Daniela Ramona

Anul apariției primului număr: 2011

Numere apărute: nr. 1/octombrie 2011, nr. 2/februarie 2012, nr. 3/aprilie 2012, nr. 4/iunie 2012, nr. 5/iulie 2012, nr. 6/ianuarie 2013.

Scopul „Procopienilor” implicați în realizarea revistei: să prezinte frânturi din activitățile și gândurile elevilor și profesorilor școlii, să le ofere acestora oportunități de exprimare și să le stimuleze creativitatea.

Secțiuni: „Pulsul școlii”, „Condeii Procopienilor”, „Colțul părinților”, „Pagina dirigintilor”, „Abordări didactice”, „Universul cunoașterii”, „Profesie și carieră”, „Orizonturi locale”, „Cărți, evenimente, filme, timp liber”, „Interviuri”, „Clubul procopienilor isteți”, „Galeria de onoare”.

Contact: revistaprocopienii@yahoo.com

Site-ul revistei: <http://procopienii.webnode.com/>

Premii:

- **Premiul I** la Expoziția Națională „Anelisse” – Concurs de reviste științifice, reviste de cultură, reviste școlare, materiale publicitare școlare, web-uri și bloguri. Expoziția a fost organizată de Asociația Cultural-Științifică „Vasile Pogor” – Iași în colaborare cu ISJ Iași (iunie 2012).

- **Premiul I** la Concursul Internațional de Creație "ECO JUNIOR", secțiunea ECO MEDIA (august 2012). Concursul, organizat de Colegiul Tehnic T.F. „Anghel Saligny” Simeria și ISJ Hunedoara, este cuprins în CAEN 2012, Nr. 30644/2.02.2012 - Domeniul A9, poziția 28.

- **Mențiune** la Expoziția-concurs național de reviste școlare (concurs cuprins în Calendarul Activităților Educative Naționale – 2012) organizat de Colegiul Național „Petru Rareș” – Beclean în parteneriat cu Asociația Esentza Beclean (decembrie 2012).

